

საქართველო

ფასი | ღარი

განმარტობა

info@geworld.net

2 ვიღაცა ქვეყანა წყალს წაუღია

4 ვინ აწვდის კავკასიელ ბოვიკებს ფულსა და იარაღს ტერაქტებისთვის?

6 ვახტანგ ქობალაია: არ დავიჯეროთ, რომ სამეგრელო მხარს უჭერს სააკაშვილს, პირიქით, მას ვერ იტანენ

8 აკაკი ასათიანი: დღევანდელი ხელისუფლება ნორმალურ არჩევნებს არასდროს ჩაატარებს

21 სლოზიანს პრეზიდენტი

გენერალური პროკურორი ამხელს

16

იუსტიციის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი ვინა გაფარჩვილი სამართლებრივად ასაბუთებს, რომ საქართველო პოლიციური სახელმწიფოა

ბიძინა სავანული:

13 მიხეილ სააკაშვილს მსჯავრი შეიძლება აბრეხინაში დაედოს

ტელე-რადიო კომპანია «თრიალეთის» გენერალური დირექტორი დაუინებინს მიზნით

10

პოლიცია უმოწყალოდ სჯება

სამსახურიდან დაითხოვეს აქივი ირაკლი ფირცხალაიშვილი, რომელმაც ნანატარვილის სხეულის დაზინაებაზე ხმოვა გასხა

რამ სარგებლობა მოაქვს ნატოს? 12

მადრიასაზიანი

ილია მეორე, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი:

„ასეთი წყალობისთვის ვმადლობთ უფალს. მე იმედი მაქვს, მაღლი უფლისა გაამთლიანებს საქართველოს. ჩვენ დაგვიბრუნდება აფხაზეთი და ცხინვალის რეგიონი. აფხაზები და ოსები ჩვენთან ერთად ბედნიერები იქნებიან. შევთხოვ უფალს, დამთავრდეს ეს განსაცდელი. გაიხარე, აფხაზეთო! გაიხარე, ცხინვალო! მაღლი უფლისა გადმოდის მთელ საქართველოსა და თქვენზე. არასდროს გვიფიქრია, რომ თქვენ მოწყვტილი სხული ხართ საქართველოსგან. თქვენ ხართ ჩვენი სისხლი და ხორცი და ჩვენ ერთად ვიქნებით. გიხაროდეს, სრულიად საქართველო. წყალობა უფლისა შენ ზედა“.

„კვირის პალიტრა“

მიხეილ სააკაშვილი, საქართველოს პრეზიდენტი:

ახალი კონსტიტუცია ყველა საერთაშორისო სტანდარტს და ევროპულ პრინციპებს შეესაბამება. მთავრობას არა პრეზიდენტი დააკომპლექტებს, რომელსაც 5 წელი ხელისუფლებაში ყოფნა გარანტირებული აქვს და შეუძლია ის გააკეთოს, რაც უნდა, არამედ პარლამენტი. ეს ძალიან გაურთულებს მთავრობას მუშაობას, თუმცა საბოლოოდ ეს ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე სწორი მოდელია.

„პირველი“

ედუარდ შევარდნაძე, ექსპრეზიდენტი:

ამერიკის მხარდაჭერა რომც დაკარგოს, სააკაშვილისთვის არაფერი შეიცვლება. არჩევნებში მონაწილეობას თუ გადაწყვეტს, სასურველ შედეგს მიიღწევს, რადგან, მას ძალიან დიდი რესურსი აქვს — პოლიცია, არმია, მინისტრები, გამგებლები, სოფლის მმართველები და მისი პარტია. მე დარწმუნებული ვარ, ამ რესურსის იმედად 2013 წელს სააკაშვილი კენჭს იყრის პრეზიდენტად ან პრემიერად. თანაც ისე, რომ ამერიკის მითითებებს არ გაითვალისწინებს. საქართველოში მას დიდი გარანტიები აქვს! კაცო ერთპიროვნული მმართველია და მეტი რა გარანტია სჭირდება!!!

„ასავალ-დასავალი“

ალექსანდრა შაშინა, ქართველი პოლიტიკოსი და პოლიტოლოგი:

იმის მტკიცება, რომ სააკაშვილის რეჟიმი უსისხლოდ არ წავა, ეს არის მათ მიერვე შემოგდებული მითი! ესენი სისხლის დამღვრელები არ არიან, იმიტომ, რომ ეს იქნება ამითი დალუპვა! ხელისუფლებიდან სისხლისღვრით წასული ადამიანებს არავინ არსად არ მიიღებს და თავშესაფარს არავინ მისცემს!

„ასავალ-დასავალი“

ლევან ბაჩილაძე, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

საკაშვილი ამბობს, უსაფრთხოება ნატოშიაო, მაგრამ საფრთხის გარდა მან არაფერი მოგვიტანა. ნატოსკენ აღებული კურსმა ტერიტორიის 20% დაგვაკარგვინა. არ ვიცი, ეს რამდენად არის ამერიკული ინტერესი, მაგრამ ვხედავ, რომ საქართველოს გამოყენება უნდათ ანტირუსული ისტერიისთვის და ეს არ არის საქართველოს ინტერესში. საქართველო ამით ქართველობას, მიწებს კარგავს.

„კვირის პალიტრა“

მამუკა გიორგიშვილი, სახალხო პარტიის ლიდერი:

სვეტიცხოვლის 1700-ე წლისთავზე სააკაშვილმა თავისი გამოსვლით სასაფრთო ილაპარაკა ქართული ეკლესიის დამსახურებაზე ქართული სახელმწიფოებრიობის წინაშე, სამაგიეროდ, ვრცლად იმსჯელა, როგორ უნდა გადააქციოს ქართველი ბავშვი მსოფლიო მოქალაქედ! სააკაშვილმა ამით კიდევ ერთხელ შეურაცხყო ქართველი ხალხი და ქართული ეკლესია! მან პირდაპირ სულში ჩააფურთხა ქართველობას მცხეთაში!

ჩვენს ოპოზიციაში საგრძნობლად მომრავლდნენ „ნასედკები“, რომლებიც რეჟიმისგან ტანჯულ პატიმრებს თამაშობენ!

„ასავალ-დასავალი“

ვიღრე ქვეყანას წყალს ნაუღრის

პარლამენტმა საკონსტიტუციო ცვლილებების პროექტი მესამე მოსმენით მიიღო. ძირითადი კანონი „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ მეორედ შეიცვალა, თანაც ისე, რომ დამკვირვებელთა უმრავლესობა ორივე შემთხვევაში შეფასებებში ერთსულოვანი იყო. ეს ერთი ადამიანისთვის, მიხეილ სააკაშვილისთვის გაკეთდა და გათვლილია მისი პოლიტიკური ჯგუფის მიერ ხელისუფლების შენარჩუნებაზე. საქმე ისე მიდის, რომ კონსტიტუციის მომდევნო ვერსიაში, ალბათ, ჩაინერება, რომ სააკაშვილი ღვთაებრივი ფარაონია და, ამავე დროს — ამონ-რას ემანაცია და ოსირისის ინკარნაციაც. თუმცა, ვიდრე ეს მოხდება, შევეცადოთ, გავერკვეთ, თუ რატომ არ გაუწია ოპოზიციამ შესამჩნევი წინააღმდეგობა ამ საკანონმდებლო ცვლილებებს, მიუხედავად იმისა, რომ მათ მიღმა აშკარად იკვეთება სააკაშვილის ხელისუფლებაში დარჩენის სურვილი და საკმაოდ მარტივი და ქმედითი სცენარი, რომელიც ამას უზრუნველყოფს.

შავი და თეთრი ნოემბერში გამოჩნდება

ოპოზიციის სიტყვიერი პროტესტი, რასაკვირველია, იყო, თუმცა სერიოზული მცდელობა, კონსტიტუციის შეცვლაში ხელისუფლებისთვის ხელი შეეშალა, არ დაფიქსირებულა. ადრე, კანონპროექტის გამოქვეყნებისთანავე, პარლამენტის შენობასთან ზღვა ხალხი დადგებოდა (ალბათ, მისი მუშაობის პარალიზებაც მოხდებოდა) და ოპოზიციის ლიდერები ხელისუფლებას დიქტატურის დაკანონების მცდელობაში დაადანაშაულებდნენ. გამორიცხული არაა, რომ ხელისუფლება ასეთ პირობებში ამ განზრახვას სამომავლოდ გადადებდა ან გარკვეულ შესწორებებს დათანხმდებოდა. იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ის გაჯიუტდებოდა და პარლამენტს კანონპროექტს მაინც დაამტკიცებინებდა, ეს, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე მის ფარგლებს გარეთ საკმაოდ ბევრ „ქულას“ დაკარგავდა. მკაფიოდ ბა-

პოლიტიკა ავანსხანაზე უნდა გამოვიდეს ადამიანი, რომელსაც ეხმარება რუსეთის, მოსკოვი სერიოზული კონტაქტები აქვს და ამათთანავე, აფხაზეთთან და ოსებთან გულახდილი საუბრის გააპრობა შეუძლია

მოსახლური პროტესტის პირობებში, საპარალელურად, უფრო პრინციპული განდევნა ევროპული სტრუქტურების პოლიტიკოსებს და პირისპირებაში ბარდაბანის შებენა ნამდვილად შეუძლებელია. თუმცა მსგავსი არაფერი მომხდარა, ოპოზიციური პარტიები მხოლოდ რიტორიკული ნიაღვრებით შემოიფარგლნენ. ამას რამდენიმე მიზეზი აქვს. ოპოზიციური პარტიების ნაწილს, ფართოდ გავრცელებული მოსაზრების თანახმად, ხელისუფლება აკონტროლებს და, ცხადია, ასეთ პრინციპულ საკითხში ისინი წინააღმდეგობას ვერ გაუწევდნენ. რაც შეეხება იმ პარ-

ტიებს, რომლებიც საკუთარ მომავალს 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებს უკავშირებენ, ახალი კონსტიტუცია მათთვის შეიძლება არცთუ ცუდი ვარიანტი იყოს, რადგან საპარლამენტო არჩევნებში წარმატების მიღწევა მათ ხელისუფლების აღმასრულებელი სტრუქტურების გაკონტროლებისკენ გზას გაუხსნის. ბევრი ადამიანი მიიჩნევს, რომ ოპოზიციური სპექტრის ეს ნაწილი ილუზიების ტყვეობაში იმყოფება, თუმცა ვერაფერს ვიზამთ; ეს მათი არჩევანია. ის პარტიები კი, რომლებიც 2012-13 წლების დალოდებას არ აპირებენ და სააკაშვილის ხელისუფლებასთან დაპირისპირებას რადიკალური მეთოდების გამოყენებით გეგმავენ, როგორც ჩანს, მიიჩნევენ, რომ ხელისუფლების თემატურ კრიტიკას, საპროტესტო აქ-

ციონს, სადაც „Пьяный марш“ ფიგურირებდა და ის ქართულ პოლიტიკურ რეალობას, ალბათ, უფრო შეესაბამება. ორი პარტია ამ რუსურს გამოყენებას უახლოეს მომავალში აპირებს, ეს „ეროვნული ფორუმი“ და „წარმომადგენლობითი სახალხო კრება“, რომლის უკან ნინო ბურჯანაძე მოიაზრება. საკმაო რაოდენობის დემონსტრანტების მობილიზება (თეორიულად) ლეიბორისტულ პარტიასაც შეუძლია, თუმცა არაფერი მიანიშნებს იმაზე, რომ ის ამ მიმართულებით რაიმე ნაბიჯის გადადგმას აპირებს. გარკვეული პოტენციული გააჩნია ახალშექმნილ „ქართულ პარტიასაც“ (ვიდრე ეს ახალი სახელი ფართოდ გავრცელდება, შეგვიძლია მას პირობითად „შპს ოქრუ-ავილი და კომპანია“ ვუწო-

დეთ), მაგრამ მათ საპროტესტო აქციების გამართვამდე ჯერ კიდევ გრძელი გზა აქვთ გასავლელი. თუმცა არც ის უნდა გამოვირიცხოთ, რომ ამ პარტიის წარმომადგენლები შეეცდებიან, ნოემბრის პროცესებში ჩაერთონ, მეტიც მათ მიმდინარეობაზე გარკვეული გავლენა მოახდინონ, თუ აქციების ორგანიზატორები ამის შესაძლებლობას მისცემენ. ჩამოთვლილ ოთხ ძალას შორის უახლოეს პერსპექტივაში მყარი ალიანსის ჩამოყალიბების შესაძლებლობა, ალბათ, უნდა გამოვირიცხოთ; მაქსიმუმი ტაქტიკური მოქმედებების ურთიერთშეთანხმებაა.

მომავალი თვე-ნახევრის განმავლობაში

მოკლად

„ქართულ პარტიაში“ განხეთქილება იშვიათად იშვიათად

ახლახან შექმნილი „ქართული პარტიის“ ლიდერი ირაკლი ოქრუაშვილი ახალ გუნდში აზრთა სხვადასხვაობას არ გამოირიცხავს და აცხადებს, რომ ასეთი შემთხვევისთვის უნივერსალური გამოსავალი აქვთ. „ასეთი ენერგიული ლიდერების ერთობის პირობებში, რა თქმა უნდა, საშიშროება იმისა, რომ გარკვეული აზრთა სხვადასხვაობა ბზარის გამოჩენი გახდეს, არის, მაგრამ მინდა დარწმუნებით ვითხრაო, რომ მექანიზმები ამ შემთხვევისთვის მოფიქრებული და შეთანხმებულია ჩვენში“, — განაცხადა ოქრუაშვილმა. თან დასძინა, რომ მან, ეროსი კინმატივილი, სოზარ სუბარმა და ლევან გაჩეჩილაძემ ყველაფერი პირადული გვერდზე გადადეს, ვინაიდან კიდევ ერთხელ, ამჯერად ერთად, მიხვდნენ, რომ ქვეყანა გადასარჩენი.

პრეზიდენტი ქვეყანას „რალაზას“ ამსგავსებს

პრეზიდენტ სააკაშვილის თქმით, საქართველოს ხელისუფლებას არავინ ავალდებულებდა, კონსტიტუციური ცვლილებების დამტკიცება გადაედო, თუმცა ეს გაკეთდა, რათა ხელისუფლების მონიშნულმა დამკვირვებლებმა არგუმენტები აღარ შექონოდათ. „აწი მთავრობას დააკომპლექტებს არა ერთპიროვნული პრეზიდენტი, არამედ ხალხის მიერ არჩეული პარლამენტი“, — განაცხადა სააკაშვილმა და დასძინა, რომ ეს ქვეყნის განვითარების სწორი მოდელია. ბოლოს კი ოპოზიცია დაანამუსა, — „ახლა დრო აღარ უნდა დაიკარგოს უაზრო კამათზე. ყველას მოვუწოდებთ, დაგვაცადონ მუშაობა, რომ ქვეყანა რალაზას დაემსგავსოს. ჩვენ ბევრი რამ გადავიტანეთ, ახლა მაინც დაგვაცადეთ მუშაობა. როცა ამდენი სოციალური, ეკონომიკური პრობლემაა, მე არ მიმინია, რომ ლაყბობაზე უნდა დავხარჯოთ დრო“.

საქართველო

გაზეთი, გაზეთიაროთ თქვენი მოსაზრებები? დაგვირეკით: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

შეიძლება გავიგებოთ, რა შედეგს გამოიღებს „ფორუმი“ და ნინო გურჯინაძის ძალისხმევას, საპროტესტო ელემენტებით ამ პერიოდს საკმაოდ არაპრობლემატიკური განწყობით ხვდებოდნენ. ის შეიძლება შევადაროთ იმ საფეხბურთო გუნდს (და მისი გულმატყვიერების) განწყობას, რომელიც კარგად უტყვის, ლამაზი გოლები გააქვს, თუმცა გამარჯვებას ვერ იწაჩუნებს და საბოლოო ჯამში მუდამ აგებს. ასეთი გუნდის ქომაგები მუდამ დაძაბულნი არიან, მათი განწყობა ძლიერ მოაგონებს ჩვენი ნაკრების გულმატყვიერებას შინაგან მდგომარეობას: გუნდმა მიმდინარე შესარჩევი ციკლი ნორმალურად დაიწყო, თუმცა ბევრ ადამიანს ჯერ კიდევ არ სჯერა, რომ ყველაფერი ასე გაგრძელდება. მორიგი თამაშის წინ, მათ ერთი და იგივე აზრი უტრიალებთ: „აი ახლა მოხდება ჩავარდნა, აი ახლა...“ (იმედია, ამას ადგილი არ ექნება); ასეთი კომპლექსები ძნელად დასაძლევია რამ არის.

თუ უახლოეს პარლამენტში რადიკალური ოპოზიციური პარტიები წარმატებას ვერ მიაღწევენ, მათი მხარდამხრები, ალბათ, ალტერნატივის, იმ ოპოზიციური პარტიის ძიებას დაიწყებენ, რომელიც მათი მოთხოვნების დაკმაყოფილებას შეძლებს. მათი პირველი და მთავარი მოთხოვნა, რა თქმა უნდა, მიხეილ სააკაშვილისადმი სასწრაფო ჩამოშორებაა, თუმცა, როგორც კი ეს მოხდება, მისივე განცხადებით უზრუნველყოფის, მისი ჭაობიდან ამოყვანის მოთხოვნა. საინტერესოა, იქიდან რომელიმე პოლიტიკური ძალა პირველი მოთხოვნის დაკმაყოფილებას რომ შეძლებს, სულაც არ გამომდინარეობს, რომ ის მეორე შემთხვევაშიც ივარგებს. მეტიც, ცნობილი სიუჟეტის თანახმად, დრაკონის დამარცხებელი შეიძლება თავადვე დრაკონად გადაიქცეს.

ცეკვები ცილასა და ქარივას შორის

საინტერესოა, როგორ წარმოუდგენია საზოგადოების იმ ნაწილს, რომლისთვისაც სააკაშვილის ხელისუფლება მიუღებელია, იდეალური ოპოზიციური პარტია და რა გამოწვევების წინაშე დადგება ის ჩამოყალიბების თანავე? ეს კითხვა თეორიის სფეროდან ნამდვილად არ არის, რადგან დაუდასტურებელია, თუმცა სანდო, კომპეტენტური წყაროდან მიღებული ინფორმაციის თანახმად, სააკაშვილს სერიოზული, ახალი ოპოზიციური პარტიის შექმნა უახლოეს მომავალში იკავებება.

რაოდენ ბანალურად უნდა გაიუღროს, ამომრჩევლების აბსოლუტურ უმრავლესობას მშვიდი, სტაბილური, მატერიალურად უზრუნველყოფილი ცხოვრება სურს. მეტიც, თუ მათი ძირითადი უფლებები დაცულია, ხოლო სასიცოცხლო ინტერესებს საფრთხე არ ემუქრება, პოლიტიკა მათთვის

საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკურ კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ვის შეატყობინებთ ხდება. ფრაზები „მინდა დავივიწყო პოლიტიკა“ ან „მშვიდი ცხოვრება მინდა“ კერძო საუბრებში საკმაოდ ხშირად ფიგურირებს, თანაც ამას ის ადამიანები ამბობენ, რომლებიც დღეს, ერთი შეხედვით, პოლიტიკური ბრძოლის ეპიცენტრში იმყოფებიან. თუმცა ამ ფრაზას კიდევ ერთი ეზმის, „როცა ყველაფერი ეს დამთავრდება“, და საქმეც ისაა, რომ „ეს“ ვერა და ვერ დამთავრდება და ყოველ ახალ დღეს მკვებისთვის ახალი საფრთხეები მოაქვს.

საქართველოს უსაფრთხოების არანაირი გარანტიები არ აქვს, მათ გარეშე კი მდგრად განვითარებაზე საუბარი ზედმეტია. ამ პრობლემის გადაწყვეტის საშიშროება არსებობს: ინტეგრაცია ნატოში, ზანაზანაშვილი-ლინინი-ნეიტრალიზაცია ან რუსეთის ეგიდით მოქმედ „ოქცა“-ში გაწევრიება. არა მხოლოდ ბოლო ორი, არამედ პირველი ვარიანტიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციას მოითხოვს, რადგან კრემლმა აჩვენა, რომ მას შეუძლია ნატოში საქართველოს განწევრება დაბლოკოს (ამას ის ევროპული სახელმწიფოები აკეთებენ, რომლებიც მოსკოვის პოზიციას ითვალისწინებენ). ამასთანავე, საქართველოს ტერიტორიის, როგორც სამხედრო პოლიტიკის მნიშვნელობა ნატოსთვის, უპირველესად კი, აშშ-ისთვის, აგვისტოს ომის შემდეგ პრაქტიკულად ნულს გაუტოლდა, როდესაც რუსული ბაზები კავკასიონის სამხრეთით განთავსდნენ, ხოლო აფხაზეთში განლაგებული რუსული საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსების მოქმედების რადიუსმა საქართველოს საჰაერო სივრცე ისე გადაფარა, რომ მასში ერთი ვიწრო „დედოფანიც“ კი არ დარჩა.

პრაგმატიზმი, შიშობილი ყოვლისა

ჩვენ მხოლოდ ორ ფუნდამენტურ საკითხს შევხებით და ორივე შემთხვევაში მიუუახლოვდით დასკვნას, რომ რუსეთთან დიპლომატიის გარეშე საეჭვოა, ამ მიმართულებით რაიმე პროგრესს მივაღწიოთ. ეს აქტუალურია სხვა სფეროებისთვისაც; მაგალითად, ახლახან ყაზახეთში დასრულდა წარმომადგენლობითი კონფერენცია, სადაც პოსტსაბჭოთა სივრცეში ერთიანი აგრარული ბაზრის ჩამოყალიბების იდეა განიხილეს (წამოწყება საკმაოდ პერსპექტიული ჩანს). საქართველოს მომავალი სოფლის მეურნეობისთვის (და ზოგადად ქვეყნისთვის) მსგავს პროექტებში ჩართვა იდეალური იქნებოდა, თუმცა დღეს ეს ვერ მოხერხდება, ისევე და ისევე მოსკოვთან გართულებული ურთიერთობების გამო. არსებობს უამრავი სხვა პრობლემა, რომელთა დარეგულირება რუსეთთან დიალოგის გარეშე უარაღებელია (რაც სიმპტომატურია).

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

და მისი რეაქციების გათვალისწინებით ნებისმიერ განსჯის განსჯის რეაქცია თავი რომ დავანებოთ) არ შეუძლია; ამასთანავე, არ მუშაობს არც ერთი სერიოზული სამეცნიერო ცენტრი, რომელიც რუსეთის შესწავლითაა დაკავებული.

ყველას, ვინც რუსეთთან ნორმალიზაციის იდეით გაბნეულია, ხელისუფლება პრიორიტეტული იარაღის აკრავდა, რაც პროპაგანდისტული მანქანისთვის „მარგინალურს“ სინონიმს წარმოადგენდა. თუმცა დღეს დისკრედიტაციის ეს მექანიზმი არ მუშაობს, პროპაგანდის ეფექტურობა მინიმალური გახდა, თანაც საზოგადოებაში საკმაოდ ფართოდ გავრცელებულია ურთიერთობების ნორმალიზაცია აუცილებელია. ოპოზიციურმა პარტიებმა ეს იგრძნეს, გაკეთდა შესაბამისი განცხადებები და შედგა ცნობილი ვიზიტები მოსკოვში.

ცინცხალი მაგალითი: ახლადდაარსებულმა „ქართულმა პარტიამ“ ამ თემაზე ყურადღება საგანგებოდ გაამახვილა; ამ მიმართულებით კურატორად ეროსი კინმარიშვილი მოიაზრება, თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ სწორედ მისი ელჩობის პერიოდს უკავშირდება ყველაზე დიდი ჩავარდნა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობებში (რამდენად დამნაშავეა ამასი თავად კინმარიშვილი, სხვა საკითხია).

ამასთანავე, გასულ კვირას ირაკლი ოქრუაშვილმა ტელევიზიანია „მაესტროს“ ეთერში გააკეთა განცხადება, რომელიც შეიძლება იმგვარად ყოფილიყო ინტერპრეტირებული, თითქოს სააკაშვილის ხელისუფლება ჩეჩენ მებრძოლებს ემხრობოდა. ეს სერიოზული სკანდალის აგორების შესაძლებლობას იძლეოდა, იმ შემთხვევაში, თუ ოქრუაშვილი შემდეგ ვერზე იმავე აზრს უფრო მკაფიოდ ჩამოაყალიბებდა. თუმცა მოსკოვმა ამ თამაშში ჩაბმა არ ისურვა და რუსულ მედიას ოქრუაშვილის განცხადების ტირაჟირება არ მოუხდენია (რაც სიმპტომატურია).

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

ნებისმიერ შემთხვევაში, საქართველოში გაცხადდა მოთხოვნა პოლიტიკური კლასზე, რომელიც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალიზაციის მხარდამხრებს და მომავალი მის განსოციალიზაციას შექცევს

მანკაშხელი

ქაბა ქაბანი, ლეიბორისტული პარტიის წარმომადგენელი:

მოსკოვის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება საქართველოსთვის „დადებითი მომენტი“ა, მაგრამ ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში, პრაქტიკულად, გამორიცხულია. ერთი გადაწყვეტილება, თუმცა არავინ იცის, რა განცხადებებს გააკეთებს აფექტში მყოფი სააკაშვილი, რომლის გამოსვლებსაც სამშვიდობო მოლაპარაკებების პროცესი ყოველთვის ჩიხში შეჰყავდა.

„ახალი თაობა“

დავით გამყრელიძე, „ახალი მემარჯვენეების“ ლიდერი:

ხელისუფლებას ფული შემოაკლდა, რადგან უცხოური ინვესტიციები საქართველოში აღარ შემოდის. წლის დასაწყისიდან სულ 100 მილიონია შემოსული. ამიტომაც ხელისუფლებას უნდა, ფული ხალხის გატყავებით ამოიღოს. უამისოდ ვერ გადაუხდებიან ფულს პოლიციელსა და სპეცრაზმელს, რომელთაც ყვრდნობა... ვიცი, რომ დაპატიმრებები და სანახაობები გაგრძელდება — წლის ბოლომდე არაერთ ყოფილ თუ დღევანდელ თანამდებობის პირს დაიჭვრენ.

„კვირის პალიტრა“

დემეტრი შაშკინი, განათლების მინისტრი:

ჩემი ყოველი სამუშაო დღე სხვადასხვა სკოლიდან მიღებული რაპორტების გაცნობით იწყება. ვიღებ ინფორმაციას, რა ხდება სკოლებში დღის განმავლობაში და რა რეაგირება მოახდინა მანდატურმა. აშშ-ის სკოლებში შეიარაღებული პოლიციელი შედის, მაგრამ ჩვენი ტემპერამენტიდან გამომდინარე, გადავწყვიტეთ, მანდატურს იარაღი არ ჰქონოდა.

„კვირის პალიტრა“

შალვა ნათელაშვილი, ლეიბორისტული პარტიის ლიდერი:

ოქრუაშვილმა საქართველოდან წაიღო, დაახლოებით, ერთი მილიარდი დოლარი!.. ეს ფული მას გაატანა სააკაშვილმა... ომის დროს, ნაცვლად იმისა, რომ მოეთხოვა სააკაშვილის დაპატიმრება, ნათურვა და გადადგომა, საფრანგეთიდან ტირილით დაურეკა სააკაშვილს და შესთავაზა რეგისტრაციის კაცობა და ერთგულება!.. ეს ხომ მინც ციცი მთელმა მსოფლიომ?..

„კვირის ქრონიკა“

ქეთი დოლიძე, ცნობილი ქართველი რეჟისორი, საერთაშორისო ორგანიზაცია „თერთი მანდილის“ ხელმძღვანელი:

ხელისუფლებისკენ გახედვა რომ არ მინდა და არ მაქვს ამის სურვილი, ეს გასაგებია, მაგრამ არც აქეთ მაქვს სურვილი. მე ვარ კლასიკური მაგალითი იმისა, როგორ შეიძლება ადამიანი გული გაუტყვოს, გული მოუკლას, მოსპოს, გაანადგუროს, შეურაცხყო!

„კვირის ქრონიკა“

თეიმურაზ შაშკინი, პოლიტიკური მოძრაობა „თერთების“ ლიდერი:

თუ ჩვენ კაცები ვართ, დავდგეთ ერთად და ნღვანდელ ნოემბრის თვეში ყველამ გამოვხატოთ ჩვენი მტკიცე პოზიცია — გავათავისუფლოთ საქართველო „ნაცმოძრაობის“ ოკუპაციისაგან!

„ასავალ-დასავალი“

რუსუდან შარაძე, გურამ შარაძის ქალიშვილი:

მამა რომ ცოცხალი იყოს, ყველა სკოლის კარში ჩადგებოდა და მანდატურიან ციხე-კოლონიებში არ გადააქცევინებდა სკოლებს დემიტრი შაშკინს!.. მამა რომ ცოცხალი იყოს, ქართულ ენას არ ნაბილწვინებდა ინგლისურის ათი ათას ენ. მასწავლებელს!.. დიას, მამა რომ ცოცხალი იყოს, ოფიციალური მონაცემებით, რვა ათას თურქ-მესხს ვერ ჩამოასახლებდნენ საქართველოში!

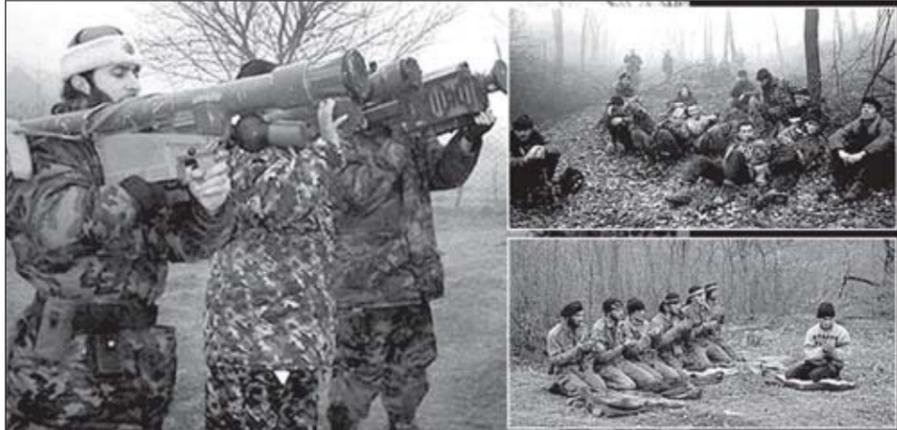
„ასავალ-დასავალი“

პროპაგანდისტული შტაბების მიუხედავად, აფხაზები და ოსები სულაც არ არიან უნაბისოლო გარიონებები, მათ საკუთარი მოსაზრებები და ინტერესები გააჩნიათ

დემეტრი შაშკინი

«კავკასიის ემიგრატის» შექმნით საქართველოს ფუნდამენტალისტური ისლამი დაასრულებს

2008 წლის აგვისტოს ცხელ ღამეს, საქართველოს თავქეიფა მმართველის ბრძანებით, ქართულ ქალაქ ცხინვალს გრადები და ქვემეხები დაუშინეს. მან კი „პატრიოტულად“ გვამცნო, რომ ეს ამ რეგიონში „კონსტიტუციური წესრიგის აღდგენისკენ“ იყო მიმართული. მაგრამ, ვინაიდან სააკაშვილმა კაპიტულაციას ზუსტად ორდღე-ნახევარში მონაწილე ხელი, მიზეზი გვაქვს, ამაში ეჭვი შევიტანოთ. ორიოდე კვირის შემდეგ კი ამაში დავრწმუნდით, როდესაც აღმოჩნდა, რომ ეს ტერიტორია (აფხაზეთთან და კოდორის ხეობასთან ერთად) იურიდიულადაც ოსებისა და მათი ბატონების ხელში გადავიდა, ხოლო ამ რეგიონს ქართველებით დასახლებული ახალგაზრდის რაიონიც მიემატა, სადაც სააკაშვილის ხელისუფლება ყველაფერს აკეთებს, რათა ეს ტერიტორია ქართველებისგან დაცალდეს. ასე რომ, ცხადი ხდება — სააკაშვილი მხოლოდ ოკეანის გაღვივან მიღებულ დავალებას ასრულებს, თანაც წარმატებით.

დიოდენ ნაციონალისტური ლოზუნგებით და ისინი ნაწილობრივ დასავლეთზე იყვნენ ორიენტირებული, ამჟამად კავკასიის ახალი ლიდერები გამოდიან რელიგიური ფუნდამენტალისტური, ანტი-დასავლური მოთხოვნებით: ეს ძალები ამჟამად ფოსონს დებენ საერთაშორისო ისლამურ ექსტრემისტულ ორგანიზაციებსა და მათ ლოზუნგებზე. ამასთან, თუ 90-იან წლებში ჩრდილოეთ კავკასიაში ალინისებოდა ეთნიკური სეპარატიზმი, ახლა თანდათან კლირდება ერთობა ისლამის, კონკრეტულად კი მისი განხორციელება — ვაჰაბიზმის საფუძველზე. ამის მიზეზი კი მარტივია — ჩრდილოეთ კავკასია არის არა მარტო დიდი „ეთნიკური ქვაბი“, სადაც მრავალი ეროვნების „გადახარშვა“ ხდება, არამედ იქ არის უზარმაზარი რაოდენობით უმუშევარი და გაუნათლებელი მამაკაცი, რომლებსაც ცხოვრებაში დღეს არავითარი პერსპექტივა არ აქვთ და ამიტომ შეუბნა აგრესიულ და ფუნდამენტალისტურ ისლამში ექვთენ.

ვინ აწვდის კავკასიელ ბოავიკებს ფულსა და იარაღს ტერაქტებისთვის?

13 ოქტომბერი საქართველოსთვის განსაკუთრებით ტრაგიკული დღეა — ამ დღეს, 21 წლის წინათ, მოკლეს მერაბ კოსტავა! ბევრი პროფესიონალის აზრით, ეს რომ არ მომხდარიყო, საქართველოს უახლესი ისტორია შეიძლება სულ სხვანაირად განვითარებულიყო, ვინაიდან იგი ზვიად გამსახურდიას დამბლანსებლად ითვლებოდა, რაც ასე საჭიროა ქვეყნის მართვისას. ხოლო ვისაც „დაბლანსების“ არ სჯერა, შეადაროს სააკაშვილის ქცევა მისი დამბლანსების — ზურაბ ჟვანიას მკვლელობამდე და მის შემდეგ!

წლებულს, 13 ოქტომბერს, დილის ექვს საათზე გაიხსნა ზემო ლარსის გამშვები პუნქტი და ამჟამად, სააკაშვილის „ბრძნული“ ბრძანებით, საქართველოს ამ საზღვრის გადმოკვეთა შეუძლიათ ჩრდილოეთ კავკასიის ყველა ავტონომიებში მცხოვრებ რუსეთის მოქალაქეებს პირადობის დამადასტურებელი რომელიც გნებავთ დოკუმენტის წარდგინებას, თუნდაც ეს, უბრალოდ, ბინადრობის დამადასტურებელი დოკუმენტი იყოს! შემდეგ კი მათ საქართველოში 90 დღე შეუძლიათ დარჩენ

ყოველგვარი ვიზის გარეშე. ამ ვადის გასვლის შემდეგ კი გავიდნენ და თუნდაც იმავე დღეს დაბრუნდნენ ახალი 90 დღით და ა.შ.

ეს უნიკალური შემთხვევაა და ყველა საერთაშორისო ნორმების აბსოლუტური დარღვევა. ჩვენ რუსეთთან „ცივი ომის“ მდგომარეობაში ვიმყოფებით და დიპლომატიური ურთიერთობაც კი არ გვაქვს. არადა, ასეთ აქტს ორმხრივი სახელმწიფოთაშორისი ხელშეკრულება სჭირდება, რის გარეშეც საერთაშორისო საზოგადოების მიერ ეს სააკაშვილის მხრიდან კარგად დაგეგმილ მორიგ პროვოკაციად აღიქმება, რასაც, სამწუხაროდ, ცხადია, რუსეთის მხრიდან ადეკვატური პასუხი მოჰყვება! მაგრამ ეს რომ მარტო პროვოკაცია იყოს და სხვა თანმხლები

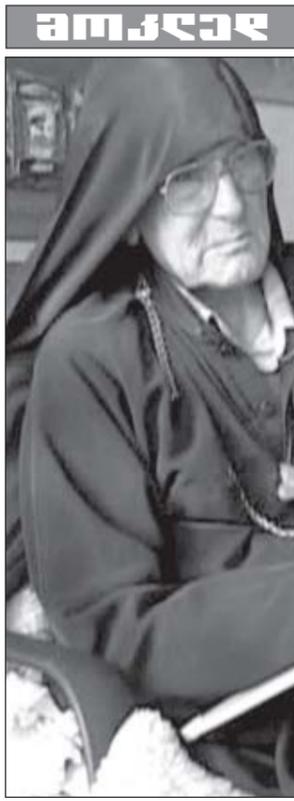
ფაქტები არ უქონდეს, კიდევ არა უშავს... ზუსტად ერთი წლის წინათ, მოსკოვში ოფიციალური ვიზიტით ყოფნისას, ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა განაცხადა, რომ ჩრდილოეთ კავკასიაში გაპრცალიზებული ტერაქტების უკან ალ-ძაიდა და ისლამი, რომელიც ჩანს, მათ ამაში პირდაპირ თუ არაპირდაპირ საპარტიკლო ხელისუფლებას ეხმარება! ამიტომ გასაგებია, რომ საფრანგეთის მთავრობამ აკრძალა ფრანგული სატელიტიდან ჩრდილოეთ კავკასიაზე მიმართული ქართული პროვოკატორული ტელევიზიის — „პირველი კავკასიურის“ რეტრანსლირება.

მაგრამ სააკაშვილმა და მისმა გუნდმა ვერაფერი ის-

წავლეს. მათი მთავარი და ერთადერთი ნიჭი ხომ პროვოკაციების მოწყობაა! ასევე, განვითარებისწინააღმდეგ, რომ ობამა და მისი ადმინისტრაცია სასტიკად ნეგატიურად არიან განწყობილნი პროვოკულად სააკაშვილის წინააღმდეგ, ვინაიდან იგი (საკაშვილი) მხოლოდ თავისი მენტორის, ობამას დაუძინებელი მტრის, გაოპოზიციონერებული სენატორის, მაკეინის ბრძანებებსა და მითითებებს ასრულებს (მაგალითად, აგვისტოს სისხლიანი ავანტიურის დაწყება, რუსეთის წინააღმდეგ აგრესიული პროვოკაციებისა და რიტორიკის გაგრძელება და ა.შ.). ამიტომ გასაგებია ხდება, რომ ბაიკონის ტერაქტების სააკაშვილის მიერ გაკეთებული განცხადება უბრალოდ დასავლეთის არ იყო და კვლავ დიდი ომის მოსამ-

ზადებელი წინა პირობის შექმნა — რუსეთის წინააღმდეგ ომი ხომ ვიბრძვით კომუნისტების მიერ ტყვეობაში ნაწამი ბაიკონის „ცისფერი ოცნება“!

ყოველივე აქედან გამომდინარე, აუცილებელია, კვლავ უფრო დეტალურად გავანალიზოთ ჩრდილოეთ კავკასიაში უკანასკნელ დროს განვითარებული მოვლენები, რათა გავერკვეთ, თუ რასთან გვაქვს საქმე: ძალიან დიდი ცვლილებებია ჩრდილოეთ კავკასიაში, რაც ძალიან ამფოთებს არამარტო რუსეთის ხელისუფლებას, არამედ დასავლეთის იმ წრეებს, რომლებიც თავის დროზე ჩვენთვის ომში მორალურად ჩვენებს უჭერდნენ მხარს. საქმე ისაა, რომ, თუ 90-ან წლებში ჩრდილოეთ კავკასიის ეროვნული მოძრაობები გამო-

ჭაბუა აშიკაჯიბი ბიკად ალიკვახა

ცნობილი მწერალი და საზოგადო მოღვაწე ჭაბუა აშიკაჯიბი ბერად ალიკვეცა და დავითი ეწოდა. ბერად აღკვეცის ცერემონია საქართველოს საპატრიარქოს წარმომადგენლებმა მისსავე სახლში, გურამიშვილის ქუჩის №8-ში შეასრულეს. „დათა თუთაშხიას“, „გორამბორგალისა“ და „გიორგი ბრწყინვალეს“ ავტორი 1921 წლის 18 ნოემბერს დაიბადა. არის სსრკ-ის სახელმწიფო პრემიისა და შოთა რუსთაველის სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, ლირსების ორდენის კავალერი. მისი ინიციატივით ჩამოყალიბდა ხელისუფლებისადმი ოპოზიციურად განწყობილი ორგანიზაცია „წარმომადგენლობითი სახალხო კრება“.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე გრიგორი კარასინმა ვერ კიდევ შენევაში გამართული მორიგი კონსულტაციების შედეგების განაცხადა, რომ რუსეთი საჩხერის რაიონის სოფელ პერევიდან მესაზღვრეებს უახლოეს დღეებში გაიყვანდა და ამის შემდეგ ვერაჯინი იტყვის ცალკეულ მესაზღვრეებზე, რომ ისინი საქართველოს ტერიტორიაზე არიან.

„ეს ნაბიჯი რუსული მხარის კეთილი ნების გამოხატულებაა, მაგრამ იგივე ნაბიჯი ქართული მხარისთვის თავშეკავებისა და კეთილგონიერების გამოცდაც არის. ქართველებიც უნდა დაფიქრდნენ, როგორ პოლიტიკას გაატარებენ რეგიონში... ვერ თბილისი არ დგამს ისეთ პრაქტიკულ ნაბიჯებს, რომლებიც აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში, ასევე რუსულ საზოგადოებაში, გაგებით აღიქმებოდა“, — განაცხადა კარასინმა.

რუსეთმა პეკინიდან მესაზღვრეები გაიყვანა

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე გრიგორი კარასინმა ვერ კიდევ შენევაში გამართული მორიგი კონსულტაციების შედეგების განაცხადა, რომ რუსეთი საჩხერის რაიონის სოფელ პერევიდან მესაზღვრეებს უახლოეს დღეებში გაიყვანდა და ამის შემდეგ ვერაჯინი იტყვის ცალკეულ მესაზღვრეებზე, რომ ისინი საქართველოს ტერიტორიაზე არიან.

„მოძრაობა 7 ნოემბერი“ სტრასბურგში ირივლავს

„მოძრაობა 7 ნოემბრის“ წარმომადგენლებმა 2007 წლის 7 ნოემბერს დაზარალებულთა სარეგისტრაციო შტაბი დააარსეს.

მოძრაობის ერთ-ერთი წარმომადგენლის ჯაბა ჯიმკარიანის განცხადებით, ყველა იმ ადამიანმა, რომლებიც 2007 წლის 7 ნოემბრის აქციების დარბევის დროს დაზარალდა, 19 ოქტომბრამდე სპეციალური ანკეტა უნდა შეავსოს. „ჩვენ უკვე გვაქვს 200 დაზარალებულის ანკეტა. აუცილებელია, სხვა დაზარალებულმა მოქალაქეებმაც მოგვმართონ და შეავსონ ანკეტები, რომლებიც შემდეგ სახალხო სასამართლოს გადაეცემა. მათი დასჯენის საფუძველზე კი დაზარალებულთა უფლებების დასაცავად სარჩელს სტრასბურგის ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოში გადავავზავნი“, — განაცხადა ჯაბა ჯიმკარიანმა.

საქართველო

ზუსტად, გაზიარებული თქვენი მოსაზრებები? დაგვირეკეთ: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

ყველა პოლიტიკოსს, მათ შორის იმთავითვე, დღეს რომ ერიის გავაზრდებოდათ თქვენი...

— სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოსთან“ რა ურთიერთობა გაქვთ? თუ თანამშრომლობით ამ ორგანიზაციასთან ან თუნდაც პირადად ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიასთან?

— შეიძლება ვილაპარაკებოთ სეპარატისტულ შემოქმედებაზე, მაგრამ მაინც ვიტყვი, რომ მოძრაობა „სამეგრელოსთან“ დღეს ნარკოტრადიციულად არ არის დაკავშირებული. მხოლოდ და მხოლოდ სიმბოლური ვარ მის მიმართ განწყობილი და სიმბოლური გითხრათ, მასზე დიდ იმედებსაც ვამყარებ. რაც შეეხება ალექსანდრე ჭაჭიას, როგორც გითხრათ, მე მას პირადად არ ვიცნობ, მაგრამ, თუკი ამის საშუალება მომეცა, რა თქმა უნდა, შევხვდები და სიამოვნებით ვითანამშრომლებ მასთან ყველა საკითხში.

— გაზეთ „ილორთან“ ინტერვიუში თქვენ თქვით, შევარდნაძემ ათი მილიონი დოლარი ვერ გაიმეტა იმ რუსი გენერლისთვის, რომელიც ამ ფულის სანაცვლოდ აფხაზეთიდან ჩრდილოკავკასიელი ბრძოლების გაყვანას გეპირდებოდა. რის საფუძველზე ამბობთ ამას, ვინ იყო ის რუსი გენერალი?

— მოგელოდეთ და მის ვინაობასაც ვიტყვი. სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ ომის დაწყების დროს 5 მილიონი დოლარი რომ გვექონოდა, ის რუსი გენერალი პოლკის მთლიან შეიარაღებას გვიტოვებდა. იცით, ეს რას ნიშნავს? იმას, რომ ჩვენ გვეყვანებოდა უამრავი პრობლემა, ფაქტობრივად, ჩვენი იყო აფხაზეთი...

— კი მაგრამ, ის გენერალი ერთპიროვნულად იღებდა ამ გადაწყვეტილებას?

— რა თქმა უნდა, არა. უბრალოდ, მაშინ რუსეთის მაღალ პოლიტიკურ ემელონებში მიმდინარე იყო ხალხი, რომელიც მხარს უჭერდა საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას. სწორედ მათი მითითებით მოქმედებდა ის გენერალი, მაგრამ, სამწუხაროდ, მაშინ ჩვენებმა იმდენი შეცდომები დაუშვეს, ისეთი სამიწილებები გააკეთეს სოხუმში, რომ მერე ყველაფერი თავდაყირა დადგა... ბევრი მშინქართველი, რომელსაც დღეს, შეიქცაბა, თავი

გაბონი ალექსანდრე ჭაჭია არის ის ერთადერთი ქართველი, რომელმაც კვლევა დაუბა ჩვენი ეროვნულობის სიგელოს — ზვიად გამსახურდიას; და ნუ დაგვიწყობთ, მან ეს გააკეთა მათ, რომა ზვიადი დაგვიწყობდა თითქმის ყველა პოლიტიკოსს, მათ შორის იმთავითვე, დღეს რომ ერიის გავაზრდებოდათ თქვენი...

გამირადაც მოჰქონდა, იმისთვის ნარკოტიკებზე ცვლიდა, მაშინ, როცა შეინარაღება ისედაც არ გვქონდა. აი, სწორედ ასეთივე ხალხმა დაგვპაპარბოვინა აფხაზეთში და არა რუსეთში, როგორც ბევრს ვპოვობ.

— გაზეთ „ილორთან“ ინტერვიუში თქვენ ასევე ამბობთ, აფხაზეთს მხოლოდ აფხაზეთში დაბადებული და გაზრდილი ქართველი თუ დაიბრუნებსო. ვინ გეგულუბათ დღეს პოლიტიკაში ასეთი?

— საბედნიეროდ, არის რამდენიმე ადამიანი, რომელთაც იმედის თვალთ შევყურებ, მაგრამ ამჟამად მათი ვინაობის გამხელაზე თავს შევიკავებ.

— ბატონო ვახტანგ, ერთი ადამიანი მაინც დავგისახელებო, თორემ საუბარი მეტისმეტად ზოგადი გამოგვივა?

— ერთი მე უკვე დავგისახელებო, ეს არის ალექსანდრე ჭაჭია... საკმარისია მის მეცნიერულ ნაშრომებს გაცნობოთ, დარწმუნდებით, რომ ამ ადამიანს მყარად აქვს ჩამოყალიბებული თავისი ხედვა ეროვნული სახელმწიფოს შექმნის შესახებ. ამიტომაც ვენდობი მე მას და მჯერა, რომ მხოლოდ მისნაირ ადამიანებს შეუძლიათ საქართველოს გამთლიანება.

— რაც შეეხება ისევ ხელი-სუფლების შეცვლის საკითხს, ბევრისგან მომისმენია, რომ მიხილ სააკაშვილს დღეს ყველაზე მეტი მხარდაჭერა სამეგრელოში აქვს. თქვენი აზრით, რითაა ეს განპირობებული?

— ეს არის ხელისუფლებისა და მისი ჯიბის ტელევიზიების მიერ შექმნილი ილუზია, რომ თითქოს სამეგრელოში გულზე ეხატებოთ სააკაშვილი, რაც არანაირად არ შეესაბამება სიმართლეს. ეს ცხადყო 30 მაისის ადგილობრივმა

არჩევნებშიც, სადაც ოპოზიციამ, ერთად აღებულმა, მიიღო ხმათა, დაახლოებით, ორმოცდაცამეტი პროცენტი... ან რომორ შეიქცაბა, ვინმე კვაყოფილი იყოს ხელი-სუფლების მოძიებად, როცა ხალხი შიშისგან, როცა მოსახლეობას არ გააჩნია არანაირი საბრძოლველი პირობები? არ დაიჯეროთ, რომ სამეგრელო მხარე შუაში სააკაშვილის, პირიქით, მას იმ ვერ იტანა და ზუსტად ვიცი, ბევრი ნაწილს კიდეც, რომ 2003 წლის იმ ე. წ. რევოლუციის დროს გვერდში დაუდგა ამ დაუშოქებელ ავანტიურისტს...

— თქვენ როგორ ნარმოგიდგენიათ ხელისუფლების შეცვლის პროცესი?

— მე არაერთ ინტერვიუში მითქვამს, რომ 2007 წლის 7 ნოემბერს ჩვენ გვექონდა ხელისუფლების შეცვლის უნიკალური შესაძლებლობა. მაგრამ ოპოზიციამ ეს შესაძლებლობა გაუშვა. ამიტომ ვამბობ, რომ არ ვენდობი არც ერთ პარტიასა და ლიდერს, რომელთათვის მთელი ეს პროცესები ფულის კეთების საშუალებაა და მეტი არაფერი.

— შანსი რას გულისხმობთ?

— რას ვგულისხმობ და სადასი ათასი კაცი გვერდში რომ გიდგას, მას არ უნდა უღალატო და არ უნდა უთხრა, როგორც შეიკრიბეთ, ისე დაიშალეთ... სააკაშვილის საქმე დამთავრებული იყო, ამას თვითონაც გრძნობდა, ამიტომ დაწყებული საქმე ბოლომდე უნდა მიყვანილიყო. ეს, ალბათ, უსისხლოდ არ ჩავივლიდა, შეიძლება ათი ან თუნდაც ასი ადამიანის სიცოცხლე შეწირულიყო ამ ყველაფერს, მაგრამ საქართველო ამად ღირდა. ეს არის ჩემი პოზიცია, მე ასე მჯერა და ამას ხმადაც ვამბობ.

— ანუ, საბოლოოდ მაინც იმ დასკვნამდე მივდივართ, რომ ვარდი უეკლოდ ვერ მოიკრიფება?

— ყველაფერს და ყველა საქმეს სჭირდება თავგანწირვა, მით უმეტეს, დღეს ჩვენ გვიპირისპირდება ავტორიტარული რეჟიმი, რომლის მსგავსიც ვერ არ ყოფილა საქართველოში. და თანაც მას ზურგს უმაგრებს მსოფლიოს უძლიერესი სახელმწიფო, ამერიკა. კაცობრივების ისტორიაში არ არის ერთი რაჟიმი ახლის გამოყენების გარეშე არ შეცვლილა და არა გომონი, გამონაკლისი ჩვენ ვიყობთ. ამიტომ მიმაჩნია, რომ თუ ხელისუფლების შეცვლა გვიწად, ყველაფრისთვის მზად უნდა ვიყოთ, მათ შორის იმისთვისაც, რომ ეს, შეიძლება, სისხლის ფასად დაგვიჯდეს...

— თუმცა, არა გომონია, ხალხი ამისთვის მზად იყო.

— გეთანხმებით. სამწუხაროდ, ბოლო რამდენიმე წლის მანძილზე საზოგადოების როლი მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების მართვაში სულ უფრო შემცირდა და ხელი-სუფლებისთვის, ბუნებრივია, ეს აღმოჩნდა ძალიან დიდი სტიმული იმ საქმეში, რასაც ანტიეროვნული პროპაგანდა ჰქვია. მიუხედავად ამისა, მე იმედს მაინც არ ვკარგავ, მჯერა, ყოველ შემთხვევაში, მინდა მჯეროდეს, რომ ალბათი შეიქმნება, ხალხი ისევ ალბათი პრინციპით მთელი მსოფლიოს განსაზღვრავს იტყვის, რომ საბრძოლველი არ არის სააკაშვილის, მარა-ბიზნისა და მათი ზურგს უკან მდგომი ვიღაც ათასი რკული კრიმინალთა საჯიჯგინი ძველანა. თუ ჩვენ ამას შევძლებთ, გადავრჩებით და გავიმთავრებთ...

ესაუბრა ჯაბა შპანიანი

საქართველო თუ Georgia? საქითხაპი ან ეს არის

მარაზმი ძლიერდება და შეუქცევად ხასიათს იძენს. ხელისუფლების აკვიტებულმა იდეამ საქართველო „პატარა ამერიკად“ გადაქციოს, ახალი გამოხატვა ჰპოვა: „მზიურში“ ნიუ იორკის ცენტრალური პარკის ანალოგის შექმნა იგეგმება. სააგენტო „პირველის“ ინფორმაციით, „მერიის ეკოლოგიისა და გამწვანების სამსახურის მიერ მოწვეულმა ნიუ იორკის მთავარმა ურბანულმა დიზაინერმა ზივ ლავიმ დედაქალაქის საკრებულოში სემინარი ჩაატარა“. „ჩემი ვიზიტის მთავარი მიზანი მზიურში ნიუ იორკის ცენტრალური პარკის ანალოგის შექმნაა“, — განაცხადა ამ დროსმა ჟენტლმენმა.

ნიუ იორკის „ცენტრალ პარკში“ ცუდი თავისთავად არაფერია; მართალია, სახელგანთქმული ევროპული პარკების ფონზე ის გამოიყურება როგორც არისტოკრატის სასახლეში ნვეულზე შემთხვევით მოხვედრილი მეჯინბე, თუმცა, ალბათ, მასშიც არის რაღაც დაღმერთმა მშვიდობაში მოახმაროს ნიუიორკელებს და მათი ქალაქის სტუმრებს. ჩვენ სხვა რამ გვანტერესებს: რაში გვჭირდება ქართველი სპეციალისტების მიერ შექმნილი პროექტის გვერდზე გადაღება და პატივცემული ზივ ლავის ჭკუაზე სიარული? ხელისუფლების მორგანიზაციის, ალბათ, „მართლის დღის“ გადაკეთება იქნება, მას ვილა-სა და მასვილს ჩამოართმევინ და ხელში ჩიკა-დასს დააჭარბებინ, რათა იმ პირობანიკა ძალს დაამსხავსონ, რომელიც იქვე, ნიუ იორკში, მბას. თავის დროზე იგულისხმებოდა, რომ მისი ჩირაღდანი მთელ მსოფლიოს თავისუფლებისკენ მიმავალ გზას გაუნათებდა, თუმცა ყოველზე იმავე მსოფლიოსთვის ცეცხლის ნაკედებულ დასრულდა.

ანტიამერიკული ისტერიის გაღვივება ავტორის მიზანს სულაც არ წარმოადგენს. ჯერ ერთი, შესაბამისი განწყობა ისედაც ფართოდ გავრცელებულია და ცეცხლზე ნავთის (ან თუნდაც გასულ ორშაბათის გაძვირებული ბენზინის) დასხმა სასახლო საქმე ნამდვილად არ არის; თანაც ავტორი უილაიმ ფოლკინერს დედანში კოთხულობს (ბარემ ნავთობგაბრუნებზე), ხოლო ლუი არმსტრონგს მამანში (ესეც ნეოლოგიზმი) უსმენს და ამერიკას დიდ პატივს სცემს, ოღონდაც არა იმ ამერიკას, რომელიც მიხილ სააკაშვილს უყვარს, და, რომელიც, როგორც ჩანს, მთელ საქართველოს შეაძულა.

ორი რუსეთის რა მოგახსენათ და ორი ამერიკა ნამდვილად არსებობს. გვარების ჩამოთვლა ძალიან შორს ნავიყვანს ასე რომ, მარტოვად ჩამოყვალა ბოთ: ერთი მათგანი შრომობს, ოცენტობს და შემოქმედების უნარი ჯერაც არ დაუკარგავს, მეორე კი ცხოვრების აზრად სხვის ხარვეზ ცხოვრება (დანარჩენი მსოფლიოსგან კოლონიური რენტის ამოღება) გაიხადა. მიუხედავად იმისა, რომ „პირველ ამერიკას“ თავად ამერიკელები იხსენიებენ როგორც „ქვეყანას, რომელიც ჩვენ დაეკარგეთ“, ის აუცილებლად გადარჩება, ხოლო ნურბელას დამსგავსებული „მეორე ამერიკა“, საჯაროდ, ძალიან ცუდად დაამთავრებს. მეტიც, იმისთვის, რომ ნამდვილი ამერიკა ბატონცხლდეს, მისი ჩრდილოვანი ორპული უნდა მოქცეულ; სასტიკად კი ჟღერს, მაგრამ ასეა.

თუმცა ვიდრე საქმე იქამდე მივა, ჩვენ, როგორც ჩანს, მოგვიწევს ფულის გადახდა იმ ურბანული დიზაინერებისთვის, რომლებიც თბილისში „ცენტრალ პარკის“ მოწყობას გეგმავენ და იმ უცხოელი მასწავლებლებისთვის, რომლებიც ჩვენს შვილებს ერზაც-ინგლისურს ასწავლიან; თუმცა ჯერ სად ვართ, ალბათ, მალე ინსტრუქტორ-მზარეულელებს ჩამოიყვანენ. სააკაშვილმა ხომ თქვა: „ხორცს რაც შეეხება, ვიცით მხოლოდ მწვადი. ქართველების მიერ დამუშავებული კარგი ხორცი თითქმის არ არსებობს“. ისე, მსგავსი შემთხვევებისთვის, რუსებს ერთი კარგი (თანაც კულინარიას ეხება) გამოინათქვამი აქვთ: „Ты лучше жену поучи щи варить“, თუმცა ეს საქმეს არ შეეხება. მართლაც, შეიძლება ჩამოიყვანოს ამერიკელი მზარეულელები, რომლებიც მსოფლიო კულინარიის ისეთი შედევრის მომზადებას გვასწავლიან, როგორც ჰამბურგერია. ახლა კი გვეცინება, თუმცა ამას ნამდვილად ვერ გამოვრცხავთ. თუ ხვალ სააკაშვილი იტყვის, რომ ქართველებს სიმღერა არ გვმეხარება, ალბათ, მოიკაზმებიან ადამიანები, რომლებიც მის ნათქვამს შესაბამისი არგუმენტებით გააყვარებენ და მივლინდებიან, რომ სიმღერა ამერიკელმა ინსტრუმენტარებმა უნდა გვასწავლონ.

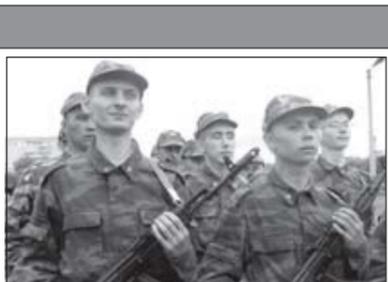
ერთი რამ შეიძლება დანამდვილებით ითქვას: როდესაც ყველაფერი ეს დასრულდება, ჩვენ შევგრძნობთ, რომ ამ ბალაგანში ვმონაწილეობდით (თუნდაც როგორც სტატისტიკები) და, ალბათ, ვინანებთ, რომ ამდენი დრო და რესურსი ასე უაზროდ გაფლანგეთ, თუმცა ამ დანაკარგს არავინ აგვიანზღაურებს.

დიმიტრი მონიაკა

ამერიკა უსახლკაროების რაიონებს აყვარებს

სექტემბერში აშშ-ის კრედიტორებმა ქვეყნის მოსახლეობას კიდევ 102 ათასი სახლი წაართვეს. ეს ამერიკისთვისაც კი რეკორდული მაჩვენებელია. წინა რეკორდი ამერიკამ ზუსტად ერთი თვით ადრე, აგვისტოში, დაამყარა და მაშინ 95,4 ათასი ოჯახი გამოყვარა სახლებიდან. ახლა ბანკებმა გადაწყვიტეს, მოსახლეობისთვის სახლების ჩამორთმევის წესებს კიდევ ერთხელ გადახედონ. ბანკების სასარგებლოდ სახლების „ამოღება“ აშშ-ში მასობრივად 2007 წლიდან დაიწყო. სწორედ მაშინ გაიკვავა, რომ მეველებს არ შეეძლოთ დაეკლავებინათ დროული გადახდა. შექმნილი სიტუაცია კი ქვეყანაში მსოფლიო კრიზისის დაწყების ერთ-ერთ უმთავრეს წინაპირობად იქცა.

რუსეთი სამხედრო პოლიციას ქენის

რუსეთის მთავრობამ მიიღო საბოლოო გადაწყვეტილება, რომლის თანახმადაც ქვეყანაში სამხედრო პოლიცია უნდა შეიქმნას. მასში 20000 თანამშრომელი იმსახურებს. ამჟამად გენერალური შტაბი ორგანიზაციულ-სტრუქტურულ სქემას ამუშავებს. უკვე გადაწყვეტილია, რომ პოლიციელთა შტატი, ძირითადად, სამხედროებისგან დაკომპლექტდება. ეს ის სამხედროები არიან, რომლებიც რეფორმის შედეგად არმიის რიგებიდან დაითხოვეს. როგორც რუსეთის სამხედრო პროკურორი სერგეი ფრედინსკი აცხადებდა, საქმე დიდი რაოდენობით ნორმატიული აქტების მიღებას მოითხოვდა. ახალი პოლიცია სამხედრო დანაშაულებების გამოძიებით დაკავდება.

გერმანელებს ფიუკარი მოენატრათ

ფრიდრიხ ებერტის სოციალიზმის კვლევის ფონდის მიერ ჩატარებული გამოკითხვის შედეგად გაიკვია, რომ ყოველ მეათე გერმანელს ქვეყნის სათავეში ფიურერის ყოფნა სურს. გამოკითხულთა 10% მიიჩნევს, რომ გერმანიისთვის აჯობებდა, თუკი ხელისუფლების სათავეში ფიურერი იქნებოდა და ქვეყანას „რკინის ხელით“ მართავდა. ყოველმა მეათე გამოკითხულმა კი აღნიშნა, რომ ხელისუფლებაში „ძლიერი პარტიის“ ყოფნას მიესალმება, რომელიც გერმანელ ერის ინტერესებს გააჩრდებს. გამოკითხულთა 58%-მა გერმანიაში უსულიანური მრწამსის წარმომადგენელთათვის რელიგიური შეზღუდვების დაწესება მიზანშეწონილად მიიჩნია.

აკაკი ასათიანი: ეს ხელისუფლებას ნორმალურ პრევენებს არასდროს ჩასატარებს

გვესაუბრება საქართველოს ტრადიციონალისტთა კავშირის თავმჯდომარე აკაკი ასათიანი.

ნა აფხაზეთისა და მთიანეთის სახელმწიფო მართვის მიზანს.

სამყარო არ არის მონყობილი ჩვენი ბედნიერებისთვის. სამყარო და დედამიწა მონყობილია თავისი კანონებით და ნორმალური პოლიტიკოსი ის არის, ვინც ამას ითვალისწინებს და ცდილობს, მაქსიმალურად შესაძლებელი სარგებლობა მიიღოს თავისი ქვეყნისთვის ამ ვითარებიდან გამომდინარე. ვფიქრობ, ჩვენ და რუსეთს გვჭირდება არა მხოლოდ ინტეგრაცია ან საკითხებში, არამედ სხვადასხვა სახის შრომის, ასე იყო

უკან დაბრუნა პერევენი რუსები. ეტყობა, ჩვენები, ვის გონებრივ შესაძლებლობებზეც თქვენ მაღალი აზრის არ ბრძანდებით, საკუთარ შეცდომებს არ ითვალისწინებენ. — უნდა ვაღიაროთ, რომ ეს მართო მათი თვისება არ არის. ჩვენც, როგორც ხალხს, ამოცივს მანძილზე, ეტყობა, იგივე გვეჭირდა. ზოგი ვსწავლობთ, უმეტესობა — არა. ზოგი, ეტყობა, ვერასოდეს ისწავლის, რაც მართო გონებაზე უფლებების მიზეზით არ ხდება. ეს არის ანაბრონისტული პოლიტიკის გამოყენება.

რენ, თუკი სხვისი გაკეთებული იქნება. არადა, ეს არის რუსეთის მიერ გადაღობული სწორი ნაბიჯი, რაც არანაირად ნორმალურად მომავლისთვის სერიოზული საშიშროებაა. ხელისუფლებები იცვლება, რჩება საქართველო, რუსეთი, ქართველი და რუსი ხალხი და მათი ურთიერთობა. რუსეთში ქვეყნის ხალხი და ისინი ამას ხვდებიან. მაგრამ ჩვენი საზოგადოება უნდა დაუპირისპირდეს ხელისუფლების მიერ ცხვირის აბზევის ტიპის მოქმედებას.

უნდა იყოს მისწრაფებით უკეთესობისკენ, მაშინ უსათუოდ გავიმარჯვებთ. მაგრამ თუ არის სურვილი ეკრანზე ციმციმისა, ხანდახან ინტერვიუს მიცემისა და მეზობლებისა და ნათესავების გახარების საკუთარი არსებობით, თუ იმავეს გაგრძელებას აპირებს, რასაც დღეს ხელისუფლება აკეთებს, შეიძლება, უფრო რბილი და ლამაზად დაკვირვებული იქნება შენი ხელისუფლებამო მოსვლა. — ოქრუაშვილის ახალ ერთიანებაზე რას იტყვით? ღენიანივით ხომ არ არის, ვლადიმერ ილიას ძე საზღვარგარეთიდან რომ აკვალანება ბოლშევიკებს? — (იციან). ჰგავს და ქალაქებიც ერთმანეთის მეზობლად... მაგრამ მაინც კარგია ეს გაერთიანება. ჯობია, რამდენიმე მსხვილი გაერთიანება ფსევდო თურქული ოპორტიუნის აურაცხელი რაოდენობას. ადამიანებს გაუადვილებათ ორიენტაცია, გამოჩნდება, ვინ რისი მთქმელი და რისი გამკეთებელია. ამ თვალსაზრისით ახალი გაერთიანება გამართლებულია.

პრევენციის რუსი სახელმწიფოების გაყვანა სწორი ნაბიჯი და მომავლისთვის სერიოზული საშიშროება

ჩვენთვის დამოუკიდებლობის იდეას და იმავე კავკასიის სახლსაც. ზვიადი დარჩა კიდევ კავკასიელებისთვის როგორც ერთ-ერთი ლეგენდარული ფიგურა მათ ისტორიაში. მაგრამ მისი პოლიტიკა მაშინ ძალიან ძვირად დაგვიჯდა, ძალიან ძვირად და არც იყო გამართლებული.

არსებობდა ასეთი „მატრიოსკები“ თეორია: საბჭოთა კავშირი დიდი „მატრიოსკა“ მოკავშირე რესპუბლიკები — დიდში მოთავსებული უფრო მცირე „მატრიოსკები“, ავტონომიური რესპუბლიკები — იმათი მომდევნო და ა.შ. გვინდა თუ არ გვინდა, ეს ასე იყო.

ამან იმუშავა და კიდევ დიდხანს იმუშავებს ყველა შემთხვევაში. მაშინ რუსეთში შემავალ სუბიექტთან, თათარს-ტანთანაც გვექონდა რაღაც ურთიერთობები, რომელიც გარკვეულ სეპარატისტულ მიდრეკილებებს ამჟღავნებდა.

— საქართველოდან ყაზახს ში ჩასულ ერთ-ერთ მისიას მეც ვახლდი და გომონებთ ნათქვამს...

— ჩვენ თუ ასეთ პოლიტიკას ვახორციელებდით, ლოგიკურად რუსეთსაც შეიძლება თანაბრი ინტეგრაცია გავაძლიერებოდა.

მანამდეც, საბჭოთა კავშირის დაშლის პერიოდშიც კომუნა და კიდევ დიდხანს გვექნება. ამას უნდა გამოვიყენებო.

ახლა საკითხი არა მარტო რუსეთ-საქართველოს კონტექსტში დგას, არა მარტო ქართველებისა და ჩრდილო-კავკასიელების ურთიერთობას ეხება, არამედ საქართველოს ტერიტორიის შიდა ინტეგრაციას. არა მგონია, გამოდნეს.

— სოფელ პერევიდან რუსეთის სამხედროების გასვლის შესახებ რუსეთის ხელისუფლების გადაწყვეტილება, ავგისტოს ომში გამარჯვებასავით შემოგვბრუნა ხელისუფლების პროპაგანდისტულმა მანქანამ. ცხადია, გასვლას, რომ ასეთი საზეიმო ყიფინის დაცემამ ერთხელ

60-70-იან წლებში აფრიკის რომელიმე ქვეყნის ლიდერს რომ გაუჭირდებოდა, საბჭოთა კავშირისკენ გადავიდოდა და სოციალიზმის ქადაგებას იწყებდა ან — პირიქით, საბჭოთა კავშირი თუ შეუნყვეტდა დახმარებას, ამერიკას მიეტმასნებოდა.

— როგორც ჩვენი, ხელისუფლებიდან დათხოვნილი, ფუნქციონერები ოპორტიუნის რამ გაადაიან, ისე...

მე მგონია, ჩვენი საზოგადოება ძნელად, ნაბიჯ-ნაბიჯ, მაგრამ მაინც წინ მიიწევს, პოლიტიკური კულტურის თვალსაზრისით, და ყველაფერში რეალისტურად გაერკვევა. — ხომ არ გეჩვენებათ, რომ ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი ატაცებული ოპორტიუნის გარკვეული ფრთა ძალიან ჰგავს ჩინებისა და ტემპეაკების მიღების პერსპექტივით შთაგონებულ ფარსულს?

— (იციან). ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი თავისთავად დასაძრავი არ არის. გამოცდილებით და გეტყვით, რომ პირიქით, მათ ამის სურვილი არც აქვთ, რაც უფრო დიდი პრობლემაა.

ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი განპირობებული

გახსოვთ, როცა ცხინვალის დან ოთხი დაკავებული ბავშვი რომ გაუჭირდებოდა, საბჭოთა კავშირისკენ გადავიდოდა და სოციალიზმის ქადაგებას იწყებდა ან — პირიქით, საბჭოთა კავშირი თუ შეუნყვეტდა დახმარებას, ამერიკას მიეტმასნებოდა.

— როგორც ჩვენი, ხელისუფლებიდან დათხოვნილი, ფუნქციონერები ოპორტიუნის რამ გაადაიან, ისე...

მე მგონია, ჩვენი საზოგადოება ძნელად, ნაბიჯ-ნაბიჯ, მაგრამ მაინც წინ მიიწევს, პოლიტიკური კულტურის თვალსაზრისით, და ყველაფერში რეალისტურად გაერკვევა.

— ხომ არ გეჩვენებათ, რომ ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი ატაცებული ოპორტიუნის გარკვეული ფრთა ძალიან ჰგავს ჩინებისა და ტემპეაკების მიღების პერსპექტივით შთაგონებულ ფარსულს?

— (იციან). ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი თავისთავად დასაძრავი არ არის. გამოცდილებით და გეტყვით, რომ პირიქით, მათ ამის სურვილი არც აქვთ, რაც უფრო დიდი პრობლემაა.

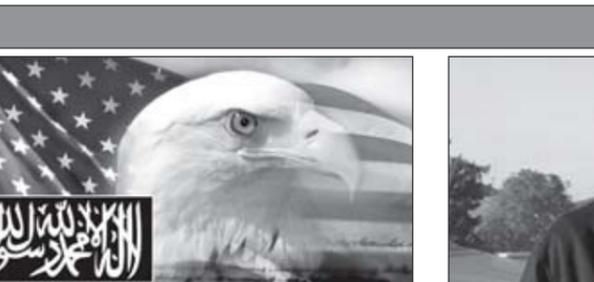
ხელისუფლებაში მოსვლის სურვილი განპირობებული

ესაუბრა არამაზ სანაბლია

პატივად ქრისტიანობის პოპულარიზაციას იწყებს

რომის პაპი ბენედიქტ XVI უძველესი დროიდანვე ქრისტიანულ ქვეყნებში რწმენის დაკარგვის შემფოთებელია და ვატიკანში შექმნა სპეციალური სამმართველო, რომელიც მათ რეევაგაციისთვის ისახავს მიზნად. სამმართველოს ფუნქცია ქრისტიანობის პოპულარიზაცია იქნება, რომელიც თავისი თანამედროვე ტექნოლოგიებს გამოიყენებს და მონასტრებისა და რელიგიური მოძრაობების წარმომადგენელთა დახმარებით, მისიონერულ საქმიანობას გაააქტიურებს. სამმართველო ქრისტიანობის პოპულარიზაციის მეთოდებს ეხსიანობს სპეციალურად. სამმართველოს ხელმძღვანელის რინო ფიზიკელას თქმით, პაპის გადაწყვეტილება იმ პრობლემის გადაჭრას ისახავს მიზნად, რომელიც კათოლიკურ ეკლესიაში ათწლეულების მანძილზე არსებობს.

პეჩიკელთა განადგობის ბაკვეთილება

ჟურნალმა, რომელსაც ალ-ქაიდას იემენური განყოფილება გამოსცემს, „სასარგებლო“ რჩევების სია გამოაქვეყნა. რჩევები მკითხველს დაეხმარება გაარკვიონ, თუ როგორ სჯობს ამერიკელთა განადგურება. „სადილობის დროს ვაშინგტონის ნებისმიერ რესტორანში ორგანიზებული აფეთქება რამდენიმე სახელისუფლო ორგანიზაციის მუშაობას შეაფერხებს“, — ნათქვამია ჟურნალის ერთ-ერთ სტატიაში. მასში გამოქვეყნებულ კიდევ ერთ სტატიაში სათაურით „უკანასკნელი მთიბაი“ აღწერილია, თუ როგორ უნდა გამოიყენო „პიკაპი“ „ცელის სახით, ალაპის მტრების გასაქადად“. ორივე სტატიის ავტორი ამერიკელი ტერორისტ ანვარ ალ-ავლაჰია, რომელიც ახლახან „მსოფლიოს ნომერ პირველ ტერორისტად“ აღიარეს.

ოქრუაშვილი ბრუნდება

პოლიტიკურ ემიგრაციაში მყოფი თავდაცვის ყოფილი მინისტრი და „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი ოქრუაშვილი უახლოეს მომავალში საქართველოში ჩამოსვლას გეგმავს. მართალია, ქართველი სამართალდამცველების მიერ საერთაშორისო ძებნილად გამოცხადებულ ოქრუაშვილს სამშობლოში დაბრუნების დრო არ დაუზუსტებია, მაგრამ ტელეკომპანია „მეცტროს“ ეთერში განაცხადა: „უახლოეს ხანებში სამართალდამცველებს მივცემ იმის შესახებ, რომ ცდუნებას გაუძლონ“. შეგახსენებთ, რომ ოქრუაშვილს საქართველოს სასამართლომ 11-წლიანი პატიმრობა მიუსაჯა, თუმცა პატიმრობას გადაურჩა — საფრანგეთის ხელისუფლებამ მას პოლიტიკური თავშესაფარი მისცა.

საქართველო

გზურთ, გაგზიაროთ თქვენი მოსაზრებები? დაგვირეკეთ: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

მოცემულ ეტაპზე რა გვაკლია რეგიონული და მომავალში, ეგებ, მსოფლიო მასშტაბით თვითდამკვიდრების თვალსაზრისით? უნდა დავინყოთ იმით, რასაც უნინ „კომუნისტური თავმდაბლობა“ ან „კომუნისტური უბრალოება“ ერქვა. მეორის (უბრალოების) თვალსაზრისით, თითქოს ყველაფერი რიგზე გვაქვს: თანამდებობით პირველი პირი მისანდომია, გულკეთილია, გულსხმიერია. ყოველ შემთხვევაში, ამას ახლსტურებს ახალი ამბების „ტელესერიალები“ და რეპორტაჟები „ცხელი წერტილებიდან“ — სხდომებიდან, რომლებიც მოლივლივე ზღვის ან სამშენებლო მოედნების ფონზე იმართება.

აი, თავმდაბლობის საკითხში კი გარდევს გვაქვს — ძალიან უნდა, რომ იყოს პირველი, ყველაზე ჭკვიანი, ყველაზე ინიციატივიანი და ეკონომიკურად მორსმჭვრეტელი. აი, ამ ყველაფრის გამო, მართლაც რომ ვთქვათ, მივედით ვართ ყალბადანდობის, ზედმეტობისა და, რა თქმა უნდა, ოცნებებისა და ილუზიების გზით.

ამ დღეებში უაფგუსტის ბაგეებს მოსწყდა და „ოპორნიკებმა“ დაუყოვნებლივ გაავრცელეს პრეზიდენტის ახალი ახილება — „ჩვენ ჩრდილოკავკასიელ ძმებთან“ კრემლის ვამპირების გვერდის ავლით უფრო რეჟიმის შემოღების შესახებ.

დაიწყო, მაგრამ რა დაიწყო, თანაც არა მარტო ჩვენთან და დღეს სივრცეში, არამედ, გარკვეულწილად, ახლო საზღვარგარეთის ქვეყნებში, აღწერაც კი ძნელია... მთავარი ისაა, რომ უაღრესად საჭირო მომენტში დახმარების ხელი გაუწოდეთ მონობასა და ეკონომიკურ უპერსპექტივობაში მყოფ ჩვენს თითქმის თანამემამულეებს, თითქმის ძმებს, რომელთა ნაწილი დიდი სოჭის ოლიმპიურ რკალში ცხოვრობს. ამ უკანასკნელთან ჩვენს „დიდ მთავარს“ რთული და არამეგობრული დამოკიდებულება აქვს. რა გამოდგება აქედან, ნუ ვიმარჩილებთ. აი, დასახელებულ ძმებს კი ლამის მეგაფონით ვუკატაჟებთ: ჩამოდიოთ ჩვენთან 90 უფიზო დღით, დატკბით ჩვენში, თქვენი წარმოდგენილი, დემოკრატიის სტატისტიკური და საკონცერტო წარმატებების ხილვით.

„ურთიერთდაპირისპირებული სამყაროთა“ ბრძოლაში ჩვენი უმთავრესი კოზირი შემდეგია: დასავლეთის მიერ აღიარებული ჩვენი ჩრდილოვანი ეკონომიკის პირობებში შევიძლიათ იმუშაოთ შემუშავებული იატაკქვეშ ჩვენი „ბატონების“ სასარგებლოდ, შედეგად კი ოჯახების დასახმარებლად. ეს უკანასკნელი ამკარად ყურითაა მოთრეული და უფრო კეთილსურველის ან ორგანიზებულ „ჰეიგენს“ ჰგავს. რადგან ძარბოული ლეგალური უმუშევრობა უფრო აქტიურია, ვიდრე ჩარჩუნებული, დაღმსტვლი ან ყაბარდო-პალყარაითისა ერთად აღეშაბენ.

ასე რომ, ერთიანი კავკასიური სახლის“ მშენებლობის განმსაზღვრელი მოტივაციაური საფუძველი ჯერჯერობით არ ჩანს. ჩვენი უმუშევრები პლიუს „სხვების“ დაბრუნების პირები, ერთ ბედნიერ, თვითკმარ სახელმწიფოში ვერა და ვერ იცხოვრებენ.

ცნობისთვის: უცხოეთის საინფორმაციო წყაროების მიხედვით, კავკასიაში ყველაზე მეტად ხელფასი სომხეთში, ყველაზე მცირეა უკრაინაში, საქართველოშია. ციფრებში ეს ასე გამოიხატება: რუსეთში საშუალო ხელფასი 490 აშშ დოლარია (15200 რუბლი); აზერბაიჯანში — 396 დოლარი (317,4 მანათი); საქართველოში — 318 აშშ დოლარი (572,7 ლარი).

პენსიებში აშკარა აუტსაიდერები კავკასიის სახელმწიფოთა შორის ჩვენ ვართ — საშუალოდ 48 აშშ დოლარი; სომხეთში — 60, აზერბაიჯანში — 110, რუსეთში 230 აშშ დოლარია.

გასაგებია, რომ ჩვენი მიმზიდველობა მოყვანილი ციფრების ფონზე ფრიად აბსტრაქტული ხასიათისაა. ამგვარივე ოლიმპიური სოჭისადმი დამოკიდებულება, როცა ინტენსიურად ვმუშაობთ ჩერქეზების გენოციდის აღიარების კუთხით და განვასოცოვებთ ამ საკითხთან დაკავშირებულ უამრავ ღონისძიებას: პრაქტიკულ კონფერენციებს „უმრწმეს ძმებთან“ მონაწილეობით, უშუალო კავშირებს ვაბამთ აფხაზეთან და ოსებთან და ა.შ. და ა.შ. ერთი სიტყვით, ხალხთა მემორიის საშუალებით საზოგადოებრივი ცივილიზაციის მიხედვით, ვარყვამთ „კავკასიის ნაწილს“ და მუშაობთ მისი მხარეზე.

ჩაუფიქრდით ერთ-ერთი მაღალი თანამდებობის ჩინოვნიკის მიერ ახლახან წარმოთქმულ სენტენციას კავკასიის სივრცის ამჟამინდელი დანაწილების მიუღებლობის შესახებ. „საქართველო დიდი ხნის განმავლობაში არაფრად აგდებდა უახლოეს მეზობლებს. გვაგინებდნენ, რომ ვერ ვსწავლობდით არა სლავურ რუსეთს, არამედ — ჩრდილოკავკასიელს“, — ბანს აძლევს მას სხვა. გამოდის, რომ ახლა თბილისისათვის პრიორიტეტულია ურთიერთობა ჩვენებთან, ინგუშებთან და ჩრდილოეთ კავკასიის სხვა ხალხებთან და არა „უხანდრულ რუსეთთან“.

არის ეს ტერიტორიების ახალი გადანაწილების წინამორბედი და საქართველოს რუსეთთან მორიგი დიდი კავკასიური ომის პრელუდა? ან, იქნებ, დავადგეთ „რეკონსტრუქციების“ ექსპორტის დაფინანსების გზას „მოთარეშეთა მოძვე პარტიების“ მონაწილეობით?

ქართული სახელმწიფოს უახლესი ისტორია საკმაოდ მდიდარია პრაქტიკული „ჩეგვარიზმის“ მაგალითებით. ამ პროფილის მეკალმების სახელები საკმაოდ ცნობილია ქვეყანაში.

არ დავიწყებთ მიკერძობულ მტკიცებას, რომ ეს არის „ქართულ კეთილდღეობაში“ სეპარატისტებისა და სხვა ახალი ფიგურანტების მოზიდვის პოლიტიკის გენერალური ხაზის გაგრძელება, რომელიც ჯაბიღენმა ან ჯონ მაკეინმა დაგვიხსნეს. **სახეზეა სხვა, საქართველოს კავკასიური პოლიტიკის ფუნქციონირების უფრო სწორი მართვაა, რომელიც ჩანს, ფუნქციონირებს საკუთარ ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნების წარმოსახვით რეალობას და დიდ პოლიტიკაში მონაწილეობის განსაკუთრებულ პრიორიტეტს „მსოფლიო პროვოკატორის“ მეორეხარისხოვანი როლის დონზე.**

მაგალითები საკმარისზე მეტია. ცალკეული მაღალი თანამდებობის ჩინოვნიკების პირად ინტერესები ბოლო

ქართული პრობლემების ამერიკული «მუსრუჭი»: უეუზვარს კლიუს უეუზვარი

სახეზეა სხვა, საქართველოს კავკასიური პოლიტიკის ფუნქციონირების უფრო სწორი მართვაა, რომელიც ჩანს, ფუნქციონირებს საკუთარ ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნების წარმოსახვით რეალობას და დიდ პოლიტიკაში მონაწილეობის განსაკუთრებულ პრიორიტეტს „მსოფლიო პროვოკატორის“ მეორეხარისხოვანი როლის დონზე.

მაგრამ ეს დახმარება უნდა მოვიპოვოთ, თანაც არა დაუსრულებელი სიარულით საერთო კეთილდღეობის მირაჟების კენ, რომლებიც არა და არ გვიახლოვდება. მხოლოდ დაავადებულ გონებაში, რომელსაც დაკარგული აქვს რეალობის გრძობა, შეიძლება დაბადებულყოფი აზრი, რომელიც სტუმრებთან შეხვედრის დროს გაჟღერდა, კერძოდ იმაზე, რომ უახლოეს ორ წელიწადში ცათამბჯენების რაოდენობით ბათუმი გაუსწრებს მოსკოვს და ვანკუვერსაც, მაშ!.. ავტორის დასახელება არცაა ღირს, რადგან ისედაც ნათელია, ვის შეეძლო ამის წამორთმვა...

მსოფლიოს პატარა პროვოკატორი

არსებული მდგომარეობის განხილვის მიზნით, ნებისმიერ შემთხვევაში ჩვენ „პროვოკატორი ბიჭის“ როლი გამოვძიებთ, რომელიც „მამა-მამიცი“ — რუსეთის გამომიზანებელ ფაქტორად ყოფნის დაგაუქმება აქვს მიღებული.

შეიძლება ავანტიურაშიც მოახერხონ ჩვენი ჩათრევა ევროპულ სხსლ-მად და მრავალსა და მრავალ მდგომარეობაში, ინგლისთან, იტალიასთან და ა.შ.

მაპატიოს მკითხველმა პრეზიდენტის ლექსიკის უნებური გამოვრება, მაგრამ ამ შემთხვევაში ეს გამართლებულია. რადგან გზადაგზა წარმოჩნდება ჩვენი უახლესი ისტორიისა და პოლიტიკის ფუნქციონირების უკანასკნელი, როგორც ჩანს, ფუნქციონირებს საკუთარ ქვეყანაში სოციალურ-ეკონომიკური გარდაქმნების წარმოსახვით რეალობას და დიდ პოლიტიკაში მონაწილეობის განსაკუთრებულ პრიორიტეტს „მსოფლიო პროვოკატორის“ მეორეხარისხოვანი როლის დონზე.

მაგალითები საკმარისზე მეტია. ცალკეული მაღალი თანამდებობის ჩინოვნიკების პირად ინტერესები ბოლო

ანტისოციალურ პოლიტიკაზე „ზემოდან ქვემოთ“, რომელიც ჩვენთან ხორციელდება. ის დროა, ვიკითხოთ: **ქართული ზრდის პერსპექტივაში რისი იმადი აქვს ჩვენს, ჯერ კიდევ ახალგაზრდა პრეზიდენტს, რომელიც არადა აბაძებს და გამონაკლისის ბარაში ამოქირკვავს ქრონულ ინტერესებს? იგი დაუფარავად ახდენს იმ ქვეყნისა და ხალხის ამერიკანიზაციას, რომელსაც, მსოფლიოს მცირერიცხოვან ეთნოსებთან ერთად აქვს საკუთარი დამწერლობა და ათასწლო-**

ვანი ისტორია. სააკაშვილს განზრახული აქვს, უფიზო კავკასიაში ამერიკის ნაცვალის გახდეს, დაისაკუთროს რუსეთის მეფის ტახტი, როგორც იოსებ სტალინმა. ეს ან დასურული და პრივატული თემაა, ან ჩვეულებრივი ჩინოვნიკის სამუშაო, რომელსაც შესაბამისი ანაზღურების საფასურად მონდომებით ასრულებს, მაგრამ ეს საქმე დღე თუ გვიან მთავრდება ან ყოფილი „ლიდერი“ სიმამრის მეურნეობაში ჰოლანდიური ქაბების გამრავლებით დაასრულებს კარიერულ ზრდას...

საქართველოს ანაბარი უფიზო მილიარდი

სასურსათო პოლიტიკის საერთაშორისო კვლევითმა ინსტიტუტმა ახლახან გამოაქვეყნა შიმშილის გლობალური ინდექსი 2010 წლისთვის. მთელი კაცობრიობისთვის ამ სამარცხვინო მაჩვენებელში ქართულ სახელმწიფოს თავისი წვლილი შეაქვს. საბჭოთა კავშირის ყოფილ ქვეყნებში სიტუაცია შედარებით ნორმალურია. საქართველოში კი უზბეკეთთან, თურქმენეთთან, სომხეთთან და აზერბაიჯანთან ერთად ნახევრად შიმშილის საშუალო დონე შენარჩუნებულია, ანუ მოქალაქე დღეში 1,8 ათასზე ნაკლებ კილოკალორას მოიხმარს.

ბატონო სახელმწიფო და პარტიული ფუნქციონერებო, ჩვენ ვართ მშვიდებისა და ლატაკების აღიარებული ქვეყანა. დროა, უარი თქვათ ტელე-აუდიტორიის წინაშე პრიმიტიული თვითრეკლამაზე. როგორ არ გავიხსენოთ ამასთან დაკავშირებით თვითკმაყოფილი განცხადებები, რომ ჩვენთან კორუფცია დამარცხებულია.

ამ დღეებში მთავარი პროკურატურის საგამოძიებო ნაწილის, კონტროლის პალატის, განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს ერთობლივი ღონისძიებების შედეგად დააკავეს განათლების ყოფილი მინისტრის — გაი ნოდიას მოადგილე. ეს ის ნო-

დია, რომელსაც არჩევნების პროცესში ეგზიტპოლების „მიუკერძოებლად“ ჩატარებისთვის მინისტრის სავარძელი უბოძეს. მისმა მოადგილემ კი ბედოვლათი მინისტრის მმართველობის პერიოდში შექმნა პირობები მილიონ-ნახევარი ლარის ოდენობის საბიუჯეტო სახსრების გაფლანგვისა და მითვისებისთვის.

საკადრო სისტემა მოიკოჭლებს არა მხოლოდ ამ უწყებაში, არამედ ბუნების დაცვის, ჯანმრთელობის დაცვისა და საპენსიო უზრუნველყოფის სისტემებში.

მაგალითები სხვაც ბევრია. **ამათ მიაჩნიათ, რომ საზოგადოება შიშობდა განმარტებულ მსოფლიო სატელევიზიო ჭკუის დარღვივის სარჯზე, და კიდევ — ხელიუფლებასთან დაახლოებული ტელევიზიების სიუჟეტების ჩვენებით პრეზიდენტის საამბალითო ცნობარებთან.**

დიდი მტკიცება არ სჭირდება იმას, რომ ყველა მოწინავე საზოგადოებრივი დანაშაულისა და სხვა ნეგატიური ფაქტორების შემცირებას, უნდა იყოს ყოვლისა, ახერხებენ სოციალური სფეროში გაუმჯობესებითა და ხალხის კეთილდღეობის ამაღლებით. ვერ იქნება ნელში გამართული ქვეყანა, რომლის მოქალაქენი არიან მშვიდები და ლატაკი... **ჩვენი არანახული წარმატება-ბისა კი სჯარათ ან უაღრესად გულშემატკვრელი აღამიანებს ან იმით, ვინც საეცინალო პოლიტიკური დამაბლბობით არის ჩვენთან მშვიდდებული.**

და კიდევ ერთი საინტერესო შემთხვევის შესახებ. მასმედიის ცნობით, სულ ახლახან პარლამენტის ანტიკორიუპციულმა საბჭომ განიხილა საქართველოში პურის დაბალი ხარისხის საკითხი. სოფლის მეურნეობის მინისტრმა დაადასტურა, რომ ჩვენთან მართლაც დაბალი ხარისხის პურს აცხობენ და ეს პრობლემა მეუბრეთა არა კვალიფიციენტობას დაუკავშირა. საბჭოს თავმჯდომარემ, რომელიც პარლამენტის ერთ-ერთი „მტატიანი“ აქტივისტია, ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ასეთი უხარისხო პური არსად მსოფლიოში არ ცხვება. აი, ასეთი იყო საოქმო ლაპიდარული დიდგმა საკითხისადმი, რომელიც ცხებოდა პურს ჩვენი არსობისა.

ეს დარგი, მომხმარებელთა საერთო აზრით, დიდი ხანია, გამოირჩევა კორუფციის მეტატატაზებით და შემოქმედებულთა ორგანიზებული კეთილგანწყობით სრულად სარგებლობს. ამის თაობაზე კი არაფერი უთქვამთ აღნიშნული საბჭოს სხდომაზე. რატომ? იმიტომ, რომ კორუფციას მფარველობენ.

მხოლოდ უსწავლელი მეპურები აფუჭებენ დარგის კეთილდღეობის საერთო ფონს. გრცხვენოდეთ, ბატონო მეპურებო, გრცხვენოდეთ!

საქინფორმი

გზურთ, გაგზიაროთ თქვენი მოსაზრებები? დაგვიკავშირეთ: 34-32-95, ან მოგზიარეთ: info@geworld.net

საქართველო

მანერაზაძე

ნინო გურბუჯანაძე,
„დემოკრატიული მოძრაობა —
ერთიანი საქართველოსთვის“
ლიდერი:

მე ვიყავი აბსოლუტურად შოკირებული, როდესაც რევოლუციის ორივე ლიდერისგან, როცა მე ვკამათობდი და ვიცავდი პარლამენტის უფლებებს, მოვისმინე სწორედ ის ფრაზა, რომ ჩვენ არ გვცალკია და არ გვჭირდება ძლიერი პარლამენტი, ჩვენ საქმე გვაქვს საკეთებელი. მე მიშა სააკაშვილისგან ეს ფრაზა ნამდვილად არ გამკვირვებია, მაგრამ ბატონი ზურაბისგან ამ ფრაზის გაგონება ძალიან მოულოდნელი იყო. და შემოდგომა, მეტონხრათ, რომ ეს იყო ის ერთ-ერთი ტრაგიკული შეცდომათაგანი, რომელმაც, სამწუხაროდ, განაპირობა შემდეგ მისი ტრაგიკული დაღუპვა.

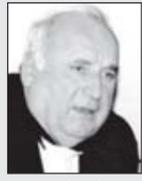
ტელეკომპანია „კავკასია“

მამუკა ბაგმაშვილი,
თამაშის „ვის უნდა 20 ათასი“
ნამყვანი:

არ ვარ ქართველი, რუსეთში ვარ გაზრდილი, ბუნებითაც რუსი ვარ, ყველა „გუგუნიანტა“ რუსი მყავდა, აღვიზარე რუსულად, ჩემი პირველი ენა იყო რუსული და რა ვქნა ახლა? პოზა დავიჭირო? არც იმას ვმალავ, რომ ბუნებით საბჭოთა ადამიანი ვარ. დღეს რასაც ამბობენ საბჭოთა კავშირზე, სულაც არ მინტერესებს. მიმარჩია, რომ საკუთარი ისტორიის არ უნდა მრცხვენოდეს... ეს არის სრული იდიოტიზმი, როცა შენსავე ისტორიას ებრძვი. მაშინ ნაპოლეონი უნდა ჩამოაგდონ ფრანგებმა, იმიტომ, რომ ნახევარ საფრანგეთს ეზიზღებოდა. ეს ხომ სისულელეა?!

„ახალი თაობა“

ანზორ საკანდელი,
ასოციაცია „საშენი მასალები
და მშენებლობა
ფალსიფიკაციის გარეშე“
ხელმძღვანელი:

ადრე თურქეთი იყო ფალსიფიკაციით პირველ ადგილზე. როდესაც შეიტყვეს, რომ საქართველოში ამ პროდუქციას არავინ ამოწმებს, მსოფლიოს ყველა ქვეყნიდან ფალსიფიკირებული და მოწამლული მასალა აქ შემოვიდა. ამ ქვეყნების ჩამოთვლა შორს წავიყვანა: ჩინეთი, ინდოეთი, უკრაინა და ა.შ., ნებით თუ უნებლიეთ, გავხდით ყველაზე დაბალხარისხიანი, ფალსიფიკირებული მასალების მომხმარებლები; ამით ვაშენებთ და ამას ვეძახით ევრორემონტს!

„ყველა სიახლე“

მამია თოდორა გომოლაძე:

კრიმინალური გზით აღებული ფულით ტაძარი არ უნდა შენდებოდეს. თუ ვინმე არასწორი გზით მოულოდნელად, როგორცაც განსაზღვრული უნდა დაუბრუნოს და მერე იფიქროს ტაძრის აშენებაზე.

„ახალი თაობა“

ტელე-რადიო კომპანია «თრიალეთის» გენერალური დირექტორი დაუინფორმირებ მიზნით პოლიციაზე უპოხალოდ სხვა

გასულ კვირას ტელე-რადიო კომპანია „თრიალეთის“ დირექტორი, ჯონი ნანეტაშვილი საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა შიდა ქართლის სამხარეო ადმინისტრაციის შენობის წინ სასტიკად სცემეს. ნანეტაშვილის განცხადებით, იგი მანქანიდან გადმოათრეს, ხელბორკილები დაადეს და პოლიციის ოთხი თანამშრომელი სასტიკად გაუსწორდა. ამას ადასტურებს ექიმის მიერ გაცემული ცნობაც, რომლის თანახმადაც ნანეტაშვილს აღენიშნება თავის ტვინის შერყევა, თავის ქალის დაზიანება, ხერხემლის კისრის ნაწილის დაზიანება.

სამსახურიდან დაითხოვეს აქიმი ირაკლი ფიქსხალიაშვილი, რომელმაც ნანეტაშვილის სხეულის დაზიანებებზე ცნობა გასცა

აქია იცავს. ამ ორგანიზაციის წარმომადგენელთა თქმით, ჯონი ნანეტაშვილის მიმართ საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა მიიღო ტელე-კომპანია „თრიალეთი“ ამ ფაქტს გამოეხმაურა: „უკანონოდ მივიჩნევთ პოსპიტლის ხელმძღვანელის მხრიდან ირაკლი ფიქსხალიაშვილის გათავისუფლებას, რადგან მან პროფესიული მოვალეობა პირნათლად შეასრულა, მივმართავთ, საქართველოს პრეზიდენტს, არასამთავრობო ორგანიზაციებს, საელჩოებს, საერთაშორისო ორგანიზაციებს, სახალხო დამცველს, ყველა პოლიტიკოსს, რომ შეისწავლონ ეს საკითხი და კომპეტენტური ფარგლებში მოახდინონ რეაგირება, რათა არ მოხდეს პრეცედენტი, რომ ექიმი დაიასჯოს პროფესიული მოვალეობის პირნათლად შესრულებისთვის“.

„2010 წლის 7 ოქტომბერს ტელე-რადიო კომპანია „თრიალეთის“ გენერალური დირექტორი ჯონი ნანეტაშვილი შინაგან საქმეთა სამინისტროს საპატრულო პოლიციის მთავარი სამმართველოს თანამშრომლებმა გააჩერეს ქ. გორში, ჭავჭავაძისა და სტალინის ქუჩის კვეთასთან არსებულ შუქნიშანთან. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლებმა ჯონი ნანეტაშვილს განუმარტეს, რომ ავტომანქანის მართვისას ტელეფონზე საუბრის გამო ადმინისტრაციული წესით უნდა დეჟარირებინათ.

ჯონი ნანეტაშვილის განმარტებით, მიუხედავად იმისა, რომ მან გამოხატა პროტესტი დაჯარიმების ფაქტის გამო, მას პოლიციელებისთვის ქმედითი ნინალმდგომარეობა არ გაუჩვენია. მიუხედავად ამისა, გორის რაიონულმა სასამართლომ დადგინდა სცნო, რომ ჯონი ნანეტაშვილი საპატრულო პოლიციის დეპარტამენტის შიდა ქართლისა და სამცხე-ჯავახეთის მთავარი სამმართველოს თანამშრომლებს უნებურად ნინალმდგომარეობა და იგი 400 ლარით დააჯარიმეს.

საქართველოში პოლიციური სახელმწიფო, ამით ცოტა ხნის წინათ ქვეყნის შს მინისტრი რუსული გამოცემისთვის მიცემულ ინტერვიუში ამავადა. შს მინისტრი, რომელსაც ამ ქვეყანაში ხელი ყველაფერზე მიუწვდებოდა, მისი თანამშრომლების დანაშაულს დანაშაულს ამატებს. ჯონი ნანეტაშვილის ინტერესებს ახალგაზრდა იურისტთა ასოცი-

ციელთა ქმედებაში იკვეთება, როგორც სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლით გათვალისწინებული მოხელის მიერ „სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადახვევა, რამაც ფიზიკური პირის უფლების არსებითი დარღვევა გამოიწვია“, ასევე 125-ე მუხლით (ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია) გათვალისწინებული დანაშაული“.

თუმცა, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ამ ფაქტზე რეაგირება იმით გამოიხატა, რომ სამსახურიდან ექიმი-ტრავმატოლოგი ფიქსხალიაშვილი გათავისუფლეს. ჯონი ნანეტაშვილის განცხადებით, მისი ცემა, რომელიც არანაირი ნინალმდგომარეობის განცხადებით არ იყო გამოწვეული, მის დაზიანებას ემსახურებოდა მიზნად, რადგან ამ ფაქტამდე ცოტა ხნით ადრე მას ტელევიზიის გაყიდვას სთავაზობდნენ. ასევე, ხელისუფლების გალიზინებას იწვევდა მის ტელეკომპანიაში ოპოზიციური პარტიის წარმომადგენლების გამოსვლები და ტელეკომპანია „მაცესტროს“ ტრანსლირება. ეს ეჭვი შს სამინისტრომ ნანეტაშვილის ცემის ფაქტზე „რეაგირებით“ კიდევ უფრო განამტკიცა.

სოფო ბელაშვილი

მომკვლე

ჩუსთთუი მოსახლეობის აღწერა დაიწყო

14 ოქტომბერს რუსეთის ფედერაციაში მოსახლეობის საყოველთაო აღწერა დაიწყო. ქვეყნის მასშტაბით პროცედურა 25 ოქტომბრამდე გაგრძელდება. რაიონებში მილიცია იმ ადამიანების გამოვლენასა და აღრიცხვას აწარმოებს, რომლებსაც განსაზღვრული საცხოვრებელი და სამუშაო ადგილები არ აქვთ. მხოლოდ მოსკოვის აღწერისთვის 50 ათასი ადამიანი მომზადდა, მათგან 37 ათასი უმაღლესი სასწავლებლების სტუდენტები არიან. აღწერის საბოლოო შედეგები წლის დამლევსთვის გახდება ცნობილი. ლონისძიების უსაფრთხოებაზე ქვეყნის მასშტაბით 130000 მილიციელი იზრუნება. აღწერა ქვეყნის ბიუჯეტს 17 მილიარდი რუსული რუბლი დაუჯდება. შეგახსენებთ, ბოლოს რუსეთში საყოველთაო აღწერა 2002 წლის ოქტომბერში ჩატარდა.

ჩაისმა მეპუარაბი გამოსცა

აშშ-ის ყოფილმა სახელმწიფო მდივანმა კონდოლიზა რაისმა, დაგეგმილი სამი მეზობრული წიგნიდან, პირველი გამოსცა. მასში ავტორს, ბრიტანეთის ექს-პრემიერი ბლერისგან განსხვავებით, სადამ ჰუსეინსა და მასობრივი განადგურების იარაღზე ერთი სიტყვაც არ უხსენებია. სამაგიეროდ, ბავშვობისა და სტუდენტობის იმ წლებს იხსენებს დეტალურად, რომელიც სამთავარი მტატების რასობრივი სეგრეგაციის პირობებში გაატარა. რაისის წიგნი „არაჩვეულებრივი ჩვეულებრივი ადამიანები: ოჯახური მემორები“ აშშ-ში 14 ოქტომბრიდან იყიდება. წიგნი 2000 წლის პერიოდით სრულდება. სწორედ ამ დროს დაიწყო რაისის ჯორჯ ბუშის ადმინისტრაციაში მრჩევლის თანამდებობაზე ნაციონალური უშიშროების საკითხში. ადმინისტრაციამ მუშაობის რვა წელი მერე ტომისთვის გადაიღო.

ანგელა მერკელი გადადგება

როგორც გამოცემა „Frankfurter Allgemeine Zeitung“-ი იუწყება, გერმანიის კონსერვატიულ-პოლიტიკურ წრეებში კანცლერის გადადგომის შესახებ ფარული საუბრები დაიწყო. მმართველი ქრისტიან-დემოკრატიული პარტიისა და ქრისტიან-სოციალური კავშირის უკმაყოფილება მერკელის კაბინეტის პოპულარობის დაკარგვამ გამოიწვია. აღმფოთების მთავარი მიზეზი კი ახალი მეტროსადგურის „შტუდგარტი-21“-ის მშენებლობის ირგვლივ ატეხილი სკანდალი გახდა. „შტუდგარტი-21“-ის მშენებლობის საწინააღმდეგო მშვიდობიანი მსვლელობის დარბევას მასობრივი საპროტესტო აქციები მოჰყვა, რაც იმას ნიშნავს, რომ 2011 წლის 27 მარტს დაგეგმილ არჩევნებზე ქრისტიან-დემოკრატიულ პარტიას გამარჯვების შანსი აღარ რჩება.

აშუ ირანში დაღუპულაბს ითვლის

ამერიკელმა სამხედროებმა ერაყის ომში დაღუპულები დაითვალეს. ამის შესახებ აშშ-ის ცენტრალური სარდლობის მონაცემები მის ოფიციალურ საიტზე გამოქვეყნდა, თუმცა უწყების წარმომადგენლებმა თავადაც არ იცინ, რაზე დაყრდნობითაც დადგინდა დაღუპულთა რაოდენობა. შეგახსენებთ, რომ იგივე უწყება აქამდე დიდი ხნის მანძილზე აცხადებდა უარს აღნიშნული მონაცემების გამოქვეყნებაზე. მონაცემთა მიხედვით, 2004 წლის იანვრიდან 2008 წლის აგვისტომდე ერაყში 76939 მშვიდობიანი მოსახლე დაადგობრივი უსაფრთხოების სამსახურების თანამშრომელი მოკლეს, 121644 — დაჭრეს. კოალიციის მხრიდან 3952 დაღუპულია, მაგრამ დოკუმენტში არაა მითითებული, გათვალისწინებულია თუ არა ამ მონაცემებში ნახევარ-დოფიციალური ფორმირებების დანაკარგები.

ლადო ბულბულაშვილი: მალე ხელისუფლება სასლაგის აპოკალიფს სტაბის შენახვას

ბოლო დროს სხვადასხვა საინფორმაციო საშუალებებით რამდენჯერმე გავრცელდა ინფორმაცია, რომ თბილისის ზოგიერთ სკოლაში შაშკინისეულ რეფორმათა პირმშო მანდატურები ხატებსა და სამლოცველო კუთხეებს ხელყოფენ. „საქართველო და მსოფლიო“ დაინტერესდა, რამდენად შეესაბამება ეს ინფორმაცია სიმართლეს და აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით „კონსერვატიული პარტიის“ ახალგაზრდული ფრთის ხელმძღვანელს, ლადო ბულბულაშვილს ესაუბრა.

— ამბობენ, განათლების სამინისტრომ სკოლებში სამლოცველო კუთხეები აკრძალა და მანდატურებს მითითება მისცა, თუ რომელიმე საკლასო ოთახში ხატი ან ჯვარი ნახოთ, დაუყოვნებლივ „შესაბამისი“ ზომები მიიღეთო. რა ხდება სინამდვილეში, მართლა ებრძვიან თუ არა მანდატურები სამლოცველო კუთხეებს?

— იმ დღიდან, რაც ეს ე.წ. მანდატურების სისტემა დაინერგა, სკოლებში ნამდვილი ქაოსია, რადგან, ამ პოლიციური სისტემის წყალობით, დღეს მასწავლებელი, პედაგოგი, ფაქტობრივად, არაფერს წარმოადგენს და სკოლებში ყველაფერს წყვეტენ მანდატურები.

იმ სკოლაში, სადაც მე ვსწავლობდი (ლაპარაკია №179 სკოლაზე), ზუსტად ვიცი, რომ მასწავლებლებს პირდაპირ გამოუცხადეს, არც ერთ საკლასო ოთახში ხატის კუთხე არ უნდა იყოსო. ხოლო რელიგია, როგორც საგანი, ამოიღეს სასწავლო პროგრამიდან და, შესაბამისად, რელიგიის მასწავლებლებიც დაითხოვეს. გარდა ამისა, მანდატურები მასწავლებლებს მისწავლეს, მასწავლებლებს და, რაც პირადად ჩემთვის ყველაზე უფრო ალბათობითაა, ისინი ამას ნამდვილად ვერ გაბედავენ, იმიტომ, რომ სერიოზული ნეგების ქვეშ არიან. მანდატურები ახსნა ახსნაშია, პირდაპირ ეუბნებიან, ხმას თუ ამოიღებთ, ამას და ამას გინდა.

— ეს კითხვა მანდატურების მიზეზად რას ასახელებენ?

მანდატურები პირდაპირ ეუბნებიან მასწავლებლებს, არც ერთ საკლასო ოთახში ხატის კუთხე არ უნდა იყოსო

ბის მიმართ, ბუნებრივია, მოსწავლეებსაც გაუჩნდათ და პასუხი ასეთი იყო: თუ სკოლაში სხვა რელიგიის წარმომადგენელი სწავლობს, სამლოცველო კუთხის არსებობით მისი უფლებები შეილახებაო. ეს, რა თქმა უნდა, აბსურდული მიზეზია. იმიტომ ჩვენ მიგვაჩინია, რომ ამ ყველაფრის მთავარი მიზანი მართლმადიდებლობის წინააღმდეგ ბრძოლაა და არა სხვა რელიგიის წარმომადგენელთა უფლებების დაცვა, რასაც ეს ზომები უნდა მანდატურები გაიძახიან...

— მოსწავლეები ან მათი მშობლები რას ფიქრობენ სამლოცველო კუთხეების გაუქმებაზე?

— ბუნებრივია, არც ერთი მოსწავლე ამ ფაქტს არ მიესალმება, მაგრამ დღეს რომ მათ ვინმე მოუწოდოს ან ურჩიოს, გამოხატეთ პროტესტი და მოითხოვეთ სამლოცველო კუთხეების აღდგენა, ისინი ამას ნამდვილად ვერ გაბედავენ, იმიტომ, რომ სერიოზული ნეგების ქვეშ არიან. მანდატურები ახსნა ახსნაშია, პირდაპირ ეუბნებიან, ხმას თუ ამოიღებთ, ამას და ამას გინდა.

ზამთო. სამტრადიანი რომ ე.წ. ქნადა აღსაზრდელთა პანსიონს აშენებენ, როგორ ფიქრობთ, რისთვის სჭირდება?
სწორედ იმისთვის, რომ დაატარონ მოსწავლეები, მათი მშობლები და მასწავლებლებიც.

ასეთ პირობებში, რა თქმა უნდა, ძნელია, გააპროტესტო და ხმა აღიმართოს თუნდაც ისეთ უარყოფით მოვლენაზე, როგორც სკოლებში სამლოცველო კუთხეების აკრძალვა და რელიგიის გაკვეთილების გაუქმება; თუმცა ეს არ ნიშნავს, რომ ყველაფერი უნდა გადავწყვალოთ და ყველაფერი უნდა შევეცადოთ, პირიქით, ბრძოლა საჭირო.

— „კონსერვატიული პარტიის“ ახალგაზრდული ფრთის რა გეგმები გაქვთ და როგორ აპირებთ, ებრძოლოთ განათლების სამინისტროს ამ გადაწყვეტილებას?

— რომ გითხრათ, იმდენ ძალას ვფლობთ, რომ ერთ დღეში ყველა პრობლემას მოვაგვარებთ და მანდატურებს კინსკვრით გავყვრით სკოლებიდან-მეთქი, ასე ნამდვილად არ არის. მაგრამ, მეორეს მხრივ,

ჩვენ არ უნდა დაგვავინცდეს, რომ აქ ლაპარაკია მართლმადიდებლობის, ჩვენი სარწმუნოების დაცვაზე, რომელმაც დღემდე მოიყვანა საქართველო და ქართველი ერი; ამიტომ დიდი იმედი მაქვს, რომ ხალხი გვერდით დაგვიდგება და ერთობლივი ძალებით რამეს მივაღწევთ... ჩვენ ნივილიკივილისა და გულზე მჯილის ცემას არ ვაპირებთ; უბრალოდ, ვამბობთ, რომ **სანამ ხელისუფლება იმდენად ბათილად იქნება, რომ სასლაგის სტაბის შენახვას, საჭიროა ბრძოლა და ხმის ამაღლება იმ უმსაბუნსოებაზე, რასაც ესენი სწავლიან და რაც უკვე სცილდება ყოველგვარ საზღვარს.** წინააღმდეგ შემთხვევაში მივიღებთ უარეს შედეგს და მერე ვთქვამთ, ვერაფერს ვაძინებთ რანტიებით ქუჩაში დგომა ვერაფერს გვიშველის.

— როგორც ვიცი, თქვენ გარდა არც ერთი პარტია და არც საპარტიო არც ფაქტს ფორმირებით არ გამოხმაურებთ. როგორ ფიქრობთ, რატომ?

— ამჟამად ჩვენ ველოდებით ოფიციალურ პასუხს განათლების სამინისტროდან იმაზე, თუ რამ აიძულა დიმიტრი შაშკინი, მიეღო ეს გადაწყვეტილება და როგორც კი ამ პასუხს მივიღებთ, უპირველესად, სწორედ საპარტიო არქონს დაუვკავშირდებით და ვთხოვთ, რომ ამ საკითხთან დაკავშირებით კომენტარი გააკეთონ.

რაც შეეხება პოლიტიკურ პარტიებს, თუ მათ ამ ქვეყანაზე გული შესტკივთ, მონოდების გარეშე უნდა ხვდებოდნენ, როგორ მოიქცნენ და რა უნდა გააკეთონ...

ყველაფერს რომ თავი დავანდებოთ, შვილები გვეზარებინან, თაობები მოდის, ამიტომ ვალდებული ვართ, ვიზრდოლოთ ჩვენი იროვნული ფასეულობების დასაცავად...

ესაუბრა
ჯაბა შვიანი

მანდატურები

თამაზ ნიშვიძე, კრიტიკოსი, პუბლიცისტი:

სახალხო წარმომადგენლობითი კრება ისე უშველის ქართველ ხალხს, როგორც შუალამით, სამწყემსურში დარჩენილ ძროხას თავზე წამოდგარი მამალი მგელი!

„ალია“

ირაკლი ოშურაშვილი, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

თუ ვინმე მე არ მენდობა, ენდოს ლევენს; თუ არც ერთს არ გვენდობა, ენდოს სოხარ სუბარს; ამ ფორმატით გპირდებით, რომ ჩვენ ამ რეჟიმს დავამთავრებთ და საქმეს ბოლომდე მივიყვანო; რეჟიმის დამთავრების შემდეგ კი, ქართული პოლიტიკა, თავისი სტატუსებით, შესაბამისი რეგალიებითა და სკამებით მშვიდობაში მოახმაროს ღმერთმა ყველას, შალიკოდან დანყებულ ბურჯანძრის დამთავრებული.

ტელეკომპანია „მესტრო“

ეკატერინე, „სოლიდარობა უკანონო პატიმრებს“ ხელმძღვანელი:

ევროკავშირის მიერ ჩატარებულმა კვლევამ ცხადყო, რომ პატიმარ რიცხვით ერთ სულ მოსახლეზე საქართველო ევროპაში პირველ ადგილზეა და სამედიცინო მუდის რუსეთთან და ბელარუსთან ერთად. როგორც ბრწყინვალე ოურისტი, მინდა უგრძობად იქნებოდა თქვა: „ეს არის ვარდისფერი ფაშაზი“.

„ყველა სიახლე“

გიორგი, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

საქართველო უნდა მისწრაფოდეს ევროპისკენ, მაგრამ, რაც შეეხება ნატოს, ამ ორგანიზაციამ თვითონ გვითხრა უარი და ვერ იქცა ჩვენი უსაფრთხოების გარანტად. ყველა ვხედავთ, რომ იქ არაფერი გვეპატიჟება. ჩვენი ქვეყნისთვის ამ ალიანსში გაწევრება ალარ არის უმნიშვნელოვანესი.

„ყველა სიახლე“

შალვა ხაჭაპურიძე, ადვოკატი:

იმ დღეს არაჩვეულებრივი კადრი დაიჭირა ტელევიზიამ — რომ ჰკითხეს, როგორ ხარო, ბრწყინვალედ გარო. როგორ ხარ ბრწყინვალედ, რა საინტერესოა! ბრწყინვალედ ხარ, ალასანია?! ქართველი ხალხი ვერაა ბრწყინვალედ — გვშია, გვწყურია, ვიხოცებით ხალხი, იმნაირ დღეში ვართ და შენ როგორ ხარ ბრწყინვალედ?!

„ახალი თაობა“

მოკლად

დენილას ახალგორში დაბრუნებას დაპირდნენ

ქვეყნის მოლაპარაკებათა მე-13 რაუნდზე ცხინვალის დელეგაციამ განაცხადა, რომ ცხინვალის ახალგორის რაიონში ქართველი დენილების დაბრუნებისთვის მზადაა. ოსური მხარის საგანგებო განცხადებაში აღნიშნულია, რომ ახალგორის რაიონის ათასობით ქართველი საქართველოს ხელისუფლების მუქარასა და პროპაგანდას აპყვებს, საკუთარი სახლები დატოვა და აშშ-ისა და ევროკავშირის მიერ გამოყოფილი ფულით აშენებულ ნეროვანის დასახლებაში ცხოვრობს. „სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკა მზად არის, გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისარიატის დაკვირვების ქვეშ, ეთნიკური კუთვნილების მიუხედავად, დააბრუნოს ძველ საცხოვრებელ ადგილებზე ლტოლვილის მცხოვრებნი, რომლებიც სამხრეთ ოსეთის იურისდიქციასა და კანონებს აღიარებენ“, — ნათქვამია განცხადებაში.

კონსტიტუციის ახალი პროექტი დაგეგმილია

15 ოქტომბერს, 112 ხმით 5-ის წინააღმდეგ, საქართველოს პარლამენტმა ქვეყნის კონსტიტუციის ახალი რედაქცია საბოლოოდ დაამტკიცა. ქვეყნის მანამდე მოქმედ კონსტიტუციაში სულ 44 ცვლილება შევიდა. კენჭისყრას წინ უსწრებდა ვენეციის კომისიის საბოლოო დასკვნა, რომელიც, საპარლამენტო უმრავლესობის მტკიცებით, დადებითია. ეს უმრავლესობის შეფასებით, თავად ვენეციის კომისია კი, მართალია, მთლიანობაში პროექტს წინააღმდეგულ ნაბიჯად აფასებს, მაგრამ მიიჩნევს, რომ რამდენიმე საკითხი კვლავაც დასარეგულირებელია. კერძოდ, საკმაოდ რთული პროცესია პარლამენტის მიერ მთავრობისთვის უნდობლობის გამოცხადება. ექსპერტებს ეს მუხლი საერთაშორისო უმოქმედობისთვის განწირულად მიჩნიათ და თვლიან, რომ „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ ამით მეტი გარანტიები შეიქმნა.

დაეუქმებულ მინიუს აკრძალავენ

ღვედების სავალდებულო გამოყენების დანების შემდეგ, შესაძლოა, ავტომანქანის მინიუსის დამუქებაც აიკრძალოს. მართალია, საამისო კანონპროექტი ჯერ მზად არაა, მაგრამ, თუ საჭირო გახდება, უცებ მომზადდება. ამ იდეის ინიციატორების არგუმენტებს კი წყალი არ გასდის — თითქმის ყოველ მეორე მანქანას მინიუსი დამუქებული აქვს, რის გამოც ძნელი გასარკვევი ხდება, ავტომანქანის მძღოლი მობილურ ტელეფონზე საუბრობს თუ ღვედის გარეშე მოძრაობს. გამორიცხული არ არის, რომ მომავალში პარლამენტში მარჯვენასაჭიანი მანქანების საკითხიც დადგეს. ეს საკითხი წინა მოწვევის პარლამენტში ერთხელ უკვე დადგა, მაგრამ მაშინ მარჯვენასაჭიანი მანქანების მფლობელების ძალისხმევით აკრძალვა ძალაში ვერ შევიდა.

დსთ-ს ლიდერი სიკვრივით

საქართველო კომუნალური ტარიფების სიძვირით არამარტო სამხრეთ კავკასიის, არამედ დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ლიდერია. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველო ბაქო-თბილისი-ერზურუმის გაზსადენიდან დამატებით უფასო გაზს იღებს, ქვეყანაში ბუნებრივი აირის ტარიფი არ იკლებს. აზერბაიჯანში ერთი კუბური მეტრი ბუნებრივი აირის ფასი 25 თეთრია, სომხეთში, სადაც გაზი საქართველოს გავლით შედის, ერთი კუბური მეტრი 33 თეთრი ღირს, რუსეთში — 4 თეთრი, ხოლო საქართველოში — 55 თეთრი. რაც შეეხება ელექტროენერგიას, საქართველოში მისი ფასი 12,9-დან 17,9 თეთრამდე მერყეობს. აზერბაიჯანსა და სომხეთში ერთი კილოვატსაათი ელექტროენერგია 14-15 თეთრი ღირს, რუსეთში — 12 თეთრი.

რა სარგებლობა მოაქვს ნატოს?

„ჩვენ ვაცხადებთ, რომ საქართველო ჩრება აღებული ვალდებულების ერთგული და არ აპირებს ავღანეთიდან თავისი წარმომადგენლების გამოყვანას. პირიქით, აცნობიერებს პასუხისმგებლობას, რომ, მიუხედავად სამხუარო მსხვერპლისა, მზად ვართ, სამშვიდობო მისიაში უფრო აქტიური მონაწილეობა მივიღოთ“, — საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე ნინო კალანდიაძემ ეს განცხადება გასულ კვირას საგანგებო ბრიფინგზე გააკეთა.

დღეს შეიძლება საქართველოში ცხოვრება უფრო სარისკო იყოს, ვიდრე ავღანეთში ნასვლა

რადიო „თავისუფლებისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში კი საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრმა გრიგოლ ვაშაძემ აღნიშნა, რომ ავღანეთის სამშვიდობო მისიაში მონაწილეობას სამოქალაქო სექტორიც მიიღებს. როგორც ჩანს, ქართველი სამხედრო მოსამსახურეების სიცოცხლისთვის საფრთხის შექმნა და ქართველი ბიჭების ავღანეთში დაღუპვა უკვე აღარ ჰყოფნის დღევანდელ ხელისუფლებას და ახლა ექიმები და სამოქალაქო სექტორიც უნდა ჩართოს ამ საქმეში.

ლიტიკა და სავალდებულო სამხედრო სამსახური მყოფი ჯარისკაცის ნება-სურვილს არ უპაავირდება. „ფიცი გვაქვს მიცემული და ბრძანებაზე არდამორჩილება დალატის ტოლფასია. ეგება ცოცხალი გადავრჩე. ოჯახს შენახვა უნდა, ჩემი აქაური ხელფასი არ მყოფნის, იქ კარგ ფულს მიხდიან. მაინცდამაინც მე რატომ უნდა დავიღუპო?!“ — აცხადებს ერთ-ერთი ჯარისკაცი.

„საქართველოს ხელისუფლების გადაწყვეტილება უცვლელია — ავღანეთში სამხედრო მისია საერთაშორისო უსაფრთხოების მხარდამჭერი ოპერაციის ბოლომდე გაგრძელდება. ქართული წვლილი არათუ არ შემცირდება, არამედ მას უნდა დამატოს სამოქალაქო კომპონენტიც,“ — აცხადებს საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი.

ავღანეთში სამოქალაქო სექტორის გაგზავნის შესახებ ახალ ინიციატივაზე თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტში კომენტარს, ტრადიციულად, არ აკეთებენ. ამ თემაზე არც ჯანდაცვის სამინისტროში საუბრობენ. თავდაცვის სამინისტროში კი ამბობენ, რომ ამის თაობაზე ინფორმაცია არ აქვთ.

ვი მრავალია. ერთი და ყველაზე მნიშვნელოვანი ანაზღაურების ფაქტორია. საქართველოსთან შედარებით ავღანეთში იმხელა ხელფასებია, არსებულ საფრთხეებზე უკვე აღარ ფიქრობს ადამიანი ან ფიქრობს, მაგრამ რისკავს. ამ შემთხვევაში სამოქალაქოების გაგზავნა შეიძლება ალვიქვით, როგორც ბიზნესი. სამხედროებს იძულებით უწევთ ნასვლა, სავალდებულო მათთვის ამ მისიებში მონაწილეობა. როდესაც ავღანეთში ადამიანი საკუთარი ნებით მიდის, ეს მისი პირადი რისკია, საკითხავია ისაა, თუ რატომ რისკავს. დღეს ზოგიერთი მისიის შემთხვევაში სავალდებულო უფრო სარისკო იყოს, ვიდრე ავღანეთში ნასვლა.

ავღანეთში დაბრუნების ნიშანდობა გაეოვ, არათუ სამოქალაქო პირების გაგზავნა უნდა იყოს ლაპარაკი.

ნიუნავს საყოფლისთვის თავგანთიკვანს? ან, იქნავ, ხელისუფლების კაპრიზის შესაკვანას საყოფლისთვის თავის განიკვანს?

მისტ ტარორისტავთან არაფრისმომცემი პრემიანი, მაშინ, როცა ჩვენნი ცაროდენა ძვეყანა ალყა-შემორტყმულია ნაირნანი ტარორისტული ორგანიზაციებით. ეს ყველაფერი ერთპიროვნულად, ხალხის ნაცვლად, გადწყვიტა ქვეყნის პრეზიდენტმა. ჰოდა, ვისთვის განირეს თავი იმ სამხედროებმა? სააკაშვილისთვის?!

მისხელ სააკაშვილმა გასული წლის ბოლოს განაცხადა, რომ „საქართველომ ავღანეთში საკუთარი მონაწილეობის გაზრდაზე უნდა იფიქროს.“ იგულისხმებდა ის, რომ ჩვენ ახლა ავღანეთში გვყავს 970-მდე სამხედრო მოსამსახურე, მაგრამ სერიოზულად უნდა გავაძლიეროთ იქ სამოქალაქო კომპონენტი. საკუთარ ქვეყანაში ულუკმაპუროდ დარჩენილ ხალხს კი მაღალი ანაზღაურება და იმის „გარანტია“ იზიდავს, რომ სამშობლოში დაბრუნებულებიც ნორმალურ სამუშაოს იმოვიან.

საქართველოში შექმნილი სოციალური მდგომარეობა ახალგაზრდებს იმასაც კი აპირებს, რომ ნაწილობრივ ავღანეთში, იქნებ ეს სამხედრო თუ სამოქალაქო პირი, ავღანეთში, ფაქტობრივად, სიკვდილზე მიდის. მაღალი ანაზღაურების გამო ეს ბიჭები ამ დიდ რისკსაც არ ერიდებიან. გაჭირვება მათ სიკვდილის შიშსც დააძლევს.

არაკლი სენიავილი, სამხედრო ექსპერტი: — ავღანეთში სამხედრო მოსამსახურეებისა და სამოქალაქო სექტორის გაგზავნა განსხვავებული მისიებია. თუკი სამხედროებისთვის სავალდებულო ხასიათს ატარებს იქ ნასვლა და დაკავშირებულია უშუალოდ სამხედრო საფრთხეებთან, სამოქალაქო სექტორის გაგზავნა სურვილის მიხედვით ხდება. მეტიც, ამ შემთხვევაში კონკურენციაც კია. მისხე-

არსად გაიბიდა, ავღანეთი რომელიმე ძვეყნის ნიშანდობა გამოიროდა ავღანეთი და ის მაინც ავღანეთის დასაცავად მიკვრებოდეს, რომორც ამას საბარტველო აკეთებ. ეს ჩემთვის ყოვლგვარ ლოგიკას სცილდება.

თუ საუბარია გლობალურ ტერორიზმზე, მაშინ ქართული არმია უნდა გადანიწილდეს ყველა იმ ზონაში, სადაც ტერორიზმის კერებია. თუ ლოკალურად თალიბანთან ბრძოლა სამშობლოსთვის თავგანთიკვანს, მაშინ საკითხავია — თალიბანის ავღანეთსა და პაკისტანში აქტიურობა რა გავლენას ახდენს საქართველოზე? თუ ნატოს ოპერაციებში მონაწილეობა სამშობლოსთვის თავგანთიკვანს, მაშინ ჩნდება ერთი აკრძალული, მაგრამ მოგიკური კითხვა — რა სარგებლობა მოაქვს ნატოს საქართველოსთვის? რა თქმა უნდა, შეიძლება ვიპოვოთ მისთვის, თუ როგორ შეიძლება დაგვეხმაროს მომავალში ნატო, რომელმაც შეიძლება მოგვეცეს მავი, მერე შეიძლება მიგვიღოს წევრად, მერე შეიძლება მოთხოვოს რუსეთს აფხაზეთის გათავისუფლება და მერე შეიძლება საქართველოსთვის იომოს კიდევ, მაგრამ ამდენი „შეიძლება“ და ალბათობა ვერანაირად ვერ გახდება უკვე დაღუპული ადამიანების სიცოცხლის საზღაურად.

შეიძლება ზოგს ხელს არც აძლევს ავღანეთში მისიის შეწყვეტა, რადგან იქ მსახურობით მიღებული ხელფასზე დამოკიდებულია მისი ოჯახის ფიზიკური არსებობა. შესაძლოა, სამხედროებს უღირთ, განიროდეთ თავი მაღალი ხელფასისა და, შესაბამისად, ოჯახის კეთილდღეობისთვის, მაგრამ ეს სულ სხვა საკეაა. ეს უკვე რისკიანი ბიზნესია და ნაკლები კავშირი აქვს როგორც პოლიტიკასთან, ასევე სამშობლოსთვის თავგანთიკვანს, რაც საბოლოოდ ისევ ძვეყნის უთავმოყვარეო, უნიათო და მკვლელი ხელისუფლების პასუხისმგებლობაა.

ძარტველი ჯარისკაცები, სავალდებულო მსიტი, ავღანეთსა და არაყში რომტაციის სახით ყოველ 6 თვეში ერთხელ იგზავნებიან, ამერიკელმა მარტო რომ არ იგარძნენ თავი! ეს მიხას მთავრობის პო-

რისკი სენიავილი, სამხედრო ექსპერტი: — ავღანეთში სამხედრო მოსამსახურეებისა და სამოქალაქო სექტორის გაგზავნა განსხვავებული მისიებია. თუკი სამხედროებისთვის სავალდებულო ხასიათს ატარებს იქ ნასვლა და დაკავშირებულია უშუალოდ სამხედრო საფრთხეებთან, სამოქალაქო სექტორის გაგზავნა სურვილის მიხედვით ხდება. მეტიც, ამ შემთხვევაში კონკურენციაც კია. მისხე-

ვეჭვობ, „ნებაყოფლობით“ წამსვლელ სამოქალაქო პირებს „კეთილსმსურველები“ ფსიქოლოგიურად კარგად „ამუშავებენ“, რომ თითქოსდა რისკია და საფრთხე პრაქტიკულად არ არსებობს. სხვანაირად არც ერთი ჭკუათმყოფელი სასიკვდილოდ არ წავიდოდა იქ.

კახას კაციტაძე, სამხედრო ექსპერტი: — ავღანეთში ქართველები, სამხედრო თუ სამოქალაქო პირები, არგუმენტირებულად უნდა გაგზავნონ. ასეთ არგუმენტებს კი მე ვერ ვხედავ!

საინტერესოა, როგორ უნდა მიხავთ საქართველო და ავღანეთი, რომ გაეოვნიდეს საყოფლისთვის თავის განიკვანს ტარორიზმთან ბრძოლა უფრის საყოფლისთვის ბრძოლას? თუ ნატოს მისიავი მონაწილეობა

ჩემიკვანსა და საყოფალაქო საქორის გაგზავნის შემთხვევაში ჩნდება ერთი დიდი პასუხაუხეაელი კითხვა, სოტას სჭირდება საქართველოში თუნდაც ჩემიკვანს დასეარკვა თუ გაიხედავიხე ავღანელ ხალხს უნდა დავეხეაროთ?

სანავ ავღანეთის მთავრობა არ შეხვლის საქართველოს მიერ კოლიტიკას და სანავ ის გააროვი ქარტველი ლტოლვილებს

საინტერესოა, როგორ უნდა მიხავთ საქართველო და ავღანეთი, რომ გაეოვნიდეს საყოფლისთვის თავის განიკვანს ტარორიზმთან ბრძოლა უფრის საყოფლისთვის ბრძოლას? თუ ნატოს მისიავი მონაწილეობა

სააკაშვილს საბარტველოსთვის არასდროს უპიტხავს, გვიჩრდება თუ არა ომობანა ავღანეთსა და არაყში, ანდა, როცა საკუთარი ტაროტორიკვის ვერ მიგვიხედავს, გვიღირდა თუ არა ისლავ-

თუ თავგანთიკვანსა და გვირობა უნდა ვინმეს, ეს საქართველოში გააკეთოს. მაგრამ რას იზამ, ალბათ, იმ ადამიანებსაც უნდა გავუგოთ. საქართველოში ქართველებისთვის თავგანთიკვანს არაფერს იხდიან, აი ავღანელებისთვის თავის გაწიკვა კი თასეები ღირს!

ავღანეთში ქართველ სამხედროებს ქართველი ექიმებიც მიეგაბებიან

ბიძინა საგანელი:

მისეილ სააკაშვილს მსჯავრი შეიძლება აბრეშისაში დაედოს

„საქართველო და მსოფლიოს“ დღევანდელი სტუმარია გამოჩენილი ქართველი მეცნიერი, საერთაშორისო სამართლის ევროპული საზოგადოების წევრი (იტალია), ადამიანის უფლებათა ფილოსოფიის საერთაშორისო საზოგადოების დამფუძნებელი წევრი (აშშ), იურიდიულ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ბიძინა საგანელი.

— ბატონო ბიძინა, პირველი შეკითხვა, შეიძლება მკაცრად მოგეჩვენოს, მაგრამ ჩვენს მკითხველს აინტერესებს, დადგება თუ არა მიხეილ სააკაშვილის, როგორც სახელმწიფო დამნაშავეს, სამართალში მიცემის საკითხი? ჩვენი ოპოზიციონერები დარწმუნებულები არიან, რომ ადრე თუ გვიან ასეც მოხდება. მაგრამ მათი განცხადებები უმეტესად დეკლარაციული ხასიათისაა. სამართლებრივი თვალსაზრისით, კონკრეტულად რა ბრალდებები შეიძლება წარედგინოს მიხეილ სააკაშვილს? რომელ სასამართლოს აქვს მისი განსჯის უფლება და რის საფუძველზე?

მისიას არ აქვს საკმარისი მტკიცებულება იმისა, რომ დაეთანხმოს ქართული მხარის ბრალდებას, რომ აგვისტომდე რუსული მხარე იმდენად ადგილი ჰქონდა შეიარაღებული ძალების მასირებულ შემოსევას სამხრეთ ოსეთში. ამიტომ ქართული მხარის მიერ ძალის გამოყენება რუსეთის სამშვიდობო სამხედრო ძალების წინააღმდეგ იყო საერთაშორისო სამართლის დარღვევა. რუსეთს უფლება ჰქონდა, დაეცვა სამშვიდობო შეიარაღებული ძალების გამოყენებით თავდასხმის პროპორციულად. ამიტომ რუსეთის მხრიდან თავდაცვის ოპერაციის ჩატარება კონფლიქტის პირველ ეტაპზე კანონიერი იყო.

სხინვალზე სახელდრო შეტყვის შესახებ პრაქტიკულ სააკაშვილს მიერ გახეილ ბრძანებზე მხიარ იტანისიკოპის კონფლიქტი ფართოგანსჯისა შეიარაღებულ კონფლიქტად გადააქცია

ფაქტი მითხვა. ქართული მხარის მიერ სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის ალტერნატიული ადმინისტრაციების შექმნა. მისიამ, ასევე, შესასრულა ევროპის კავშირის საბჭოს მიერ დასახული ამოცანა და მოიძია საერთაშორისო სამართლის, ჰუმანიტარული სამართლისა და ადამიანის უფლებათა კონტექსტში ორივე მხარის, მათ შორის, ქართული მხარის, მიმართ არსებული ბრალდებები.

— ბატონო ბიძინა, თქვენი, როგორც ადამიანის საერთაშორისო უფლებათა სამართლის სპეციალისტის აზრით, რა პერსპექტივა შეიძლება ჰქონდეს საქმეს ჰააგის სისხლის სამართლის სასამართლოში?

— თუ ჰააგის სისხლის სამართლის სასამართლომ დაასტურა ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების ოფიციალური წარმომადგენლების მიხედვით მოძიებული ფაქტები და შეფასებები და ჰააგის სისხლის სამართლის სასამართლოს პროკურორის შესაძლო ბრალდება ამ მიმართებით, მაშინ ძირითადი მხარეები ცხინვალზე თავდასხმის ბრძანების გამცემს მსჯავრი დაედება სისხლის სამართლის სასამართლოს რომის სტატუსის მხსნით და მიეძღვნება მისი მსჯავრი.

ფაქტი მითხვა. ქართული მხრიდან 2008 წლის ზაფხულის დასაწყისში აფხაზეთის კონფლიქტურ ზონაში საპროტოკოლარული დაზარალების ფრენების წარმოება.

ფაქტი მითხვა. ქართული მხრიდან სამხრეთ ოსეთში ლოკალური ურთიერთცეცხლის გახსნაში თანამონაწილეობა.

ფაქტი მისამი. ამერიკის შეერთებული შტატების ფართომასშტაბიანი ჩართულობა სამხედრო ძალების აღმშენებლობაში;

სხეულებრივი დაზიანება, ან სერიოზული ზიანი მიყენა მშვიდობიანი მოსახლეობის ფიზიკურ ან სულიერ ჯანმრთელობას;

2. **მისი დანაშაული,** ანუ ა) მოახდინა წინასწარ განზრახული თავდასხმა სამოქალაქო მოსახლეობაზე ან ცალკეულ მოქალაქეებზე, რომლებიც უშუალოდ არ მონაწილეობდნენ სამხედრო ქმედებებში;

ბ) მოახდინა წინასწარ განზრახული თავდასხმა ჰუმანიტარულ დახმარებაში ჩართულ და გაეროს წევრებს შესაბამისი სამშვიდობო მისიის იმ წევრებზე, ქონებაზე, სამ-

ხედრო ნაწილზე ან ტრანსპორტზე, რომელთა დანიშნულებაა მოქალაქეებისა და საინფორმაციო ობიექტების დაცვა შეიარაღებული კონფლიქტის დროს საერთაშორისო სამართლის ნორმების თანახმად;

გ) განზრახ ნაპოინყო თავდასხმა მაშინ, როდესაც იმთავითვე ცხადი იყო, რომ ასეთ თავდასხმას მოჰყვებოდა მოსახლეობის მსხვერპლი და მოქალაქეთა დაჭრა ან სამოქალაქო ობიექტების დაზიანება, ან ბუნებრივი გარემოს ფართო, სერიოზული და ხანგრძლივი დროით დაზიანება;

დ) მოახდინა დაუცველი არასამხედრო დანიშნულების ქალაქების, სოფლების, საცხოვრებლების ან შენობებისა და სამხედრო ობიექტების წინასწარ განზრახული დაზიანება;

ე) გამოიყენა ისეთი იარაღი, ჭურვი ან მასალა და ომის ნარჩენების ისეთი ნესები, რითაც ბუნებრივად გამოიწვია გაუპართლებელი ზარალი, ან ადამიანთა უშიზო ტანჯვა, ან რამაც იმთავითვე ხელყო შეიარაღებული კონფლიქტების შესახებ საერთაშორისო სამართლის ნორმები, რომლებიც ითვალისწინებს, რომ ასეთი იარაღის, ჭურვის ან მასალის გამოყენება და ომის ნარჩენების ნესები საყოველთაო აკრძალვის ობიექტებია;

ვ) ჩაიდინა არასაერთაშორისო ხასიათის შეიარაღებული კონფლიქტთან დაკავშირებული საერთაშორისო სამართლის ჩარჩოებში ჩამოყალიბებული კანონებისა და ჩვეულებების სხვა სერიოზული დარღვევები.

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ჰააგის საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს წინააღმდეგ, ანუ მოახდინა ფართომასშტაბიანი თავდასხმა მშვიდობიანი მოსახლეობაზე, რაც გამოიწვია ფართომასშტაბიანი შეიარაღებული კონფლიქტი ან შეიარაღებული კონფლიქტის დროს საერთაშორისო სამართლის ნორმების თანახმად;

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ჰააგის საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს წინააღმდეგ, ანუ მოახდინა ფართომასშტაბიანი თავდასხმა მშვიდობიანი მოსახლეობაზე, რაც გამოიწვია ფართომასშტაბიანი შეიარაღებული კონფლიქტი ან შეიარაღებული კონფლიქტის დროს საერთაშორისო სამართლის ნორმების თანახმად;

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ჰააგის საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს წინააღმდეგ, ანუ მოახდინა ფართომასშტაბიანი თავდასხმა მშვიდობიანი მოსახლეობაზე, რაც გამოიწვია ფართომასშტაბიანი შეიარაღებული კონფლიქტი ან შეიარაღებული კონფლიქტის დროს საერთაშორისო სამართლის ნორმების თანახმად;

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ჰააგის საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს წინააღმდეგ, ანუ მოახდინა ფართომასშტაბიანი თავდასხმა მშვიდობიანი მოსახლეობაზე, რაც გამოიწვია ფართომასშტაბიანი შეიარაღებული კონფლიქტი ან შეიარაღებული კონფლიქტის დროს საერთაშორისო სამართლის ნორმების თანახმად;

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

— თუ ბრძანების გამცემად ცნობილი იქნა მიხეილ სააკაშვილი, როგორი იქნება სასამართლოს მსჯავრდების ფაქტუა?

ჩოლონის ფორუმმა ასაღწია მსოფლიო წესრიგზე გადასვლის აუცილებლობა დადასტურა

მსოფლიო თანამეგობრობის თანამედროვე კრიზისული მდგომარეობა არა მარტო ეკონომიკურ, არამედ სოციალურ, პოლიტიკურ, სამართლებრივ და სხვა სფეროებში კვლავ იქცა ექსპერტებისა და პრაქტიკოსების დისკუსიის მთავარ საგნად იმ პრობლემების თაობაზე, რომელთა მიმართაც ბოლო ათწლეულების განმავლობაში ყურადღება საგრძნობლად შესუსტდა. შეიქმნა მსოფლიო თანამეგობრობის ინტერესთა სამართლიანი შეხამების იმედისმოძვენი პროექტები და ინსტრუმენტები, ისეთები, როგორცაა ევროპის სავალუტო ფონდი, რეგიონული ვალუტა, ინდუსტრიული ინფრასტრუქტურები, მილსადენები, ენერგოსისტემები და სხვ.

7-11 ოქტომბერს კუნძულ როდოსზე (საბერძნეთი) გამართულ მსოფლიო საზოგადოებრივ ფორუმის — „ცივილიზაციის დიალოგი“ VIII ყოველწლიურ სესიაზე მსოფლიოს 60 ქვეყნიდან 400-ზე მეტი სახელმწიფო, პოლიტიკური, რელიგიური და საზოგადო მოღვაწე შეიკრიბა მსოფლიოს პოსტკრიზისული განვითარების პროექტების განსახილველად. ფორუმში შემოთავაზებულ პროექტებში ჩადებულ, საზოგადოებრივი კონტროლის ინსტიტუტების შექმნის კონსტრუქციული პროექტების განხილვასა და მსოფლიო პოსტკრიზისული განვითარების არჩეული მიმართულებების მხარდაჭერის ინტერესთა და ფასეულობათა კორექციას მიეძღვნა.

ტი, საერთაშორისო გამოკვლევების სრულიად ჩინეთის ფონდის პრეზიდენტი, საერთაშორისო ფორუმ „ევრაზიის“ გენერალური დირექტორი ჯან დეგუანი, თელ-ავივის მთავარი რაბინი მეიერ ლაუ, იუნესკოს ყოფილი გენერალური დირექტორი კოიტინო მაცურა, ინდოეთის ყოფილი პრეზიდენტი აბდულ კალამი, იტალიის ყოფილი პრემიერ-მინისტრი ჯულიო ანდრეოტი, ირანის ყოფილი პრეზიდენტი მუჰამედ ჰატამი, საფრანგეთის დომინიკების რესპუბლიკის ყოფილი პრემიერ-მინისტრი დომინიკ დევილპენი, დირიჟორი ვალერი გერგიევი და სხვები. ფორუმის მხარდაჭერას ახორციელებდა არასამთავრობო ორგანიზაციითა — გაეროს, იუნესკოს, ევროსაბჭოს, ოპეკის, ოიკის, ისეკოს, ალექსოს — ქსელური სტრუქტურა, სამეცნიერო ინსტიტუტები და მრავალი ინდივიდუალური მონაწილე.

მსოფლიო საზოგადოებრივი ფორუმის „ცივილიზაციის დიალოგი“ დამფუძნებელი და პრეზიდენტი, ლია სააქციო საზოგადოების „რუსეთის სარკინიგზო გზაზე“ ხელმძღვანელი ვლადიმერ იაჰუნინი და სანფორმაციო-ანალიტიკური სააგენტო სანფორმაციის განვითარების დირექტორი არნო ხილირბაგიშვილი.

ლუნგებელი იდეოლოგიის უგულვებელყოფის გარეშე, — განაცხადა პლენარული სხდომის გახსნაზე მსოფლიო საზოგადოებრივი ფორუმის პრეზიდენტი და დამაარსებელი, ლია სააქციო საზოგადოება „რუსეთის სარკინიგზო გზაზე“ ხელმძღვანელი ვლადიმერ იაჰუნინი. მისი თქმით, „კონსიუმერიზმი და ფინანსიზმი უმნიშვნელოვანესი საზოგადოებრივი პრობლემების გადაჭრაში ხალხის გარანტირებული არმონანილობაა“ და ამ გზაზე კაცობრიობისათვის ყველაზე დიდი თანამედროვე საფრთხე წარმოიშობა — გამოირიცხვის ცივილიზაცია, რომელიც უმრავლესობას საზოგადოებრივი ცხოვრებიდან აძევებს და ძირს უთხრის თავად ცხოვრების საზრისის ფუნდამენტურ ცნებას.

„ცივილიზაციის დიალოგის“ დამფუძნებელი და პრეზიდენტი ლია სააქციო საზოგადოებას შეასხენა, რომ ჯერ კიდევ 10 წლის წინათ თანამედროვე ამერიკელმა ემანუელ ვალერსტაინმა გააკრიტიკა აქამდე გავრცელებული აზრი, რომ „1989 წელს კომუნისტური რეჟიმების ნგრევა ლიბერალიზმის დიდი ტრიუმფი იყო.“ „ამ მოვლენებში მან, ასევე, დაინახა ლიბერალიზმის, როგორც ჩვენი მსოფლიო სისტემის, განმსაზღვრელი

გეოკულტურის აშკარა კრახი, — აღნიშნა იაჰუნინი. მან დასძინა, რომ ნიგნის „ისტორიის დასასრული“ ავტორის, გავლენიანი ამერიკელი ფილოსოფოსის, ფრენსის ფუკუიამას შეხედულებები „იმავე მიმართულებით განიცდიდა ევოლუციას, როცა იგი ნეოლიბერალური იდეებისა და თვალსაზრისის ხვედრზე არცთუ სახარბიელო დასკვნებამდე მივიდა.“

ბით მოიგერიეს ფინანსური კრიზისის ტალღა. ბრაზილიის, ინდოეთის, ჩინეთისა და სხვა ქვეყნების განვითარება, რომელთა კორპორაციები ბოლო ხანებში 30 უდიდესი კორპორაციის ნუსხაში მოხვდა, ამ პროცესში სწორედ სახელმწიფოთა მონაწილეობის მასშტაბებით იყო განპირობებული. მთელი ეს ბიზნესი სახელმწიფოებრივია, ანდა მისი მხარდაჭერით ხორციელდება. „ეს ცვლადი დროის სიმბოლოა და, შესაძლოა, იმ ფორმატის მაჩვენებელიც, რომელსაც ფინანსური კრიზისის შემდეგ გლობალური ეკონომიკა მიიღებს. განვითარებული ქვეყნები სერიოზული გამოწვევის წინაშე დგანან: ისინი ან აღიარებენ, რომ საზოგადოების სოციალურსა და ეკონომიკურ განვითარებაში სახელმწიფოთა მონაწილეობა აუცილებელია, ანდა დაყაბულდებიან სტაგნაციისა და ჩამორჩენის და შექმნილ წესრიგთან დამარცხდებიან (არა მარტო მთლიანი შიდა პროდუქტის ზრდის ტემპებში, არამედ განვითარების დონის მიხედვითაც), — მიაჩნია იაჰუნინი.

(ცნობისთვის: მსოფლიო საზოგადოებრივი ფორუმის „ცივილიზაციის დიალოგი“ არაკომერციული არასამთავრობო ორგანიზაციაა, რომელიც 2002 წელს დაფუძნდა გლობალიზაციის პრობლემებში მსოფლიო განვითარების ალტერნატიული გზების საძიებლად. ფორუმის შტაბბინა დარეგისტრირებულია ავსტრიაში, სადაც საერთაშორისო საკოორდინაციო კომიტეტს ევროსაბჭოს ყოფილი გენერალური მდივანი მალტინ შპიშმერი უდგას სათავეში. მსოფლიო საზოგადოებრივი ფორუმის „ცივილიზაციის დიალოგი“ თანათავმჯდომარეები არიან ფორუმის პრეზიდენტი ვლადიმერ იაჰუნინი (რუსეთი), ფონდ „კაპურ სურია ფაუნდემენტის“ პრეზიდენტი ჯან დეგუანი, კორპორაცია „ტიტან კეპიტალ“-ის პრეზიდენტი ნიკოლას პაპანიკოლაუ (საბერძნეთი/აშშ), ავსტრიის რესპუბლიკის ყოფილი ფედერალური კანცლერი ალფრედ ბუზინგაუერი.

როდოსის ფორუმი-2010 2 პლენარული, 6 სასესიო სხდომისა და 3 მრავალმაგილი ფორუმის კომპონირებულ ფორმატში გაიმართა, რომლებიც ცივილიზაციის დიალოგს, საზოგადოებას, ეკონომიკას, პოლიტიკას, კულტურას, რელიგიასა და ოჯახს მიეძღვნა. ფორუმის ფარგლებში გაიმართა ლათინამერიკული, როგორც ერთ-ერთი ძირითადი მსოფლიო ცივილიზაციის, პრეზენტაცია.

„მსოფლიო დღეს არა მარტო ფინანსურ, არამედ სისტემურ სოციალურ-ეკონომიკურ კრიზისის განიცდის, რომლის დაძლევა შეუძლებელია სახელმწიფოთა და საზოგადოებრივი ძალების მონაწილეობისა და კონსიუმერიზმის (დაუოკებელი მომხმარებლობის) დამაჩ-

როდოსის ფორუმის დამფუძნებლის დაკვირვებით, არნახულმა ფინანსურმა კრიზისმა ცივილიზაციისათვის ურთიერთობის პრობლემები გამწვავა, მათ შორის, სახელმწიფოებსა და საზოგადოებებს შორის, სადაც ერთის მხრივ, ნაციონალური საზოგადოება არ ისწრაფვოდა მიგრანტების ინტეგრირებისკენ,

„რეალობიდან მოწყვეტილი, „ფინანსური ეკონომიკის“ (ფინანსიზმის) ხელოვნურად დაჩქარებული ზრდა დამოუკიდებლად აისახა მსოფლიო თანამეგობრობის განვითარების ტემპებზე, — აღნიშნა იაჰუნინი. შედეგად, მისი თქმით, მსოფლიოს ყველა კუთხეში, განვითარებული ქვეყნების ჩათვლით, სოციალური მხარდაჭერის საერთო დონის დაკლების პირობებში, განვითარებულსა და განვითარებულ ქვეყნებს შორის უფსკრული გაიზარდა.

„კრიზისის გაკვეთილებმა გვიჩვენა, რომ ნაციონალური ეკონომიკების გადარჩენა ვერ ხერხდებოდა და ვერ მოხერხდება კრიზისული პრობლემების გადაწყვეტაში სახელმწიფოთა მონაწილეობის გარეშე, — აღნიშნა იაჰუნინი. მისი თქმით, „ასე ხდება ამჟამად აშშ-ში, ევროპის ქვეყნებში, ჩინეთში, რუსეთში“ — ყველგან, სადაც მეტ-ნაკლები წარმატე-

„დაკვირვებათა ისტორიაზე“ დაყრდნობით, მან განაცხადა, რომ მაღალი სოციალურ-კულტურული დაძაბულობის ხანა ხშირად ემთხვევა მძლავრ ბუნებრივ კატაკლიზმებს. „სავსებით ნათელია, რომ ამჟამინდელი ეკონომიკური პრობლემები დიდწილად ბუნებაზე ადამიანის ძალადობით, შეუცნობელი ბუნების, ცივილიზებული კავშირებისა და ადამიანთა სოციალური ერთობ მყიფე სამყაროში მისი აქტიური ჩარევისა და ნაკარნახევი, — დარწმუნებულია „ცივილიზაციის დიალოგის“ პრეზიდენტი. პოსტკრიზისული განვითარების გზების დასახვისას მან საზოგადოებას მოუწოდა, „გათვალისწინოს, რომ ყველა პროდუქციული საზოგადოებრივ-ეკონომიკური პროცესი არა მარტო სახელმწიფოზე, წარმოებასა და მენარმეებზე, არამედ მათ უკან მდგომ ცივილიზაციის სოციალურ-კულტურულ ფასეულობებზე დამოკიდებული, მთელი მათი მეცნიერების, განათლების, დასაქმების, შრომისა და დასვენების სიკეთეებით. იაჰუნინი დარწმუნებულია, რომ „ცივილიზაციის ფასეულობების გარეშე ადამიანი დეგრადაციისთვისაა განიერი, რადგან წარმოება, ეკონომიკაც და კულტურაც მარტოდღე ცივილიზაციისათვის სოციალურ-კულტურული ისტორიის უზინარი აისებრგის მწვერვალია,“ და თუ ის დეგრადაციის განიერად, მისსავე ბედს გაიზიარებს ეკონომიკაც და მთელი საზოგადოებრივი წყობაც. „კრიზისის მთავარ გაკვეთილს საზოგადოებრივი და ცივილიზებული განვითარებისთვის ფინანსიზმისა და კონსიუმერიზმის, ფულისა და მომხმარებლობის შერწყმის დამოუკიდებლობის გაცნობიერება წარმოადგენს, რადგან ეს ადამიანის საბო-

„მსოფლიო დღეს არა მარტო ფინანსურ, არამედ სისტემურ სოციალურ-ეკონომიკურ კრიზისის განიცდის, რომლის დაძლევა შეუძლებელია სახელმწიფოთა და საზოგადოებრივი ძალების მონაწილეობისა და კონსიუმერიზმის (დაუოკებელი მომხმარებლობის) დამაჩ-

სამხარეთლო პოლიციური სახელმწიფო

იუსტიციის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი გია მეფარიშვილი სამართლებრივად ასახუტეხს, რომ საქართველო პოლიციური სახელმწიფოა

2010 წლის 6 ოქტომბერს, რუსეთის ფედერაციის სახელმწიფო საინფორმაციო სააგენტოს „RIA Новости“ კორესპოდენტ დიმიტრი ვინოგრადოვთან ინტერვიუში საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრმა კმაყოფილებით აღნიშნა, რომ საქართველოს პოლიციამ გარდატეხა მოახდინა საქართველოში საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვაში, რომ დანაშაულის რაოდენობა კატასტროფულად დაეცა, ხოლო მომხდარი დანაშაულის გახსნის მაჩვენებლები არნახულად მაღალია. ყოველივე აქედან გაკეთდა დასკვნა: „თუ ამას დავუძახებთ პოლიციური სახელმწიფოს, მაშინ ვამაყობ, რომ საქართველოში პოლიციური სახელმწიფოა აშენებული“.

ვერაფერს იტყვი, საკმაოდ თამამი და პირდაპირი განცხადებაა, რომელიც აუცილებლად წარმოშობს კითხვებს, რომლებსაც პასუხი უნდა გაეცეს. როგორი სახელმწიფოა აშენდა საქართველოში, სამართლებრივი თუ პოლიციური? კითხვა უკვე რიტორიკული ხასიათისაა.

ვინმე, რომ მან დროით გამოცდას წარმატებით გაუძლო. ამავე დროს, ისიც მინდა აღვნიშნო, რომ ამ ბოლო 5-6 წლის მანძილზე ამ კანონში ისეთი ხასიათის, სრულიად გაუაზრებელი და ხშირად ალოგიკური ცვლილებები და დამატებები შეიტანეს, რომ მან, პრაქტიკულად, თავისი სახე დაკარგა და დღეისთვის ის წარმოადგენს აგრესიული საკანონმდებლო დილექტანტიზმის კიდევ ერთ ნიმუშს. მოგვხსენებთ, ძლიერთა ამა ქვეყნისა პოლიტიკური ნება და სურვილი, უპირველესად, კანონში აისახება და საქართველოს კანონიც „პოლიციის შესახებ“ ამას ვერ გადაურჩა. ზემოთ აღნიშნული ცვლილებებიც და დამატებებიც ამის ნათელი დადასტურებაა, რის შესახებაც მინდა, რომ უფრო დეტალურად ვისაუბრო.

სულ ახლახან, 2010 წლის

კამბრის პერიოდში მოხდა აღმავალი იყო გაცილებით უარესი ცვლილებებისა და დამატებების პაკეტი, რასაც მაშინ მძაფრი გამოხატულება მოჰყვა და, რომელიც ჩანს, ძალიან დამამტკიცებელი და აკანონდებელი არც მეცნიერული დასაბუთება გააჩნდა და არც სოციალური (იხ. გაზეთი „ვერსია“, 2009 წლის 2-3 დეკემბერი). მაშინ თითქოს ყველაფერი ითქვა და ყველაფერი გაცხადდა. მაგრამ, როგორც ამბობენ, „კაცი ბჭობდა და ღმერთი იცინოდა.“ მივატოვოთ ყურადღება ახალ „საკანონმდებლო მარგალიტებს.“ აღნიშნული ცვლილებებისა და დამატებების მიხედვით:

საქართველოში მოქმედი სახელისუფლო გუნდის ცნობილი პოლიტიკური სახეები და ხელისუფლების მიერ კონტროლირებადი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები პირიქით, კატეგორიულად გამორიცხავენ საქართველოში პოლიციური სახელმწიფოს არსებობის ნასახსაც კი. მათი აზრით, საქართველოში შენდება დემოკრატიული, სამართლებრივი სახელმწიფო, სწრაფი ტემპით მიმდინარეობს რეფორმები სახელმწიფო ხელისუფლების, ეკონომიკის, სოციალური პოლიტიკის სფეროებში და ამის დასტურად ხშირად მიუთითებენ უცხოელი ცნობილი პოლიტიკური მოღვაწეების ცალკეულ გამოხატულებებს, ზოგიერთი საერთაშორისო ორგანიზაციების შეფასებებს. განსაკუთრებით მთავარგადავი გავხსნა ასეთი ყველაფერი და დღეს.

2006 წელს გაზეთ „ასავალ-დასავალი“ გამოქვეყნდა ჩემი ვრცელი ანალიტიკური წერილი, სადაც შემოთავაზებული ვერდი იმ მოსალოდნელი საფრთხის შესახებ, რომელიც შეიძლება მოჰყოლოდა საქართველოში გამოცხადებულ ახალ პოლიტიკურ კურსს (ლოზუნგები: „ყველა დამნაშავე ციხეში“, „ნულთან განსჯის პრინციპი“ და მინამდვილის მიმართ, „მკაცრი სისხლისსამართლებრივი პოლიტიკა“ და ა.შ.).

სამწუხაროდ, პოლიტიკურ განცხადებებს მოჰყვა მთელი რიგი საკანონმდებლო ცვლილებებისა, რომლებმაც უფრო დაამძიმა ისევე რთული ვითარება და დღის წესრიგში დადგა კითხვა: საბოლოო სახელმწიფოა თუ არა საქართველოში?

სამართლებრივი თუ პოლიციური?

საქართველოში ბოლოხანს განვითარებული მოვლენები კიდევ უფრო სათუთს ხდის ხელისუფლების მიერ დეკლარირებული პოლიტიკური კურსის მართებულობას. ამ წერილში ჩვენ შევეცდებით, ვისაუბროთ ზოგიერთ აქტუალურ საკითხზე, განსაკუთრებით იმ საკითხებზე, რაც ასე რომ აღვლევს ქართულ საზოგადოებას და ჩვენს უცხოელ კეთილისმყოფელებს.

მამ ასე, დავინყობთ: **პოლიციური ანტიტარაქტი, არასამართლებრივი სახელმწიფო, სადაც გამართლებების უზრუნველყოფა ემყარება არა მოქალაქეთა მაღალ მართლებრივ პატივისცემას, არამედ ხელისუფლების სიხშირეს, მათ მინერაჟებს, ნაპირში არაქანონიერი გზით უზრუნველყოფის მისთვის მისაღები პოლიტიკური რეჟიმის არსებობა.**

პოლიციური სახელმწიფოსთვის დამახასიათებელია სახელმწიფო მართვის განსაკუთრებული სტილი, რომელიც მიიღწევა სახელმწიფო ხელისუფლების მკაცრი ცენტრალიზაციის პირობებში. სახელმწიფო სპეციალური სამსახურების (პოლიცია, საინფორმაციო პოლიცია და ა.შ.) მეშვეობით მკაცრად აკონტროლებს ქვეყანაში განვითარებულ პროცესებს და მისი ფიზიკური თვალის სწავლა ეკონომიკის, საგარეო პოლიტიკის, სოციალური პოლიტიკის, კულტურის, მეცნიერებისა და განათლების სფეროებს. ასეთ პირობებში იზღუ-

გია მეფარიშვილი: ახალი კანონმდებლობით, პოლიციას არალეგალური ქურვის გამოყენების უფლება კი აქვს

დება ოპოზიციური პოლიტიკური პარტიების, არასამთავრობო სექტორის, დამოუკიდებელი მასმედიის, ადოკატურის, სასამართლო ხელისუფლების თავისუფლების ხარისხი. ყველა გამოვლენილ სამართალდარღვევაზე კეთდება უმწვავესი რეაგირება, უმკაცრესი განაჩენებით, წრეგადასული სისასტიკითა და, რაც ყველაზე მთავარია, ყოველივე ეს ფართოდ შექმდება შესაბამისი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებით. მიზანი ერთია, საზოგადოება უნდა დაშინდეს და არაფერი არ უნდა მოუვიდეს თავში აზრად არა თუ ხელი-სუფლების საწინააღმდეგო ქმედება, არამედ მსგავსი რამის გაფიქრებაც კი... მიიღწევა ეს ყოველივე ტელედაქტებით, მასობრივი ფსიქოზის დანერგვითა და სხვა იდეოლოგიური ხასიათის ლონის-ხელისუფლების ჩატარებით. საქართველო, სამწუხაროდ, აქ გამონაკლისი არ ყოფილა.

მსოფლიო ისტორიაში არაერთი პოლიციური სახელმწიფო ყოფილა და არის და მათ შორის ისეთებიც, სადაც საკმაოდ მაღალი მაჩვენებელია მიღწეული ეკონომიკის, სოციალური სფეროსა და სხვა საკითხებში. ასეთი ქვეყნები ახლაც ბლომადაა და ეს მსოფლიო საზოგადოების გარკვეულ გაღიზიანებას ყო-

ველთვის იწვევს. **პოლიციური სახელმწიფოებისთვის უცხო და მოუპოვებელი სასამართლო, დამოუკიდებელი და არაკონტროლირებადი მართლებრივი და გამჭვირვალე საარჩევნო სისტემა, რეალურად კანონის უზენაესობა, განსაკუთრებით აღამიანის უფლებების მიმართ მხრისკენი და ამოკიდებულება და ა. შ.**

წინამდებარე წერილში ჩვენ შევეცდებით საქართველოს კანონმდებლობაში ამ ბოლო პერიოდში განხორციელებულ ცვლილებებს, რომელიც სრულად შეესაბამება არც თუ ისე დიდი ხნის წინათ გამოცხადებულ პოლიტიკურ კურსს. სწორედ კანონმდებლობა აირეკლავს ქვეყნის ცხოვრებაში მომხდარ მნიშვნელოვან ცვლილებებს და იგი პირუთენელი განზომილება ნებისმიერი სახელმწიფოს დახასიათებისთვის: პოლიციური ის თუ სამართლებრივი.

საქართველოს 1993 წლის 27 ივლისის კანონი „პოლიციის შესახებ“ ჩემს ცხოვრებაში პირველ საკანონმდებლო პირმოსწარმადგენს. ეს კანონი უმძიმეს დროს და უმძიმეს პირობებშია მიღებული და კმაყოფილებით მინდა აღ-

24 სექტემბერს, საქართველოს კანონში „პოლიციის შესახებ“ შეიტანეს მთელი რიგი ცვლილებები და დამატებები, რომლებსაც საზოგადოების მხრიდან არაერთგვაროვანი რეაქცია მოჰყვა. საზოგადოების ნაწილი, განსაკუთრებით ხელისუფლების მხარდამჭერნი, ინონენდენ ზემოაღნიშნულ საკანონმდებლო ნოვაციებს, ხოლო ნაწილი ძალზე მძაფრად შესვდა „პოლიციის შესახებ“ კანონში შეტანილ ცვლილებებსა და დამატებებს. ისევ დღის წესრიგშია საქართველოს დღევანდელი სახელმწიფოს ტიპთან დაკავშირებით: **როგორი სახელმწიფოა მივიღეთ, სამართლებრივი თუ პოლიციური?**

აღნიშნული ცვლილებები და დამატებები ჩემთვის, როგორც სპეციალისტისთვის, სწორედ მოკისმომგვრელია, რადგან ისინი საერთოდ არ არის გააზრებული და ელემენტარულ მოთხოვნებს ვერ პასუხობს. ასეთი „სუროგატი“ ძალზე მძიმედ შემოუბრუნდება ქართულ საზოგადოებას და ჩვენ მივიღებთ აბოლიტიციურად უკონტროლო პოლიციას, თუმცა ღმერთმა ქნას, ჩემი პროგნოზი არ გამართლდეს. **მინდა ქართველმა მკითხველმა იცოდეს, რომ 2009 წლის ნოემბერ-დე-**

1. პოლიციის ამოცანას წარმოადგენს: „პრევენციული ღონისძიებების განხორციელება დანაშაულისა და სხვა სამართლებრივ დარღვევების შესაძლო საფრთხის თავიდან აცილებისა და აღკვეთის მიზნით, ასეთი მოქმედებების გამოყენება, გამომკიება, დანაშაულში ბრალდებული პირის ძიება და დაკავება, აბრთხება, დანაშაულის მთავარი ბრძოლის ტაქტიკისა და სტრატეგიის შემუშავების ნაწილი“.

2. „ბ“ თუ დაყოფილია საერთო უწყისი ადამიანის სიცოცხლე და ჯანმრთელობას, პოლიციის უფლება აქვს, დაუბრკოლებლად შევიდეს საცხოვრებელ ბინებსა და მოქალაქეთა კუთვნილ სათავსებში, საწარმოთა, დაწესებულებათა და ორგანიზაციათა ტერიტორიებზე და შენობა-ნაგებობებში (დიპლომატიური ნაწილები გარდა, რომლებიც სარგებლობენ დიპლომატიური ხელშეუხებლობით) დანაშაულის აღსაკვეთად ან/და იმ პირის დასაკავებლად, რომელმაც ჩაიდინა და-

აბსელს

ნაშუადღი ან რომელიც ბრალდება დანაშაულის ჩადენაში? (მე-9 მუხლი, პირველი პუნქტი, „ბ“ ქვეპუნქტი).

აქ თითქოს ყველაფერი ნათელია და დავას არ უნდა იწვევდეს, პოლიციას ეს უფლება დიხვაც რომ უნდა გააჩნდეს. მაგრამ ეს საკანონმდებლო უწყინარი კონსტრუქცია დამახინჯდა ახალი ცვლილებების შედეგად და იქედან ამოღებული პოლიციის მიერ გადაუდებელ შემთხვევაში მოქალაქეთა საცხოვრისში ან სხვა მფლობელობაში შესვლის შემდეგ, ადრე არსებული იმპერატიული ვალდებულება — 24 საათის ვადაში ეცნობებინათ აღნიშნულის შესახებ პროკურორისთვის, რათა პროკურორს მიემართა სასამართლოსთვის აღნიშნული მოქმედების კანონიერების საკითხის გადასაწყვეტად.

აი, სწორედ ეს პატარა, „უმნიშვნელო“ დეტალი „გამორჩა“ ჩვენს კანონმდებლებს! ახლა გავიხსენოთ, რა შეიძლება მოხდეს და როგორ შეძლება თითოეული ჩვენგანი დაიკავას თავი პოლიციის შესაძლო უკანონო მოქმედებისგან. სხვათა შორის, არც ისაა მეორეხარისხოვანი, რომ ასეთი საკანონმდებლო ნორმაცია აშკარა წინააღმდეგობაში მოდის საქართველოს კონსტიტუციასთან და საერთაშორისო სამართლის ნორმებთან;

3. კიდევ ერთ საკანონმდებლო მარგალიტთან დაკავშირებით: საქართველოს კანონში „პოლიციის შესახებ“ შემოღის ეგრეთ წოდებული „გონივრული ეჭვი“, რომლის არსებობის შემთხვევაში კანონმდებელს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული ნების გამოყენება **ფიზიკური პირის შიშის ჩაქრობისა და ჯიქის დაზარალების უფლება** (მე-91 მუხლი).

რა თქმა უნდა, მკითხველი დაინტერესდება, თუ რას წარმოადგენს ეს ეგრეთ წოდებული გონივრული ეჭვი და როგორ აპირებს ჩვენი პოლიცია მის საფუძველზე მოქალაქეთა შეჩერებასა და ზედპირულ შემოწმებას. დასაწყისშივე უნდა მოგახსენოთ, რომ საქმე გვაქვს საკანონმდებლო „გორდიას კვანძთან“ და ახლა ვეცადოთ მის გახსნას. აღნიშნული ცვლილების მიხედვით, **პოლიციელი უფლებამოსილია, შეაჩეროს**

პირი, თუ არსებობს გონივრული ეჭვი მის მიერ დანაშაულის შესაძლო ჩადენის შესახებ(?). **შიშის ჩაქრობის ვადა არის გონივრული ეჭვის დადასტურებისთვის ან გამორიცხებისთვის აუცილებელი გონივრული ვადა** (გაიგეთ რამე?). ნუ გავცინებთ, სრულებით არ

არის ჩვენი საქმე სასაცილოდ! აბა, მოდით, გავყვეთ კანონის ტექსტს და, სიტყვას გაძღვეთ, ნამდვილად არ გავცინებთ: **პოლიციელი უფლებამოსილია, საკუთარი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, გონივრული ეჭვის არსებობის შემთხვევაში შიშის ჩაქრობის უფლებას იქონიებდეს. უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება. თუ ზედპირული შემოწმებისას ნარკოტიკული ნივთიერების არსებობის შესახებ დადგინდა, უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება** (მე-91 მუხლის მე-4 პუნქტი).

აი, აქ, როგორც იტყვიან, მოვედით! მაგრამ ნუ გეშინიათ, იმავე კანონის მე-5 პუნქტით, **„შიშის ჩაქრობის უფლება აქვს, შეაჩეროს ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმების ადგილის მიხედვით სასამართლოში წარსაჩივროს შეჩერებისა და შემოწმების კანონიერება და მოითხოვოს ფულადი კომპენსაცია** (მე-9 მუხლის მე-5 პუნქტი).

ჩემს სარკაზმს ნამდვილად აქვს საფუძველი და ამას ახლავს დაგვიდასტურებთ: 1993 წელს მიღებულ კანონში სულ სხვა რედაქცია იყო, რომლის მიხედვით, პოლიციელს უფლება ჰქონდა **შეაჩეროს ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმების უფლება** (მე-91 მუხლი).

ახლა რა განსხვავებაა „საკმარის მონაცემებს“ და „გონივრულ ეჭვს“ შორის. „გონივრული ეჭვი“ არ წარმოადგენს ქართულ და ევროპულ კანონმდებლობაში არსებულ მოვლენას. იგი საერთო სამართლის ოჯახში შემავალი ქვეყნების დამახასიათებელი სისხლის სამართლის საპროცესო ინსტიტუტია და მას საერთო არაფერი აქვს პოლიციის შესახებ კანონმდებლობასთან.

არ დაგვაინწყდეს: **საქართველოს ახალი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მიხედვით, პოლიციელი საერთოდ არ არის არც მზარე და არც რიგითი მონაწილე სისხლის სამართლის პროცესში.** თუ მოქმედი კანონმდებლობით, პოლიციე-

ლი არ არის სამართალწარმოების მონაწილე, დაისმის კითხვა, რატომ გადმოამღერეს იგი „პოლიციის შესახებ“ კანონში?

ახლა რაც შეეხება კანონიდან ამოგდებას ტერმინს **„საკმარისი საფუძველი“** იგი შეფასებითი კატეგორია იყო და ამ ცნების გაგებასთან დაკავშირებით არსებობდა საკმაოდ მყარად ჩამოყალიბებული სასამართლო პრაქტიკა და სპეციალური ლიტერატურა, რომლის გაცნობაც ნათელი ხდება, თუ რა იგულისხმა კანონმდებელმა ამ ცნების ქვეშ (მაგალითად: პოლიციელი თავად გახდა დანაშაულის ან ადმინისტრაციული გადაცდომის მხილველი, თვითმხილველმა ან დაზარალებულმა შეატყობინა პოლიციელს დანაშაულის ან ადმინისტრაციული გადაცდომის შესახებ, არსებობს კონკრეტული პირობების ძებნის შედეგად დაწყებული შესახებამისი ფოტოსურათითა და აღწერით და ა. შ.). სხვათა შორის, ეს ტერმინი დღესაც საკმაოდ წარმატებით გამოიყენება ევროპულ და განსაკუთრებით, აღმოსავლეთ ევროპის საპოლიციო კანონმდებლობაში.

რაც შეეხება ახალ ტერმინს **„შეჩერება“**, სრული გაუგებრობაა. კანონი ამ ტერმინის გაგების ძალიან ფართო დისკრეციას ითვალისწინებს, რაც ძალზე საშიშია და ის აუცილებლად შემოუბრუნდება ქართველ საზოგადოებას. მიაქციეთ ყურადღება კანონის ტექსტს: **შიშის ჩაქრობისა და არის გონივრული ეჭვის დადასტურებისთვის ან გამორიცხებისთვის აუცილებელი გონივრული ვადა.** მაინც რამდენი? ამაზე კანონი არაფერს ამბობს! აქვე ქართული კანონი ძალზე ბევრ უხერხულობას შეიცავს და იგი აშკარა წინააღმდეგობაში მოდის არამართო საქართველოს კონსტიტუციასთან და ევროპის ადამიანის უფლებების კონვენციასთან, არამედ სტრასბურგის ადამიანის უფლებათა დაცვის სასამართლო პრაქტიკასთან.

4. ყურადღება მივაქციოთ კანონის კიდევ ერთ ასეთ კონსტრუქციას: **„პოლიციელი უფლებამოსილია საკუთარი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, გონივრული ეჭვის არსებობის შემთხვევაში შიშის ჩაქრობის უფლებას იქონიებდეს. უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება. თუ ზედპირული შემოწმებისას ნარკოტიკული ნივთიერების არსებობის შესახებ დადგინდა, უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება** (მე-91 მუხლის მე-4 პუნქტი).

პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმებისას ნარკოტიკული ნივთიერების არსებობის შესახებ დადგინდა, უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება

პოლიციის მიერ გამოყენებულ ანაგონის ზედაპირული შემოწმება იარაღად დააზიანა ათობით ადამიანი. დემონსტრაციის დასრულების შემდეგ პოლიციამ სპეციალური საუბრაზე გამოიყენა უკანონოდ, რადგან კანონი „პოლიციის შესახებ“ ასეთი სპეციალური საუბრაზე ჩამონათვალს არ ითვალისწინებდა.

სად. გამოდის, რომ პოლიციელი აბსოლუტურად თავისუფლად, მათ შორის ოპერატიული მონაცემის და არა მტკიცებულების საფუძველზე უფლებამოსილია, შეაჩეროს ან დაზარალებული პირი. რასთან გვაქვს საქმე? საკმაოდ მოქმედებასთან? არა, პოლიციელი პროცესის მონაწილე არ არის. სხვათა შორის, შემომხება 2010 წლის პირველ ოქტომბრამდე საგამოძიებო მოქმედება იყო და მისი ჩატარების უფლებამოსილება მხოლოდ გამოძიებულს და პროკურორს გააჩნდა. რაც შეეხება საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსს, იგი შემოწმებას არ ითვალისწინებს, მაგრამ ითვალისწინებს **პირდაპირ დაზარალებულს** (მუხლი 248-ე) და ისიც მხოლოდ იმ პირის მიმართ, რომელმაც ადმინისტრაციული სამართალდარღვევა ჩაიდინა. რაც შეეხება შემომხებას, იგი, როგორც საგამოძიებო მოქმედება, საქართველოს ახალი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული არ არის და არც მისი ჩატარების პროცედურაზე არის კანონში რაიმე ნათქვამი;

5. კიდევ ერთ უხერხულობასთან დაკავშირებით: „პოლიციის შესახებ“ კანონში შეტანილი ცვლილებები არაერთ გარანტიებს არ ითვალისწინებს მოქალაქეთა უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად. მაგალითად, პოლიციელს შეუძლია, თავისუფლად აწარმოოს ზედპირული შემოწმება სანინაღმდეგო სქესის მოქალაქის მიმართაც? ყოველ შემთხვევაში კანონი ამას არ კრძალავს, გარდა ამისა, ძალზე საინტერესოა თავად **„შიშის ჩაქრობის“** პირის უფლება, ერთჯერადად გაასაჩივროს პოლიციელის მოქმედება მისი შეჩერებისა და ზედპირული შემოწმების ადგილის მიხედვით სასამართლოში: **ესაქვე უფლებამოსილია, შეაჩეროს პირი ან დაზარალებული პირის ტანსაცმელზე ანაგონის ზედაპირული შემოწმება** (მე-91 მუხლის მე-4 პუნქტი).

აღნიშნული ცვლილებებისა და დამატებების მიღებისას უნდა გავითვალისწინოთ არ იყო შემთხვევითი და მას ჰქონდა ძალზე მწვავე საფუძველი. საკითხი ეხებოდა საქართველოს პოლიციის მიერ 2007 წლის 7 ნოემბერს ქალაქ თბილისში რუსთაველის გამზირსა და რიყეზე დემონსტრაციის დასაშორებლად გამოყენებულ სპეციალურ საშუალებებს (აკუსტიკური რადიოტალღურ იარაღს, არალეტალურ (არასაბრძოლო) სპეციალურ საშუალებებს — ALSL6 და FN303, რომელთა მეშვეობითაც ისე-

არის ასეთი პრაქტიკა მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის პოლიციის საქმიანობაში? მაგალითად: რატომ მოწმდება თითოეული ჩვენგანი თვითმფრინავში ან სხვა საზოგადოებრივ ტრანსპორტში ჩაჯდომის წინ? რით ხელმძღვანელობს მაშინ პოლიცია?

ვუპასუხებ: მოქალაქეთა უსაფრთხოებას უზრუნველყოფს საპირველ ტრანსპორტის შესაბამისი უსაფრთხოების სამსახური და ეს ასეც უნდა იყოს. სხვათა შორის, შესაბამისი კანონმდებლობა ამ პროცედურებს საკმაოდ დაწვრილებით ითვალისწინებს. პოლიცია მხოლოდ მონაწილეობს აღნიშნული პროცედურების ჩატარებისას, რათა გამოირიცხოს საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევის შემთხვევა. იმ შემთხვევაში, როდესაც აუცილებელია მგზავრის ან ტვირთის უსაფრთხოების მიზნით შეჩერება, საქმე გვაქვს აბსოლუტურად სხვა მოვლენასთან და მას საერთო არაფერი აქვს იმ სიტუაციასთან, რომლის მონაწილეობაზეც ახდენს საქართველოს კანონი;

6. 2009 წლის 17 ივლისს საქართველოს კანონის „პოლიციის შესახებ“ მე-12 მუხლში, რომელიც ეხებოდა სპეციალური საშუალებების გამოყენების სამართლებრივ მოწესრიგებას, პოლიციის საქმიანობაში შეიტანეს ცვლილებები და დამატებები. კერძოდ, სპეციალურ საშუალებათა ჩამონათვალს (ხელშეკრულებები ან შებორკვის სხვა საშუალება, რეზინის ხელკეტი, ცრემლსადენი გაზი, ფსიქოლოგიური ზემოქმედების შექმნის მოწყობილობა, დაბრკოლების დამანგრეველი და ტრანსპორტის იძულებითი გაჩერების საშუალება, ჯავშანმანქანა, სპეციალური საღებავი, სამსახურეობრივი ძალი და ცხენები, ელექტრომოკური მონაცემილობა), რომელიც ამომწურავი იყო, დაემატა: **წინააღმდეგობა (?), აკუსტიკური საშუალება (?), არალეტალური იარაღი (მათ შორის არალეტალური ტყვიანი (?)).**

როგორი ქართულია? აღნიშნული ცვლილებებისა და დამატებების მიღებისას უნდა გავითვალისწინოთ არ იყო შემთხვევითი და მას ჰქონდა ძალზე მწვავე საფუძველი. საკითხი ეხებოდა საქართველოს პოლიციის მიერ 2007 წლის 7 ნოემბერს ქალაქ თბილისში რუსთაველის გამზირსა და რიყეზე დემონსტრაციის დასაშორებლად გამოყენებულ სპეციალურ საშუალებებს (აკუსტიკური რადიოტალღურ იარაღს, არალეტალურ (არასაბრძოლო) სპეციალურ საშუალებებს — ALSL6 და FN303, რომელთა მეშვეობითაც ისე-

რიან სპეციალურ ტყრევებს დემონსტრაციის დასაშორებლად). იგივე განმეორდა 2009 წლის 6 მაისს ქალაქ თბილისის პოლიციის შენობის წინ შეკრებილი მომიტინგეების დასაშორებლად.

ქართული პოლიციის მიერ გამოყენებულმა არალეტალურმა იარაღმა დააზიანა ათობით ადამიანი, მათ შორის სამი მოქალაქე — მძიმედ (მათ შორის მხედველობა). აღმოჩნდა, რომ დემონსტრაციის დასრულების შემდეგ სპეციალური საშუალებები გამოიყენა უკანონოდ, რადგან საქართველოს კანონი „პოლიციის შესახებ“ ასეთი სპეციალური საშუალებების ჩამონათვალს არ ითვალისწინებდა. სკანდალი აგორდა და, რა თქმა უნდა, მისი მიერ დაზარალებული მოქალაქეები სახელმწიფოში პოლიციის ასეთ მოქმედებას სათანადო გამოძიების შემდეგ უნდა მიეუბნებინათ შესაბამისი სამართლებრივი შეფასება. საქართველოს ხელისუფლებას არც აღნიშნული საქმეები გამოუთხოვია ვინმესთვის. გამართლება საქართველოს ხელისუფლების მხრიდან მეტად „დამაჯერებელი“ იყო, თითქოს ყველაფერი კანონიერად მოხდა და საერთაშორისო სამართალი და დასაცვლეთის ქვეყნების კანონმდებლობა ასეთი არალეტალური საშუალებების გამოყენების უფლებას ითვალისწინებდა!

როგორც ჩანს, უფრო დეტალურად უნდა შევჩერდეთ აღნიშნულ საკითხზე: „ALSL6“ და „FN303“ განაკუთვნიან სპეციალურ საშუალებებს და მრავალი მძიმედ დაზარალებული ადამიანი დაზარალებულნი იყვნენ არალეტალური იარაღის გამოყენების შედეგად. აღნიშნული ცვლილებების მიღებისას უნდა გავითვალისწინოთ არ იყო შემთხვევითი და მას ჰქონდა ძალზე მწვავე საფუძველი. საკითხი ეხებოდა საქართველოს პოლიციის მიერ 2007 წლის 7 ნოემბერს ქალაქ თბილისში რუსთაველის გამზირსა და რიყეზე დემონსტრაციის დასაშორებლად გამოყენებულ სპეციალურ საშუალებებს (აკუსტიკური რადიოტალღურ იარაღს, არალეტალურ (არასაბრძოლო) სპეციალურ საშუალებებს — ALSL6 და FN303, რომელთა მეშვეობითაც ისე-

ამ სპეციალური საშუალებების გამოყენების პრინციპი მარტივია — სათანადო მონაცემების მიხედვით, რომლებიც ძალზე ნაავსებს ჩვეულებრივ ცეცხლსასროლ იარაღს, ისე-რიან სპეციალურ ტყრევებს (ტყვიას) — გარკვეული ტექნოლოგიით დამუშავებულ რეზინის ან პლასტიკური ნივთიერების მასას. ასეთი ტყრევი (ტყვია) ადამიანის სხეულზე მოხვედრისას არ იწვევს სიკვდილს (ლეტალურ შედეგს), მსხვერპლს არ აზიანებს და მძიმედ არ აზიანებს. იმ ქვეყანაში, სადაც ასეთი და მსგავსი სპეციალური საშუალებების გამოყენება ნებადართულია, უმკაცრესადაა რეგლამენტირებული მისი

2009 წლის ნოემბერ-დეკემბრის პერიოდში მოგზაურული იყო გაზიარებული უკანონოდ, რადგან კანონი „პოლიციის შესახებ“ ასეთი სპეციალური საშუალებაზე ჩამონათვალს არ ითვალისწინებდა.

აგსელს

ტიმართა ბუნტი და სხვა კანონსაწინააღმდეგო მოქმედებანი. მას არავითარი კავშირი არ აქვს პოლიციასთან და საგამომცემო ორგანოებთან. საპრობლეების ოპერატიული სამსახურები არ მუშაობენ გაუხსნელ დანაშაულზე.

პრეგმატულად მოაზროვნე დასავლეთმა აქაც დაანესა ძალზე ეფექტიანი მექანიზმი, რომელიც თანაბრად იძლევა როგორც საზოგადოებრივი უსაფრთხოების, ასევე ადამიანის უფლებათა განუხრელი დაცვის უზრუნველყოფის საშუალებას.

არც თუ შორეულ წარსულში ჩვენ ვიყავით შემადგენელი ნაწილი იმ საზოგადოებასა, რომელსაც ცხოვრება და საქმიანობა უწევდა ე.წ. პრესხატებისა და პრესიზოლატორების (სიტყვიდან „დაპრესვა“ და „პრესი“) პირობებში. ეს იყო ის საპრობლეები, სადაც გამოიძიება დანაშაულის გახსნასა და ბრალდებულისგან აღიარების მიღებას აღწევდა სწორედ ოპერატიული საქმიანობის შედეგად.

როგორ შეეძლო ქართული საზოგადოება ამ საკანონმდებლო ნოვაციას, განსაკუთრებით უფლებადამცველები, ადვოკატები და პოლიტიკური მოღვაწეები? არანაირად! ყველამ პირში წყალი ჩაიგუბა. ყველაზე საშინელ სიზმარშიც კი ვერავინ წარმოიდგენს, თუ რა მოხდებოდა, ასეთი საკანონმდებლო ნოვაცია რომ „ვარდების რევოლუციამდე“ გაჩენილიყო. აი, მაშინ გენახათ, როგორ მოახდენდნენ რეაგირებას ჩვენი უცხოელი „რევიზორები“ თუ ქართველი პოლიტიკოსები...

სამწუხაროდ, 2010 წლის პირველი იქტომბრიდან ამოქმედებულმა საქართველოს ახალმა სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსმა და ახალმა „პატიმრობის შესახებ“ კოდექსმა აღნიშნული საკითხი ისევ ღია დატოვეს. ასე რომ, პოლიციას დღეს სრული უფლება აქვს, ოპერატიული მუშაობა განახორციელოს საპრობლეების ოპერატიული დანაშაულის გამოსავლენად და აგას საპროცესო ინტენსივობა აკეთებს კიდევ;

9. ცალკე აღსანიშნავი საქართველოში რეგისტრირებული დანაშაულის შესახებ სტატისტიკა და მიმდინარე დანაშაულის გახსნის მაჩვენებლები. ნამდვილად არის გარკვეული მიდრეკილება, მაგრამ იმის თქმა, რომ ჩვენ ევროპასა და მსოფლიოში საუკეთესო მონაცემები გვაქვს, ძალზე გადაჭარბებულია. კრიმინოგენური ფონი საქართველოში საკმაოდ რთულია, განსაკუთრებით ანგარებით ჩადენილ და ნარკოტიკული დანაშაულების ნაწილში. ამის საილუსტრაციოდ მოვიტან სავეციალურ გამოცემებში გამოქვეყნებულ სტატისტიკურ მონაცემებს, რომლებიც უკეთესად წარმოაჩენენ რეალურ მდგომარეობას.

(იხ. ცხრილი №1, №2, №3)
შენიშვნა:

1. რეგისტრირებული დანაშაული, თუ იგი დამდგარია სახელმწიფო აღრიცხვაზე და მინიჭებული აქვს სა-

რეგისტრაციო ნომერი გამოძიების დაწყებისთანავე;

2. ნაქვედამ მიმდინარე ისეთი განზრახი ან გაუფრთხილებელი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული მაქსიმალური სასჯელი არ აღემატება ხუთი წლით თავისუფლების აღკვეთას;

2. მიმდინარე ისეთი განზრახი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებული მაქსიმალური სასჯელი არ აღემატება ათი წლით თავისუფლების აღკვეთას; აგრეთვე, გაუფრთხილებლობითი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც ამ კოდექსით სასჯელის სახით გათვალისწინებულია თავისუფლების აღკვეთა ხუთ წელზე მეტი ვადით;

3. განსაკუთრებით მიმდინარე ისეთი განზრახი დანაშაული, რომლის ჩადენისთვისაც სისხლის სამართლის კოდექსით გათვალისწინებულია სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა ათ წელზე მეტი ვადით ან უფადო თავისუფლების აღკვეთა;

4. დანაშაულის გახსნა — როდესაც დადგენილია დანაშაულის ჩამდენი პირი და იგი ცნობილი იქნა ბრალდებულად.

10. საპრობლეო დამოუკიდებელი სასამართლოს არარსებობაზე გვირგვინი იწვევს და უნდა აღინიშნოს, რომ ამ მხრივი მდგომარეობა სასარგებლო არ არის. ქართველ მკითხველს მინდა შევთავაზო სტატისტიკური მაჩვენებლები, რომლებიც ეხება გამამართლებელი განაჩენების რაოდენობას და პროცენტულ მაჩვენებლებს. გამამართლებელი განაჩენის არსებობა ყველაზე მკაფიო მაჩვენებელია, თუ რამდენად დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლო სისხლის სამართლის საქმეების განხილვისას. დასავლეთის ქვეყნებში ასეთი პროცენტული მაჩვენებელი საკმაოდ მაღალია. მაგალი-

თად, 2008 წლის მონაცემებით, აშშ-ის სასამართლებმა სისხლის სამართლის ყოველი ასი საქმიდან 42,5% გამამართლებელი განაჩენი გამოიტანეს; ინგლისის სასამართლებმა — 58%; გერმანიის — 32,4%; რუსეთის ფედერაციის სასამართლოების მიერ გამოტანილმა გამამართლებელმა განაჩენებმა 2005 წლისთვის შეადგინდა 2,9%-ს, ხოლო 2008 წელს ეს მონაცემები შემცირდა 1,5-1,4%-მდე.

(იხ. ცხრილი №4)

11. ქართველ მკითხველს კიდევ ერთი მონაცემი მინდა შევთავაზო, რომელიც ძალზე საინტერესოა განსჯისთვის და სერიოზულ დაფიქრებას მოითხოვს. საპრობლეო მდგომარეობა აუკარად აღარ ენდობა საქართველოს ხელისუფლებას და, განსაკუთრებით, საქართველოს სასამართლოებს. საქართველოს ევროსაბჭოს ქვეყნებს შორის, უკვე კარგა ხანია, მყარად უკავია პირველი ადგილი ევროპის ადამიანის უფლებათა სასამართლოში (ქ. სტრასბურგი) შეტანილი საჩივრების რაოდენობის მიხედვით (მოსახლეობის რაოდენობის გათვალისწინებით);

(იხ. ცხრილი №5)

და ბოლოს. რა თქმა უნდა, კიდევ ბევრი რამის თქმა შეიძლება. მაგრამ, არსებული მოცულობითი ფორმალური მონაცემები არ იძლევა. ვფიქრობ, ფიქრი და განსჯა იმ საკითხებზე, რომლებზეც ზემოთ მქონდა საუბარი, ნამდვილად შეიძლება და ეს აუცილებელიცაა, რადგან საკითხი ეხება უმნიშვნელოვანეს პრობლემას: რანი ვართ და საით მიდის ჩვენი ქვეყანა.

პია ვიჟარიშვილი, პროფესორი, იუსტიციის მთავარი სახელმწიფო მრჩეველი, უმაღლესი კვალიფიკაციის მოსამართლე, საქართველოს ყოფილი გენერალური პროკურორი — სპეციალურად საქინფორმისთვის

ევროპის ზომიერად ქვეყანაში რეგისტრირებული დანაშაულის ცალკეული სტატისტიკური მონაცემები (2009 წელი)

ცხრილი №2

ქვეყანა	მოსახლეობის რაოდენობა	რეგისტრირებული დანაშაულის რაოდენობა	დანაშაულის გახსნის პროცენტული მაჩვენებლები	პატიმრების რაოდენობა (წინასწარ პატიმრობაში და სასამართლო განაჩენით)
საფრანგეთი	64 700 000	3 771 850	57,00%	60 403
გერმანია	81 757 600	6 284 661	55, 6%	73 319
ესპანეთი	46 661 950	2 309 859	29,2%	67 100
საბერძნეთი	11 306 183	423 422	84,2%	10 280
ჩეხეთი	10 403 000	357 391	42,1%	18 904
სლოვაკეთი	5 394 837	110 802	45,2%	8 235
უნგრეთი	10 019 000	426 914	56,1%	14 743
პოლონეთი	38 192 000	1 152 993	57,00%	90 199
ფინეთი	5 359 742	343 820	73,2%	3 370
ესტონეთი	1 340 021	50 375	38,8%	3 486
ლიტვა	3 300 431	67 990	29,1%	7 770
ლატვია	2 254 653	55 620	49,7%	6 548
საქართველო	4 385 400	35 949	46,9%	23 331

სულ ევროპაში რეგისტრირებული დანაშაულის ცალკეული სტატისტიკური მონაცემები დანაშაულთა საერთო რაოდენობა და მათი გახსნის პროცენტი

ცხრილი №3

წელი	2004	2005	2006	2007	2008	2009	გახსნის % 2009 წელს
საფრანგეთი	3 825 442	3 775 838	3 725 588	3 589 293	3 468 382	3 347 271	57,00%
გერმანია	6 633 156	6 391 715	6 304 223	6 284 661	6 114 128	6 054 330	55, 6%
ესპანეთი	2 141 295	2 230 906	2 267 114	2 309 859	2 417 648	2 638 693	29,2%
საბერძნეთი	405 627	455 952	463 750	423 422	412 520	424 512	84,2%
ჩეხეთი	351 629	344 060	336 446	357 391	378 962	385 726	42,1%
სლოვაკეთი	131 244	123 563	115 152	110 202	1 123 587	113 157	45,2%
უნგრეთი	418 833	436 522	425 941	426 914	437 825	448 956	56,1%
პოლონეთი	1 461 217	1 379 962	1 287 918	1 152 993	1 043 872	1 256 267	57,00%
ფინეთი	354 453	339 715	324 575	343 820	353 631	344 321	73,2%
ესტონეთი	53 048	52 916	51 834	50 375	50 256	51 147	38,8%
ლიტვა	62 173	51 435	62 328	55 620	54 510	54 400	29,1%
ლატვია	84 136	82 074	75 474	67 990	66 786	68 428	49,7%

გამამართლებელი განაჩენები საქართველოში

ცხრილი №4

წლები	გამართლებულთა რაოდენობა %-ში
1937-1940	10
1941-1945	10
1946-1950	9
1967-1970	1,0
2003	0,7
2005	0,8
2006	0,2
2007	0,05
2008	0,01
2009	0,01
2010 (8 თვე)	0,01

ცხრილი №5

2000 წელი	7 საჩივარი
2001 წელი	22 საჩივარი
2002 წელი	29 საჩივარი
2003 წელი	35 საჩივარი
2004 წელი	48 საჩივარი
2005 წელი	72 საჩივარი
2006 წელი	105 საჩივარი
2007 წელი	162 საჩივარი
2008 წელი	1771 საჩივარი
2009 წელი	2122 საჩივარი

ცხრილი №1

წელი	2000		2001		2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008		2009	
	სულ	გახსნის %																		
დანაშაულთა საერთო რაოდენობა და მათი გახსნის პროცენტული მაჩვენებელი	15029	13432 89,4%	15662	13516 86,3%	16658	13927 83,6%	17397	13329 76,6%	24856	13016 52,4%	43266	15675 36,2%	62283	18207 29,2%	54746	20746 37,9%	44644	20934 46,9%	35949	17659 49,1%
მათ შორის მძიმე და განსაკუთრებით მძიმე	8112	6830 84,2%	8601	7013 81,5%	9658	7291 75,5%	10326	6854 66,4%	17833	7541 42,3%	24320	7583 31,2%	29249	8128 27,8%	13174	5549 42,1%	13055	6341 48,6%	11203	6091 54,4%

სულ ქ თბილისში რეგისტრირებული დანაშაულის ცალკეული სტატისტიკური მონაცემები

წელი	2000		2001		2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008		2009	
	სულ	გახსნის %	სულ	გახსნის %	სულ	გახსნის %	სულ	გახსნის %	სულ	გახსნის %										
დანაშაულთა საერთო რაოდენობა და მათი გახსნის პროცენტული მაჩვენებელი	3882	3341 86%	3936	3387 86,0%	4488	3704 82,5%	5342	3961 74,1%	9463	3339 35,3%	18439	4211 22,8%	35619	5650 15,9%	29219	7356 25,2%	22316	9379 42,0%	17334	6949 40,1%
მათ შორის მძიმე და განსაკუთრებით მძიმე	2516	2117 84,2%	2473	2081 84,1%	2969	2297 77,4%	3610	2334 64,6%	7407	2020 27,3%	12384	2688 21,7%	18209	3065 16,8%	7212	2116 29,3%	6238	2554 40,9%	5410	2410 44,5%

ლევან ბარჩილაძე «ახლა ვერ იხმარს», რადგან უკვე «იხმარა»

ის იყო, რუბრიკის დაწყებას ლეიბორისტი გიორგი გუგავას ფრთიანი გამონათქვამებით ვაპირებდი, როცა ლევან გაჩეჩილაძის საკმაოდ უცნაური «გადმონაბრძენი» მოვისმინე. სიმართლე გითხრათ, სახტად დავრჩი, გავოგნდი, არც საკუთარ ყურებს დავუჯერე და არც მეგობრისას, რომელიც მიმტკიცებდა, გაჩეჩილაძე მართლაც «ხმარებაზე» ლაპარაკობს.

წესით, ვინც ბატონ ლევანს იცნობს და მისთვის თუნდაც ერთხელ მოუსმენია, დამეთანხმება, რომ აღნიშნული ვაჟბატონი გამართულად საუბარს ვერ ახერხებს. მეტიც, საუბრის დროს ხშირად ჟარგონებს იყენებს და «დამაჯერებლობისთვის» მამაპაპურ ლანძღვა-გინებასაც არ ერიდება. ვიდრე იმ საოცარ გამონათქვამს შემოგთავაზებთ, მინდა, ახლადავამოცხვარი პარტიის ლიდერის მორიგი მუქარა ნავაკითხოთ.

ლევან ბარჩილაძე, «ქართული პარტიის» ერთ-ერთი ლიდერი:

„მსოფლიო კრიტიკაზე და ნგრევაზე არ ვიძინებ. მათი ორიენტაციაა უკვე დაკარგული, თუმცა შიშია და რაღაც რაღაცები ადამიანების, თუნდაც სტრუქტურულიდან დაწყებული, ამ რეჟიმის სიგამოლეობით დამთავრებული“.

რისი დამნგრევი ხარ, ბიჭო? აღარ ჭრის „ძმაო“ შენი ბაქიბუქი: „მიშა, მოვედი, გეშინობდე!“ ჯერ გამართულად ილაპარაკე და მერე ვნახოთ. ვინ გასწავლა, რომ სიტყვის, მითუმეტეს ქართული სიტყვის, „ხმარება“ შეიძლება? „ახლა ვერ იხმარს მძიმე სიტყვებს იმიტომ, რომ რამდენიმეჯერ, ახლა, ჩემს ადრულულ ცხოვრებაში, ვინმე არაა და მერე მი წამოვიყვანა, რატომ ხმარობ?“

ვიდრე გაჩეჩილაძე ქართულს ისწავლის, მანამდე „ჩვენი დროის გმირსა“ და „ეპოქალურ პიროვნებას“, გიორგი გუგავას ვცეთ პატივი. ეს პატარა, მაგრამ დიდი გაქანების კაცი სააკაშვილთან ერთ-ერთზე რომ მიუშვა, ყველაფერს დაბრუნდნის და გააცამტვერებს. ყოველ შემთხვევაში, მას ასე ჰგონია და ნურც ჩვენ დავუშლით. მოკლედ, ბოლო დროს გუგავა გულით რატომღაც სულ „პატრიოტულ-სამედიატორი ხასიათის“ ავადმყოფობას ატარებს და დიაგნოზის დამსმელიც არავინ ჰყავს, რომ უთხრას, ჯანმრთელობას გაუფრთხილო.

გიორგი გუგავა, ლეიბორისტული პარტიის პოლიტიკური მდივანი:
„ამირსინა“ და „ასა“-ს უკან დგას ვანო მერაბიშვილის ინტერესები, „ასა“-ს ხელმძღვანელი პარლამენტის წევრია — იმერეთის რეგიონის მინისტრი, რომელიც არის ერთ-ერთი მოლაპარაკებელი მერაბიშვილისა. სადაზღვევო კომპანია „ირაო“,

რომელსაც ახალი გადაწყვეტილებით გადასცეს რამდენიმე საშუალო დასახლება, ამის უკან დგას, ცნობილია, რომ ეს მიხილულ სააკაშვილის ძმა არის; კომპანია „ალდაბი“, რომლის მისაკუთრებელი დღევანდელი პრემიერ-მინისტრია, ბატონი გილაშვილი, „საქართველოს ბანკი“ ერთად, მისი პრეზიდენტი არის მისი ძმა, ასევე ბატონი გილაშვილი, ბუნებრივად, ძმასაც იგივე გვარი აქვს“.

ყოჩაღ, გაგა, გოგა, გიორგი! დასკვნა მართლაც საოცარია. როგორ გამოიცანი, შე მადლიანო, შენა, რომ ნიკა გილაშვილის ძმაც გილაშვილი იქნებოდა? წარმოგიდგენიათ, ხალხო, ამას რამხელა სიბრძნე და მიხვედრილობა უნდა?! მამა!

თუმცა გუგავას მორიგ ბრძანებებს ვეღვარებთან ზემოთ მოყვანილი ფრაზა ახლოსაც ვერ მივა. როგორც ჩანს, პატარა ლეიბორისტი ძველი ქართული ენა და დამწერლობა „სიყრმიტყვე შეისისხლებორცა“.

„ვანი-ვიზი არა გვაქვს შექმნილი და არ ვგოდებთ და სასურველი არა ვართ, ჩვენ კიდევ ერთხელ საბჭოთა კავშირის დასაბრუნებლად ვართ მზადები, თუ რა განდობა და აღვირახსნილ ხელისუფლებასთან გვაქვს საქმე“.

მართლაც, უნიკალური პიროვნება ბრძანდებით, გიორგი ბატონო. ესე იგი, როგორც გავარკვიე, თქვენ იმ ხელი-სუფლებას აცნობეთ, რომ ბანდიტია, რომელიც ბანდიტია და რომელმაც ეს თქვენზე უკეთ უნის. ტაში! აღფრთოვანებულ-აღტაცებული ვარ! ნათელაშვილის ხელი ამკარად ეტყობათ ლეიბორისტებს. ამის ნათელი მაგალითი, გუგავას მსგავსად, სამედიატორი სფეროში შექმნილი პრობლემებით გულმშელონებული სოსო შატბერაშვილია.

ბატონი იოსებო განგებამ „ლეიბორისტული მჭევრმეტყველებითაც“ დააჯილდოვა და საუკუნის აღმოჩენების ავტორადაც აქცია. მაგალითად, მე დღემდე არ ვიცოდი, თუ საქართველოში არსებობდა ტელეკომპანია სახელწოდებით „მიშავიზია“.

სოსო შატბერაშვილი, ლეიბორისტული პარტიის გენერალური მდივანი:
„მსოფლიო ვი-დეო ნაგავი უნდა გაყიდულიყო უნიცეპტოდ — „ასპირინი“, უბრალო ტივილიგამა-

გიორგი გუგავა, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

ყურადღები, სპირტი, გამა, ზინტი, შპრიცი... ამის შესახებ „მედიაციონარში“ ერთი ამბავი იყო ატანსაღი“.

ეგ კიდევ არაფერი. თქვენ ის უნდა იკითხოთ, თუ რა ჰქვია სახელად შატბერაშვილის მორიგ აღმოჩენას და ვინ იძლევა უფასო ვიზას საიქიოში. „ჩვენს ქვეყანაში 100 ლარი ერთი თვის სარგოსადავლის ტოლფასია. საავადმყოფოში კი, ერთი დღის წონის საფარს უდრის არ არის. ეს იმას ნიშნავს, რომ, როცა ადამიანს ექიმი უშვას დიაგნოზს, ის აქლუვს მას ვიზას საიქიოში, რადგან ამ ბაიბეზრება ჯანდაცვა სიკვდილის გზისად აქცევს“.

გამოდის, რომ, თუ ვინმე სიკვდილს აპირებს და ვერ კვდება, ან არ კლავენ, უნდა მივიდეს ექიმთან, რომელიც სიკვდილის ვიზას მხოლოდ დიაგნოზის დასმის საფუძველზე იძლევა. თურმე არც ქრთამი ჭრის და არც ახლობლების ჩარევა. თუ ექიმმა უარი გითხრათ, იცოცხლებთ მარადიულად და საუკუნოდ, იმიტომ, რომ იმეცხენად უფიზო არ მიგიღებენ. უკეთეს შემთხვევაში, თუ მაინც შექმნილი არაა ლეიბორისტი გზით შეაღწიეთ, დაგიჭერენ და უკან გამოგაბრუნებენ.

ცხადია, სოსოს არც სააკაშვილი და ვინმეც, როგორც ყოველივე უბედურებისა და უკეთურების საწყისი. ოღონდ ამჯერად მეუღლიანად გააკრიტიკა.

„2003 წლიდან სააკაშვილმა ქართული სახელმწიფოს ნგრევა და პოლიციური სახელმწიფოს შენება დაიწყო. კუდი, სოდი და სხვა პოლიციური სისტემები შეიქმნა ხალხის დასაბრუნებლად და დასაშინებლად. ამას სანდო რეჟიმის ალიანსები ერთ-ერთ ინტელისურ გამომცემში მიცემულ ინტერვიუში — ჩემს მეუღლეს აქვს შესანიშნავი უნარი, ხალხი რომ დააშინოს, რასაც მივხვალა“.

მეხსალმებით, აბა, რა იქნება, ქალბატონო სანდრა, ცა ქუდად არ მიგაჩნიათ და დედამინა ქალამნად, თქვენ და თქვენს მეუღლეს ლამის ნახევარი საქართველო გყავთ „დაჩმორებულ-გაფარჩაკებულ“ (შევარცხვინე ასეთი ქართველები), ხმას არ აძებიან. ვინც გაბედავს და ხმას ამოიღებს, მისი იოგების ჩანმენდაზე მერაბიშვილს ამუშავებთ და ყველანაირი პრობლემაც უცებ გვარდება. მთლად თქვენი მეუღლის ბრალი არ არის ის, რაც ახლა

საქართველოში ხდება. პასუხისმგებლობა იმ ვაიოპოზიციონერ პოლიტიკანებსაც ეკისრებათ, რომლებიც პარტიიდან პარტიამდე კალიებივით დახტუნავენ და ხალხის ემოციებისა თუ გულუბრყვილობის ხარჯზე ფულს აკეთებენ. მაგალითად, არ მესმის, ერთად როგორ „ბალახობენ“ სოხარ სუბარისა და ირაკლი ოქუაშვილის თხები? ეტყობა სუბარის თხებს მწვანე დოლარების ძოვანამეტანი ეგემრიელებათ, თორემ ერთ დროს მოსისხლე მტრებს ვინ შევაბალახებდა“.

ირაკლი ოქუაშვილი, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

„ოქუაშვილთან მქონდა დაპირისპირება, მაგრამ ჩემი მთავარი პრინციპი იყო — შემიცვალა სიტუაცია. დღეს ჩემი და ირაკლი ოქუაშვილის ხედვები ემთხვევა ერთმანეთს. ისიც უნდა ითქვას, რომ პირველი მალაღობი თანამდებობის პირი იყო, რომელიც თვითონ გადადგა თანამდებობიდან“.

აუჰ, თურმე მთლად სოხარის დამსახურება ყოფილა ოქუაშვილის გამოსწორება. ეს რა ვაუკაცობა ჩაგადენია, ბიჭო! კარგი რაა, ვის ატყუებთ, რომ ატყუებთ, რაღა დროს ეგებთ. მაგ ზღაპრების თქვენც არ გჯერათ და ჩვენ დავიჯერებთ? აი, თქვენ თანამომის, კოკა გუნცაძის ზღაპარს უფრო დაეჯერება. ეტყობა, კოკამ იფიქრა,

შატბერაშვილმა აღმოჩენების ამბავში არ მაჯობოსო და „ახალი ქართველების“ გამოყენების საიდუმლო ექსპერიმენტს ფარდა აჰხადა.

სოსო შატბერაშვილი, „ქართული პარტიის“ ერთ-ერთი ლიდერი:

„ჩვენ კატაგორიულად დავუპირისპირდებით „ახალი პარტიის“ შექმნის საშუალებების შექმნის საშუალებების ერთი ფრთა ატარებს. ჩვენ გვინდა თანამდებობის სახელმწიფოს შექმნა და არა ახალი პარტიის გამოქმნა, რომელიც საკუთარი წარსული არ ეცოდინება და ვისთვისაც ქართული სახელმწიფო 2003 წელს დაიწყო“.

ბატონო კოკა, იცით თუ არა, რომ მრავალი პარტიის გამოცვლის მიუხედავად, კოკა წყალს ყოველთვის ვერ მოიტანს? რა თქმა უნდა, იცით, მაგრამ სადაც ხომ უნდა იყო, ბოლოს და ბოლოს მოგწონთ ეს საქმე — ტლიკინში ფულს გიხდიათ. მე რომ ვინმე ლაპარაკში ფულს მიხიდე, ალბათ, ორი წლის განმავლობაში გაუჩერებლად ვილაპარაკებდი, მაგრამ მე არ მყავს ისეთი ფულიანი მფარველი, როგორც ოქუაშვილია. ასე რომ, ვნერ და ვკითხულობ.

რა ვქნა, მიყვარს სიმართლის თქმა და ნურავის ეწყინება. ნურც თქვენ გეწყინებათ, ქალბატონო ნინო, როგორც

ჩვენი რუბრიკის თვალსაჩინო წარმომადგენელს. გამოგიტყდებით და, თქვენ ჩვენს რუბრიკაში უფრო მრავალფეროვნების გამო ხვდებით, თორემ თქვენი პოლიტიკური შეხედულებები არავის აინტერესებს.

მე უფრო იმით ვხალისობ, როცა ბურჯანაძე ქამელეონის უნარს ამჟღავნებს. თურმე ეს ქალიწლების განმავლობაში სააკაშვილის ხელისუფლებასა და ოპოზიციას ერთდროულად ებრძოდნენ, მაგრამ ქვეყანა დაღუპვისაგან ვერ იხსნა. მეცინება, როგორ არ გამეცინოს?!

ნინო ბურჯანაძე, „დემოკრატიული მოძრაობა“ — ერთიანი საქართველოსთვის“ ლიდერი:

„პრაქტიკულად მარტო ვიყავი საპარლამენტო უმრავლესობასთან, ხელისუფლებასთან, და ასე ვთქვათ, მტერთან და მოყვარესთან ბრძოლაში... სხვათა შორის, კი არ გამომიშვეს, როგორც ამას ზოგიერთი ოპოზიციონერი უსინდისოდ იმეორებს ხოლმე, ნამოვედი ქვეყნის მეორე პირის გარანტირებული თანამდებობიდან“.

მაგ „გარანტირებული თანამდებობიდან“ კი არ გამოგიშვეს, უპარლამენტო გამოგაპანდურეს და მამა-ქმრიანად რომ არ დაგიჭირეს და ნაპარი მილიონები რომ არ ნავართყეს, მაღლობა პირადად სააკაშვილს გადაუხადეთ.

გიორგი გორგაძე

ვინ ნავა ნატოს სამიტზე?

როგორც პრეზიდენტის ადმინისტრაციასა და საგარეო უწყებაში აცხადებენ, ვერაფრით გადაწყდა, ვინ დაესწრება ნატოს ლისაბონის სამიტს საქართველოს ხელისუფლებიდან. 5 ოქტომბერს საქართველომ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსისგან ლისაბონის სამიტზე მინვევა მიიღო. ლისაბონის სამიტს რუსეთის პრეზიდენტი დიმიტრი მედვედევიც დაესწრება. შესაბამისი განცხადება მედვედევა საფრანგეთის ქალაქ დოვილში, რუსეთის, საფრანგეთისა და გერმანიის ლიდერების შეხვედრისას გააკეთა. მედვედევის განცხადება პოზიტიურ გზავნილად შეაფასა გერმანიის კანცლერმა.

მარნეულის რეჟიმის დასაბრუნებლად

მარნეულში ჰუმანიტარულ-სამედიცინო ინსტიტუტის რექტორი იოსებ იობაშვილი, პრორექტორი ბერდი ხომასურიძე, ასევე ინსტიტუტის სასწავლო ნაწილის გამგე ნიზამ გასანოვი და მდივან-ოპერატორი სადაგეტ ვალიევა სპეციალური ოპერატიული დეპარტამენტის ქვემო ქართლის თანამშრომლებმა დააკავეს. მსს-ს ინფორმაციით, დაკავებული აზერბაიჯანის მოქალაქეებს საქართველოში ჩამოუსვლელად უშვალეს განათლების ყალბ დიპლომებს უშვადებდნენ და ამისთვის 3000 აშშ დოლარს ახდევინებდნენ. გამოძიების შედეგად უკვე დადგინდა, რომ, როგორც აზერბაიჯანის, ასევე საქართველოს მოქალაქეებზე ყალბ დიპლომებს სწორედ აღნიშნული პირები გასცემდნენ.

უკრაინის არმიას საქვეყნოდ აქვს

კიევის „გორშენინის ინსტიტუტის“ გამოკითხული უკრაინელების 67,1% მიიჩნევს, რომ უკრაინის არმია ვერ შეძლებს ქვეყნის დაცვას, თუ მას რომელიმე უცხო სახელმწიფოს მხრიდან რეალური საფრთხე დაემუქება. გამოკითხულთა 45,7%-მა აირჩია პასუხი „ალბათ, ვერ დაიცავს“, ხოლო 21,4%-მა განაცხადა, რომ „ნამდვილად ვერ დაიცავს“. რესპონდენტთა 74% არმიის მდგომარეობას ნეგატიურად აფასებს, 62,9%-მა განაცხადა, რომ სამხედროების მიმართ ნდობა არ აქვს, ხოლო 66,3% მიიჩნევს, რომ სამხედროს პროფესია არაპროსტიყულია.

საქართველო ვეკაფარს მიიღებს

აშშ-ის კონგრესმა მხარი დაუჭირა ხუთი უცხო სახელმწიფოსთვის აშშ-ის საზღვაო ძალების შემადგენლობიდან გაყვანილი ხომალდების გადაცემას. „Osprey“ კლასის ერთ ხომალდს მიიღებს ტაივანი, ორს — საბერძნეთი, ორსაც — ინდოეთი. აღსანიშნავია, რომ ადრე ინდოელებისთვის განკუთვნილი ხომალდების გადაცემა ლიტვისთვის იგეგმებოდა, თუმცა შემდეგ ამერიკელებმა რატომღაც გადაიფიქრეს. „Newport“ კლასის თითო-თითო სატანკო-სადესანტო ხომალდი კი ჩილეს და მაროკოს გადაეცემა.

ვენესუელა ჩუსულ ტანკებს შეიქნის

უახლოეს მომავალში რუსეთი ვენესუელას 35 ტანკს მიანდის, — განაცხადა რუსეთის პრემიერმა ვლადიმერ პუტინმა უგო ჩავესთან შეხვედრის დროს. მას არ დაუკონკრეტებია, თუ რა მოდელზეა საუბარი. თუმცა, ექსპერტების ვარაუდით, ეს „T-72M1M“-ი იქნება. აღსანიშნავია, რომ ჯერ კიდევ აპრილში რუსეთის პრემიერმა განაცხადა, რომ ვენესუელას შეეძლება, 5 მილიარდი დოლარის ღირებულების რუსული სამხედრო პროდუქცია შეიძინოს.

„Mbombe“-ს ბოქსების არ უიწინა

სამხრეთაფრიკულმა კომპანიამ „Paramount Group“-მა ახალი ქვეითა საბრძოლო მანქანა წარმოადგინა, მას „Mbombe“ (ლეგენდარული აფრიკელი მეომრის სახელი) უწოდეს. მახასიათებლები: ფორმულა 6X6, დიზელის ძრავი — „Cummins“ 336 კვტ. საბრძოლო მასა 27 ტონა, ეკიპაჟი — 3, დესანტი — 8, შეიარაღება — 30 მმ. ქვემეხი და ტყვიამფრქვევი. „Mbombe“ „NATO STANAG 4569“-ის მეთოდებით სტანდარტს აკმაყოფილებს, როგორც ბალისტიკური დაცვის (ცეცხლსასროლი იარაღი და 155 მმ. ტყვიების ნამსხვრევები), ისე, ნაღმებისგან დაცვის თვალსაზრისით (კორპუსიდან 5 მეტრში 50 კილოგრამამდე ტროტილის აფეთქება). ამზახაზე შეიქმნება არა მხოლოდ ქვეითთა საბრძოლო მანქანა, არამედ ჯავანტრანსპორტიორი, აგრეთვე, მართვისა და სანიტარული მანქანები.

სანავი ავღანეთის ომის «სისხლია»

ბოლო ორი კვირის განმავლობაში „საქართველო და მსოფლიოს“ ფურცლებზე თვალს ვადევნებდით ავღანეთში, კერძოდ კი ყანდაგართან, მიმდინარე ბრძოლებს. აშკარად გამოიკვეთა, რომ კოალიციისთვის ერთ-ერთი მთავარი ამოცანა ყანდაგარის სამხრეთით მდებარე ტრასაზე უსაფრთხოების უზრუნველყოფა იყო. ეს ტრასა „ISAF“-ის კონტინგენტის მომარაგებაში მნიშვნელოვან როლს ასრულებს. იმისთვის, რომ უკეთ გავერკვეთ მიმდინარე საბრძოლო მოქმედებების ამ ასპექტში, უმჯობესი იქნება, რომ კოალიციის ძალების მომარაგების ზოგადი სქემა განვიხილოთ.

პენტაგონის ზურგის უზრუნველყოფის სამსახურის ხელმძღვანელი, ვიცე-ადმირალი ალან ტომპსონი სავესტ-ბით მართალი იყო, როდესაც 2009 წლის დასაწყისში თქვა: „ომი ავღანეთში, მიუხედავად მსოფლიო ომის შემდეგ უზრუნველყოფის სახელმწიფოსთვის ყველაზე რთული აღმოჩნდა“. სანავი ომის სისხლია, მისი მარაგი საცავებში ავღანეთის ტერიტორიაზე კოალიციის ძალების მოქმედებას მაქსიმუმ 7-8 დღის განმავლობაში უზრუნველყოფს. იმ შემთხვევაში, თუ სანავის შემოტანა ავღანეთში თუნდაც ერთი კვირით შეწყვეტა, კოალიციის ძალებს დანაშაულის ან სასწრაფო ევაკუაციის ბარდა სხვა გამოსავალი არ დარჩება, რადგან (თალიბებისგან განსხვავებით) მათი მოქმედება სანავის გარეშე წარმოუდგენელია. 2009 წლის შედეგებით თუ ვიმჯღელებთ, ავღანეთში განლაგებულ კონტინგენტს დღეში 600-700 ათასი გალონი სანავი სჭირდება (დაახლოებით 3 მილიონი ლიტრი). 2010 წელს კონტინგენტის რაოდენობა გაიზარდა, ხოლო ოპერაციები უფრო ინტენსიური გახდა და მაჩვენებელმა 10 მილიონ ლიტრს „მიუკავუნა“. ამ სანავის 80 პროცენტი ავღანეთში პაკისტანიდან შედის ქაბულის (75%) და ყანდაგარის (25%) მიმართულებით. ყანდაგართან განვითარებული ბრძოლების ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი ამ მარშრუტის შენარჩუნებაა, რადგან ქვეყნის სამხრეთით განლაგებული კონტინგენტის უზრუნველყოფა ქაბულიდან გაცილებით მეტ დროს მოითხოვს, თანაც ქაბული-ყანდაგარის ტრასა უსაფრთხო ნამდვილად არ არის. პაკისტანის პორტ ყარაჩი-

დან ყოველდღიურად ქაბულის მიმართულებით 400-მდე, ხოლო ყანდაგარის მიმართულებით 100-მდე ბენზინზიდის გადის. ყარაჩი-ქაბული-ყარაჩის მარშრუტის გავლას 14-16 დღე სჭირდება, ყარაჩი-ყანდაგარი-ყარაჩის მარშრუტს კი — 7-8 დღე. ერთ ბენზინზიდს 22 ათასი ტონა სანავი გადააქვს. ამასთანავე, დასათვლელია რემონტსა და რეზერვში მყოფი მანქანები. ასე რომ, ჯამში, ამ ორ მარშრუტზე 5000-მდე ბენზინზიდი მუშაობს. გასული თვის განმავლობაში თალიბებმა მწყობრიდან 200 ბენზინზიდი გამოიყვანეს. ეს კრიტიკული ზარალი არ არის, თუმცა ამერიკელებმა საფრთხე იგრძნეს და კვლავ დაიწყეს აქტიური მუშაობა ალტერნატიული მარშრუტების გააქტიურებაზე, მიუხედავად იმისა, რომ ნებისმიერი მათგანი უფრო ძვირია და მათი მემკვიდრეობით სანავის

«მიცვალებულთა შეტევა» — დაპინწყებული ლეგენდა

მსოფლიო სამხედრო ისტორიაში უამრავი საინტერესო ფურცელია, თუმცა „მიცვალებულთა შეტევის“ შემზარავი სახელით მასში მხოლოდ ერთი ეპიზოდი შევიდა; ეს ნამდვილად გამორჩეული ბრძოლა იყო.

1915 წლის იანვარში პირველი მსოფლიო ომის აღმოსავლეთ ფრონტზე დაიწყო ციხესიმაგრე ოსოვეციის აღება, რომელიც 190 დღეს გაგრძელდა. ციხესიმაგრე აღმოსავლეთ პრუსიის საზღვრიდან 24 კილომეტრში მდებარეობდა. მისი აღება გერმანელებს გზას უხსნიდა ბელოსტოკისკენ, რომელიც მნიშვნელოვანი სატრანსპორტო კვანძი იყო, მისი დაკავება კი ვილნიუსის, გროდნოს, მინსკისა და ბრესტის მიმართულებით შეტევის განვითარების შესაძლებლობას იძლეოდა. ოსოვეციის ციხესიმაგრისთვის გვერდის ავლა პრაქტიკულად შეუძლებელი იყო, რადგან იმ რაიონში ძალიან ცოტა გზა იყო, ხოლო მდინარე და ქაობი — საკმარისზე მეტი. გერმანელებმა ციხესიმაგრესთან ოთხი 420-მილიმეტრიანი „დიდი ბერტა“ და მძიმე არტილერიის კიდევ 64 ერთეული გადასროლეს (სულ 17 ბატარეა). ეს, მათი გათვლით, საკმარისზე მეტი იყო,

გა“. არავის ეგონა, რომ გარნიზონი ამ ჯოჯოხეთს გაუძლებდა. რუსული სარდლობა სთხოვდა ოსოვეციის კომენდანტს (ისეთი ფორმულირებების გამოყენებით, თითქოს შეუძლებელს ითხოვდა), 48 საათი მანინგ გაეძღო. გარნიზონი, დიდი დანაკარგების მიუხედავად, შესაძლებლობას არ აძლევდა გერმანულ ქვეითებს (40 ბატალიონი ციხესიმაგრეში მყოფი გადასულიყვნენ. ბრძოლას განაგრძობდნენ ოსოვეციის არტილერიისტიებიც, რომლებმაც ორი (ცუდად შენიღბული) „დიდი ბერტა“ დაზიანება დაჭურვების საწყობის აფეთქება მოახერხეს. გერმანელებმა მომდევნო თვეებში იყო შეტევის კიდევ რამდენიმე მცდელობა. აგვისტოში კი გერმანელებმა ფრონტის ამ მონაკვეთზე თავი დიდ ძალებს მოუყარეს და ბელოსტოკს რამდენიმე მიმართულებით შეუტყეს. ამ შეტევის ერთ-ერთი შემატებული ნაწილი ოსოვეციის აღება უნდა გამხდარიყო. ციხესიმაგრესთან თავმოყრილ არტილერიას ქიმიური შეტევის განხორციელებისთვის კიდევ 30 სპეციალური ბატარეა დაამატეს. ნ აგვისტოს, გამთენიისას, დაიწყო ქიმიური შეტევა. გაზის ტალღამ სიმაღ-

საქართველო

ზუსტად, გაზიარებული თქვენი მოსაზრებები? დაგვიჩვენეთ: 34-32-95, ან მოგვწერეთ: info@geworld.net

უკავშირდება. თუმცა, როგორც ჩანს, სხვა გამოსავალი არ არის და ამერიკელები უახლოეს მომავალში შეეცდებიან, გაზარდონ სან-ვაისის მონოპოლია მარშრუტით: აზერბაიჯანი-თურქმენეთი-ავღანეთი და, ამასთანავე, სხვა ალტერნატიულ მარშრუტებზეც იფიქროს.

პაკისტანის გავლით ავღანეთში შედის არა მხოლოდ სან-ვაი, არამედ სათადარიგო ნაწილები ტექნიკისთვის, სხვადასხვა სამხედრო აღჭურვილობა, საბოლოო ჯამში, ყველა ის ტვირთი, რომელიც შედარებით იაფია. ძვირადღირებული სათადარიგო ნაწილები (მაგალითად, თვითმფრინავებისთვის) და შეიარაღება, აგრეთვე, ცოცხალი ძალა, ავღანეთში, ძირითადად, ყირგიზეთში განლაგებული მანასის ბაზის გავლით ხვდება; არასამხედრო დანიშნულების ტვირთების ძირითადი ნაწილი კი — ლიტვა-რუსეთი-ყაზახეთი-უზბეკეთის გავლით. რასაკვირველია, **თუ სინტეზური პაკისტანისა და ავღანეთის დამაკავშირებელ ტრასებზე კიდევ უფრო გართულდება, გაიზარდება ალტერნატიული მარშრუტების როლიც, მათ შორის საჰაერო გზის განვითარება მარშრუტით ერაყი-თურქეთი-სა-**

ქართველო-აზერბაიჯანი და ა.შ.), **თუმცა ეს მარშრუტი ისევ და ისევ დიდ ხარჯებს და დროს დაჰპარავს უსაფრთხოდ.**

უნდა აღინიშნოს, რომ პაკისტან-ავღანეთის მარშრუტზე ცისტერნებს ხშირად არა თალიბები, არამედ თავად კონტრაქტორი ფირმები აფეთქებენ (ხშირად ნინანსარმეთანხმებული „თავდასხმებიც“ ხდება), მაშინ, როდესაც სან-ვაისის შავ ბაზარზე გაყიდვა და აფეთქებული ბენზინშიდისთვის დაზვერვის მიღება მათთვის უფრო მომგებიანია, ვიდრე ტვირთის დანიშნულების ადგილამდე ჩატანა.

ამჟამად, რომ ბოლო დროს თალიბებმა პაკისტანურ ბენზინშიდებზე ყურადღების კონცენტრირება მოახდინეს, თუ მომავალ თვეებში ისინი მომარაგების კოლონიების განადგურებას ისეთივე მოდომებით გააგრძელებენ, როგორც ამას სექტემბერში აქეთებდნენ, კოალიციის ჯარების მდგომარეობა შეიძლება საკმაოდ მძიმე გახდეს. სწორედ ეს პრობლემა აინტერესებთ ავღანეთის ომის პრობლემატიკაში ჩახედულ ექსპერტებს ყველაზე მეტად, რადგან, ძველი სამხედრო აფორიზმის არ იყოს, „**მოწყარულაბი საუბრობენ ტაძრისაზე, კახანატის ბანეარები — სტრატეგიაზე, ხოლო პროფესიონალები ლოგისტიკაზე მსჯელობენ.**“

ლემი 12-15 მეტრს მიაღწია, 8 კილომეტრს — სიგანეში, ხოლო რუსული პოზიციების სიღრმეში მან 20 კილომეტრით შეაღწია. ოსოვეცის დამცველებს აირინინალები არ ჰქონდათ.

ქიმიური შეტევების პარალელურად მუშაობდა მძიმე გერმანული არტილერია; ბოლოს კი ციხესიმაგრის შტურმზე შვიდი ათასამდე გერმანელი ქვეითი (14 ბატალიონი) წავიდა; და წარმოუდგენელი რამ სწორედ ამ დროს მოხდა.

როდესაც გერმანელები სანგარების პირველ ხაზს მიუახლოვდნენ, მათში რუსეთის სანიმარატორო არმიის 226-ე პოლკის 81-13 ასაულის 60-მდე ცოცხალ-მკვდარი, ნახევრად მოწამული ჯარისკაცები იმყოფებოდნენ. მსოფლიო სანგარო ისტორიის „მიტვალებულთა შეტევის“ სახელით სწორედ ეს ეპიზოდია შვიდი.

ბრძოლის გერმანელი მონაწილეების მოგონებით, ეს შემზარავი სანახაობა იყო: მონინალმდევის ქვეითებს სახე ნაჭრებით ჰქონდათ შეფუთული (ასე ცდილობდნენ გაზისგან თავის დაცვას), ისინი ბარბაცებდნენ და საშინელი ხველებისგან იტანჯებოდნენ. ამ ხველების დროს პირიდან სისხლი სდიოდათ, რომლითაც მათი ფარავები გაიჟლინა, მიუხედავად ამისა, ისინი მაინც წინ მიიწვედნენ და გერმანელებთან ხელჩართული ბრძოლის გამართვას აპირებ-

დნენ. ამ დროს სწორად დაიწყო ოსოვეცის ერთ-ერთმა ბატალიონმა, რაც, ასევე, მოულოდნელი იყო. **გერმანელებს ნერვებმა უმტყუნა, ისინი არ ჩაბნენ ხელჩართულ ბრძოლაში 60 ცოცხალმკვდარ ჯარისკაცთან და გაიქცნენ. საკუთარ პოზიციებთან მიახლოებისას მათში პანიკამ იმძლავრა, დაიწყო წყყულება, რომლის დროს რამდენიმე გერმანელი ჯარისკაცი დაიღუპა.**

ოსოვეცის ბედი ფრონტის სხვა მონაკვეთზე მომხდარმა მოვლენებმა გადაწყვიტა. გერმანელებმა ბელოსტოკისკენ სხვა მიმართულებაზე წინ წაიწიეს და ოსოვეცისკენ მიმავალი გზები გადაჭრეს. ციხესიმაგრის დაცვამ აზრი დაკარგა. **გარნიზონმა ევაკუირება მოახერხა, თანაც ისე, რომ გერმანელებს არც ერთი ქვემეხი და არც ერთი ჭურვი არ დაუტოვა.** ქვემეხებს გროდნოს მიმართულებით ხელით მიათრევდნენ (დამდამობით, რადგან დღისით ჰაერში გერმანული აეროპლანები ბატონობდნენ). **23 აგვისტოს ციხესიმაგრეში მხოლოდ მესანგრეები და არტილერიისტების მცირე ნაწილი დარჩა. 4 ქვემეხი აქტიურად ისროდა, რათა მონინალმდევისთვის შთაბეჭდილება შეექმნა, რომ ოსოვეცში ყველაფერი ძველებურად იყო. საღამოს არტილერიისტებმა ააფეთქეს ეს ქვემეხები, ხოლო მესანგრეებმა — ციხესიმაგრის ფორტები და ელსა, გერმანიამ, რომელიც საფრანგეთთან ერთად თანამედროვე ევროპეიზმის ხერხემალი და მთავარი ძალაა, ეროვნული თვითშეგნების გაღვიძების ახალი მაგალითი გვაჩვენა.**

ევროპამ კი, უწინარეს ყოვლისა, გერმანიამ, რომელიც საფრანგეთთან ერთად თანამედროვე ევროპეიზმის ხერხემალი და მთავარი ძალაა, ეროვნული თვითშეგნების გაღვიძების ახალი მაგალითი გვაჩვენა. ქაშაულ შაბათს პოსტდამპის ქრისტიან-დემოკრატიული ახალგაზრდობის კონფერენციაზე გერმანიის კანცლერმა ანგელა მერკელმა ისეთი რამ განაცხადა, რაც

გერმანიის გერმანული მდივანის გზავნილი (მესიჯი!) მობილური ტელეფონიდან რომ ამოუკითხა „მუდამ მზად ვართ!“ უწინარესტებს, რომლითაც, პრეზიდენტის სახელდახელო თარგმანს თუ ვენდობით, „ვენეციელი ვაჭარი“ იწონებდა ჩვენი ქვეყნის ძირითადი კანონის ახალ რედაქციას, თვითკმარმა და თვითკმაყოფილმა ხელისუფალმა ნიშნის მოგებით მხარუკულმა გადმოისროლა:

— ახლა ვისაც რა უნდა, ისა თქვას!
და ამით საკუთარი „დემოკრატიული სულისკვეთება“ სრულად გაგვიმჟღავნა (ან როდის დაუმალავს?!): განსხვავებული აზრისადმი ქედმაღლური დამოკიდებულება, არაა ჩადგება, ანუ იგნორირება — სხვა რაც უნდა, ისა თქვასო.

„მულტიკულტურული მიღობა, — თქვა მერკელმა, — რომლის თანახმად ჩვენ ერთმანეთს გვიკავშირებს მცხოვრობი, და ყველა კმაყოფილი, სრულად ჩაბარდა.“
მულტიკულტურული საზოგადოების ჩამოყალიბების მცდელობა მარცხით დასრულდა, რადგან არაბურ-ნებრივი იყო იმთავითვე და იძულებით თავს მოხვეული.

რას ნიშნავს ეს მულტიკულტურული მიღობა? კულტურათა შერწყმას, გაერთიანებას, მაგრამ არა კულტურათა დილოგის გზით, არა ურთიერთგამიდრების მიზნით, არამედ ამ სიმრავლის საფარველ კულტურების უწინარესად, იმ ეროვნული კულტურის სრულად გაქრობას, რომელიც ძირძველი ერის ტერიტორიაზე აღმოცენებული და დამკვიდრებული, ისტორიული ფაქტია.

მულტიკულტურული მიღობის მსოფლიო მითითებების მიხედვით, მსოფლიოს მოსახლეობის შემცირება. ერთი კულტურა, ერთი მმართველი რასა, რომელსაც მსოფლიოში დარჩენილი მილიარდის ერთი ნაწილი ემსახურება.
რასიზმი ფაშისმიის საფუძველზეა საფუძვლიანი. ფაშისმიის კაცობრიობის ევადადმყოფობა — ყოველთვის მიუღებელი იყო ქართველი ინტელექტუალისთვის. ამიტომ ჩვენი მოღვაწენი მხოლოდ როგორც ფაქტს აღიქვამდნენ ქართველობის პირველობას ანთროპოლოგიის კლასიფიკაციაში და არასოდეს — როგორც ჩვენს გამორჩეულობას და არა ჩვენს უპირატესობას სხვათაზე და. სხვაგვარად ვერ შედგებოდა ქართველთა უნიკალური ტოლერანტობა.

„ბულმენბანი რომ ქმნიდა თავის თეორიას, — წერდა თავის დროზე მიხეილ ჯავახიშვილი, — ინდო-ევროპული მოდგმა უმადლეს ნიმუშად წამოაყენა და მას „კავკასიური რასისა“ უწოდა. მრავალ ათას წონწიდან, რომელიც მან გასინჯა, არჩეული ნიმუში — საუკეთესო, იდეალური, მიუღწეველი — ქართველი ქალისა აღმოჩნდა. იმეითა ქვეყა-

მსოფლიო სენსაცია გახდა და დაუყოვნებლივ გაავრცელა მსოფლიო საინფორმაციო სააგენტოებმა: **მულტიკულტურულიზმის, ანუ მრავალკულტურულიზმის პოლიტიკამ, რომელსაც სადსად და გერმანიამ უნდა დახვედროდა დამკვიდრების ნოყიერი ნიადაგი, კრახი განიცადა!**

ნაზე ჩვენთანა მოსული, ნატიფი, ჯიშინი ხალხი. ეს არ არის კვენა — ამას ამბობენ უცხოელები...“
მერე რა? ასეთი განსაკუთრებულობა არასოდეს აღზევებულა იდეოლოგიად ჩვენში, მიუხედავად იმისა, რომ ზედროულია და კონკრეტული დროჟამიდან მარადისობაშია განფენილი.

მარადიული ფენომენი ეროვნული კულტურა, ეროვნული სული. გერმანელებმა ეს თქვეს, ხმამაღლა განაცხადეს და მოითხოვეს, სწორედ რომ მოითხოვეს, ეროვნული სულისა და მორალის პატივისცემა.

მსოფლიო გაცოცდა და ცოტა დაიბნა კიდეც, როცა ანგელა მერკელის ასეთი სიტყვები მოისმინა: **„ჩვენთვის მნიშვნელოვანია ქრისტიანული მორალი. გერმანიის ყველა მოქალაქე პატივს უნდა სცემდეს და ითვალისწინებდეს ამ მორალს. ვინც ამ მორალს პატივს არ სცემს, მისი ავტორი არ არის.“**

არ არისო მათი ადგილი გერმანიამ!
ვისზეა ლაპარაკი? ემიგრანტებზე, უწინარესად, მაჰმადიანებზე. გერმანელების აღიარებით, მარნათალია, ისლამი გერმანიის ნაწილია, მაგრამ „**ამ მცხოვრები ადამიანები გერმანულ კულტურას უნდა მხარგრძნობენ... გერმანული ენის უსწავლის გარეშე კი ეს ვერ მოხდება. მულტიკულტურულ საზოგადოებად ვინოდებოდეთ.**“
ან ერთი რად გვიჩვენა, ან მეორე რად გვჭირდება?!
ევროპისკენ გახედვას გვთავაზობენ ჩვენი ხელისუფალნი! გავიწყდეთ და დაიხანეთ ის, რაზეც ამ წერილში ვილაპარაკეთ. დავესუქოთ თვალები და დავიხანოთ სასმენელნი ჩვენი, თუ რა ვქნათ?!

კი ვიცით, რომ გერმანიის კანცლერი სააკაშვილს გულზე არ ეხატება, მაგრამ, ვითომ, ქალბატონ მერკელის განცხადებები და პრინციპული პოზიცია ისეთივე „სხვამ რაც უნდა თქვას“ არის, როგორც მიხეილის მიერ ჩვენი საზოგადოების კერძოდ და განსხვავებული აზრის საერთოდ აბუჩად აგდების ზემოთ დამონმებული ფაქტი?
არააჲ სანაბლიკა

ნაზე ჩვენთანა მოსული, ნატიფი, ჯიშინი ხალხი. ეს არ არის კვენა — ამას ამბობენ უცხოელები...“

მერე რა? ასეთი განსაკუთრებულობა არასოდეს აღზევებულა იდეოლოგიად ჩვენში, მიუხედავად იმისა, რომ ზედროულია და კონკრეტული დროჟამიდან მარადისობაშია განფენილი.

მარადიული ფენომენი ეროვნული კულტურა, ეროვნული სული. გერმანელებმა ეს თქვეს, ხმამაღლა განაცხადეს და მოითხოვეს, სწორედ რომ მოითხოვეს, ეროვნული სულისა და მორალის პატივისცემა.

მსოფლიო გაცოცდა და ცოტა დაიბნა კიდეც, როცა ანგელა მერკელის ასეთი სიტყვები მოისმინა: **„ჩვენთვის მნიშვნელოვანია ქრისტიანული მორალი. გერმანიის ყველა მოქალაქე პატივს უნდა სცემდეს და ითვალისწინებდეს ამ მორალს. ვინც ამ მორალს პატივს არ სცემს, მისი ავტორი არ არის.“**

არ არისო მათი ადგილი გერმანიამ!
ვისზეა ლაპარაკი? ემიგრანტებზე, უწინარესად, მაჰმადიანებზე. გერმანელების აღიარებით, მარნათალია, ისლამი გერმანიის ნაწილია, მაგრამ „**ამ მცხოვრები ადამიანები გერმანულ კულტურას უნდა მხარგრძნობენ... გერმანული ენის უსწავლის გარეშე კი ეს ვერ მოხდება. მულტიკულტურულ საზოგადოებად ვინოდებოდეთ.**“
ან ერთი რად გვიჩვენა, ან მეორე რად გვჭირდება?!
ევროპისკენ გახედვას გვთავაზობენ ჩვენი ხელისუფალნი! გავიწყდეთ და დაიხანეთ ის, რაზეც ამ წერილში ვილაპარაკეთ. დავესუქოთ თვალები და დავიხანოთ სასმენელნი ჩვენი, თუ რა ვქნათ?!

შეისი ჰასან ნასრაღა

მას დიდი შანსი ჰქონდა, ცივილიზებული პოლიტიკოსი გამხდარიყო, მაგრამ ამ პერსპექტივას ექსტრემისტული ორგანიზაცია „ჰეზბოლას“ ლიდერობა არჩია. შეისი ჰასან ნასრაღა ისტორიაში შევა, როგორც ადამიანი, რომლის სახელსაც უამრავი ტრაგედია უკავშირდება. ერთნი მას არაბული სამყაროს ჩა გვიპარას უწოდებენ, მეორენი — უსისხლო და დაუნდობელ ტერორისტს.

ზოგისთვის ის მოხერხებული მელაა, რომელიც რელიგიურ-პოპულისტური ლოზუნგებით ხელისუფლებისკენ ილტვის, ზოგი კი ირანისა თუ სირიის მიერ მართვად მარიონეტად მიიჩნევს. არიან ისეთებიც, რომლებიც დარწმუნებულნი არიან, რომ ის აბსოლუტურად დამოუკიდებელი, ძლიერი პოლიტიკოსია და საერთო არაბული სცენის ახალ ვარსკვლავად ამობრწყინდება. რეალობა კი ისაა, რომ იგი ლიბანელი მიიტყვის რადიკალური ტერორისტული ორგანიზაცია „ჰეზბოლას“ ლიდერია, იმ „ჰეზბოლასი“, რომლის ანგარიშზე უამრავი ადამიანის სიცოცხლე, დასახიჩრებული ლიბანი და ისრაელის ჩრდილოეთია.

საედ ჰასან ნასრაღა 1960 წლის 31 აგვისტოს ბეირუთის აღმოსავლეთ კვარტალში ბურჯ ჰამუდში მოევლინა ქვეყანას. საფრანგეთის წყალობით, იმ პერიოდში ეს რაიონი კეთილდღეობის, სტაბილურობისა და ლიბერალიზმის სავანე იყო და საქონლის ტრანზიტის, საბანკო-საფინანსო ოპერაციებისა და ტურიზმის ხარჯზე განუხრელად მდიდრდებოდა. ერთი შეხედვით სამუდამოდ ჩახშობილად გამოიყურებოდა ლიბანის ოცამდე მუსლიმანური და ქრისტიანული თემის დაპირისპირება. 1943 წლის შეთანხმებით დადგინდა, რომ პრეზიდენტი მხოლოდ ქრისტიან-მარონიტის, პრემიერი — მხოლოდ მუსლიმანი-შიიტი, პარლამენტი სპიკერი მხოლოდ შიიტი შეიძლება და გამხდარიყო. მაგრამ შენეებულ მოქმედების ბოში უკვე ითვლიდა დროს — ლიბანის უღატაკესი და ამავე დროს უმსხვილესი შიიტური თემი სოციალურ პრობლემებს აგროვებდა და მიზანმიმართულად მისწრაფოდა რადიკალიზმისკენ.

ნასრაღას ბავშვობაშივე არ აინტერესებდა თანატოლები ბასართობა-ნაბოლოებასი ბასართობა-ნაბოლოება და მარტირული სიკვდილი იყო დაკავებული. ყველაზე მეტად შენეებულ „ჰეზბოლას“ („ალაჰის პარტია“) დამარსებლის შეის მუჰამედ ჰუსეინ ფადლალის მეჩეთი იზიდავდა. გონივრად და მიზანმიმართულად მოხარდმა მაშინვე მტკიცედ გაითავისა, რომ მხოლოდ ამ გზით უნდა ევლო.

მომავალი შეისის ბავშვობა მაშინ დამთავრდა, როდესაც მუსლიმანებსა და ქრისტიანებს შორის სამოქალაქო ომმა იფეთქა. კვარტალი ქრისტიანი მილიციელების ოკუპაციაში მოექცა. ამიტომ ნასრაღას მრავალშვილიანი ოჯახიც იძულებული გახდა, სამხრეთში, მამისეულ სოფელში, გაქცეულიყო. ნასრაღამ იქ სულ ერთი წელი იცხოვრა, შემდეგ კი ერაცის ჰეჯრეში, შიიზმის ერთ-ერთ მსოფლიო ცენტრში გაემგზავრა და რელიგიურ სკოლაში შევიდა. სულიერების მეცნიერებას ვერ დაეუფლა, რადგან ერაყელებმა ლიბანელი რადიკალები ქვეყნიდან გააძევეს. ნასრაღა ლიბანში დაბრუნდა და შიიტურ მოძრაობა „ამალ-ში“ გაწევრდა. 20 წლის ასაკში ამ ორგანიზაციის ცენტრალურ კომიტეტში აირჩიეს.

თავიდან ორგანიზაციის მიზნები იყო პოლიტიკური წარმომადგენლობის სამართლიანი გადანაწილება, ეკონომიკური ძალაუფლება, საცხოვრებელი პირობების გაუმჯობესება და ასე შემდეგ. მაგრამ 1982 წელს, ლიბანში სირიის შეჭრის შემდეგ, „ამალს“ გაეცვლინა რადიკალური ფრაქცია „ჰეზბოლა“ გამოეყო. ახალი დაჯგუფების დამფუძნებელი და სულიერი ლიდერი შეისი ჰუსეინ ფადლალა გახდა და რადიკალურად განწყობილი შიიტური ოჯახები აქცია დაჯგუფების მთავარ საყრდენად. იგი ირანში თანამოაზრეების დარაზმვად იცნებებოდა. თუმცა პირადად შეისი არც პოლიტიკურ საქმიანობაში ჩართულა და არც საბრძოლო ოპერაციებში მიუღია მონაწილეობა; იგი მხოლოდ უმაღლეს სულიერ ავტორიტეტად რჩებოდა.

მსოფლიო „ჰეზბოლას“ შესახებ პირველად 1983 წლის 23 ოქტომბერს შეინიჭა. იმ დღეს ბეირუთში განლაგებული აშშ-ის საზღვაო ძეგლის დაზარალება და ფრანგი მდივანების სიკვდილიანი აჯამება 1984 წელს „ჰეზბოლას“ გოპიკობა აშშ-ის საელჩოს მის მიმართ დაიწყო. იმ დღეს ბეირუთში აშშ-ის საელჩოს დაზარალება და ფრანგი მდივანების სიკვდილიანი აჯამება 1984 წელს „ჰეზბოლას“ გოპიკობა აშშ-ის საელჩოს მის მიმართ დაიწყო. იმ დღეს ბეირუთში აშშ-ის საელჩოს დაზარალება და ფრანგი მდივანების სიკვდილიანი აჯამება 1984 წელს „ჰეზბოლას“ გოპიკობა აშშ-ის საელჩოს მის მიმართ დაიწყო.

მოსკოვის არაბულ სამყარო

«ალაჰის პარტიის» ბენეკალური ფიქსანი

როსთან ურთიერთობის მთელი ისტორიის მანძილზე პირველად „ჰეზბოლას“ მძევლები საბჭოთა მოქალაქეები იყვნენ. ერთთვისანი უშედეგო მოლაპარაკებების შემდეგ სახელმწიფო უშიშროების კომიტეტის თანამშრომელი იძულებული გახდა, ფადლალას იმ „შეცდომით“ დაშუქებოდა, რომლის შედეგადაც საბჭოთა რაკეტები პირდაპირ ირანის წმინდა ქალაქ კუმს დაეცემოდნენ. მეორე დღეს ტყვეები გაათავისუფლეს (ერთ-ერთი დაჭრილი იყო და ტყვეობაში გარდაიცვალა). 1992 წელს ისრაელის რაკეტებმა „ჰეზბოლას“ ლიდერის შეისი ჰასან მუსაჰის მისი დაზარალება და სიკვდილიანი აჯამება დაიწყო. იმ დღეს ბეირუთში აშშ-ის საელჩოს დაზარალება და ფრანგი მდივანების სიკვდილიანი აჯამება 1984 წელს „ჰეზბოლას“ გოპიკობა აშშ-ის საელჩოს მის მიმართ დაიწყო.

თუ მუსაჰის დროს „ჰეზბოლა“ პროირანული იმამების დამრტყმელი ძალის ფუნქციას ასრულებდა, ნასრაღას მოსვლით მისი „ნატურალიზება“ და „ცივილიზირება“ განხორციელდა. გადამწყვეტი მომენტი „ალაჰის პარტიის“ 1992 წლის არჩევნებში მონაწილეობა გახდა. მაშინ „ჰეზბოლა“ პარლამენტში რვა ადგილი მოიპოვა.

ნასრაღამ საკუთარი პრესამსახური შექმნა. მისმა ტელევიზიამ ლიბანის რეიტინგებში მესამე ადგილიც კი დაიკავა. არხი საბრძოლო მოქმედებების პარალელურად საბავშვო გადაცემებს, საპნის ოპერებსა და სპორტულ რე-

პორტაჟებსაც უჩვენებდა. „ჰეზბოლას“ საკუთრებაში იყო რამდენიმე რადიოსადგური, მათ შორის ივრითზეც, მას საკუთარი ინტერნეტ-საიტები ჰქონდა.

ირანის მხრიდან სერიოზული ფინანსური მხარდაჭერის წყალობით, „ჰეზბოლა“ 1993 და 1996 წლებში ისრაელის თავდაპირველ მხარდებთან დაპირისპირებაში მისი მხარდობის გამო გამოიყენებოდა.

პარტია ლიბანის სამხრეთით ექვსი ათასი დანგრეული შენობა აღადგინა და გაარეკონტაქტა; შექმნა სასამართლოების ალტერნატიული სისტემა; გახსნა სუპერმარკეტები; ააშენა საავადმყოფოები და კლინიკები, საბავშვო ბაღები და სკოლები; ეს ელემენტური სკოლები იყო. შიიტური სულიერების აკვნებში სწავლა ძალიან იაფი ღირდა. უამრავი არამიტი მშობელი სწორედ ამ სკოლებს ანიჭებდა უპირატესობას.

პარალელურად „ჰეზბოლა“ უარი განაცხადა ორთოდოქსული ისლამის მრავალ უკიდურესობაზე, მათ შორის ალკოჰოლის გამოყენების აკრძალვასა და ქალებისთვის პიჯაბის ტარების აუცილებლობაზეც. ნასრაღა ამბობდა: „ჩვენ გვჯერა, რომ ისლამური სახელმწიფო საუკეთესო გზაა, მაგრამ მხარს არ ვუჭერთ ამგვარი სახელმწიფოს დასაფუძვლად შექმნის იდეას“. 2005 წლის საპარლამენტო არჩევნებისას შიიტული რადიკალების ბლოკმა („ჰეზ-

ბოლა“ და „ამალი“) პარლამენტში ქვეყნის სამხრეთიდან ყველა, 23-ვე ადგილი მოიპოვა.

ნასრაღა ყოველთვის მოკრძალებული ადამიანი იყო. სამხრეთ ბეირუთის ქუჩებში საკუთარი პორტრეტები ბრძოლებში დაღუპულთა სურათებით შეაცვლევინა და პარტიულ მასშტაბში საკუთარი ქება-დიდება აკრძალა. არასდროს ყოფილა დასავლეთის არც ერთ ქვეყანაში. სამაგიეროდ, პალესტინელი ლტოლვილები ყოველდღიურად უთარგმნიდნენ ისრაელის პრესის მნიშვნელოვან სიახლეებს. ისრაელელი ექსპერტები მიიჩნევენ, რომ ისლამური მოძრაობის მხარდობის გამო გამოიყენებოდა.

შეისი მუდამ ცდილობდა, სრულად უგულვებლყო პირადი უსაფრთხოების საკითხები, მაგრამ მუდმივად იცვლიდა საცხოვრებელ ადგილს და ყოველთვის ახლდა დაცვა.

ლიბანის ყველაზე შორსმჭვრეტელმა პოლიტიკოსმა ნასრაღამ პარტიზანული ორგანიზაცია „ჰეზბოლა“ საზოგადოებრივ მოძრაობად აქცია; ცოტაც და ის ყველაზე გავლენიან და რესპექტაბელურ პარტიად ჩამოყალიბდებოდა ქვეყანაში, მაგრამ ნასრაღას მხოლოდ სამარე გაასწორებდა. მას შემდეგ, რაც აშშ-მ ავღანელთა ლიბანის შეჭრა, „ჰეზბოლას“ ლიდერმა იფიქრა, რომ შემდეგი სამიზნეები სხვა ისლამური ორგანიზაციები იქნებოდნენ. სინამდვილეში რუსეთის პარტიზანული დაჯგუფება მუდმივად იბრძოდა ისრაელის წინააღმდეგ და პალესტინური წინააღმდეგობის აქტიური მონაწილეობა „ამირიკული ბოროტების იმპერიისთან“ ბრძოლის ნაწილად მიიჩნეოდა. ორგანიზაციის ძირითადი და ნამდვილი მიზანიც — ლიბანის ისლამიზაცია — არასდროს შეცვლილა. ნასრაღა ისრაელს არასდროს შეურიგდებოდა.

„ჰეზბოლას“ ნილაბქვეშ ნასრაღამ უძლიერესი სამხედ-

რო ორგანიზაცია შექმნა. ლიბანში სამოქალაქო ომის დასრულების შემდეგ ამ ორგანიზაციის განიარაღებაზე უარი განაცხადა, 2000 წელს კი ისრაელი იძულებული გახდა, 18-წლიანი ოკუპაციის შემდეგ, ლიბანიდან ჯარების გაყვანის გადაწყვეტილება მიეღო. ამის შემდეგ კი „ჰეზბოლა“ ისრაელის წინააღმდეგ მებრძოლ იმ მთავარ ძალად იქცა, რომელმაც ისლამურ სამყაროში ისრაელისა და ამერიკელების ერთადერთი დამმარცხებლის სახელი მოიპოვა. ნასრაღას ძალისხმევით „ჰეზბოლა“ ქვეყანაში პარალელურ მთავრობად იქცა, მხარდობდა პარტიზანული მოძრაობის წინააღმდეგობას და უამრავი მოქალაქის სიცოცხლე და ადამიანური უფლებები დაზარალდა. 2009 წლის ნოემბერში ნასრაღა კიდევ ერთხელ აირჩიეს „ჰეზბოლას“ მეთაურად.

„ჰეზბოლა“ არის სახელმწიფო სახელმწიფოში. მისი სტრუქტურები ლიბანის საზოგადოების ნებისმიერ უჯრედთანაა შეზრდილი. გარდა ამისა, შიიტები ლიბანში უკვე 40%-ს შეადგენენ და თუ „ჰეზბოლა“ დასავლეთისთვის ექსტრემისტული დაჯგუფებაა, ლიბანელთა უმეტესობისთვის დამცველი და მარჩენალია. ისრაელმა რამდენჯერაც „ჰეზბოლას“ შეუტია, იმდენჯერ მშვიდობიანი მოსახლეობა ამოხოცა. პარტიას უმნიშვნელო დანაკარგები ჰქონდა. სამაგიეროდ, მსხვერპლთა შორის იყო ნასრაღას 18 წლის ვაჟი ჰადი. 1997 წელს ისრაელელებმა არ იცოდნენ, ვინ მოკლეს და გვამის თავიანთ მკვდარზე გადაცვლა მოინდომეს. მაშინ ნასრაღამ განაცხადა: „ლიბანის შიიტი იმიჯს, რაც უზარალო ჯარისკაცი“.

შედეგად ის მესამედ აირჩიეს „ჰეზბოლას“ გენერალურ მდივნად და პუნქტი, რომელიც ამ პოსტის ზედისუფლებას აძლევს, უამრავი ნებისმიერი მოქალაქისთვის უფლებების დასაცავად გამოიყენება.

2006 წელს ნასრაღას უშუალო ძალისხმევით ლიბან-ისრაელის ახალი კონფლიქტის პროვოცირება მოხდა, მაგრამ ამ ომმა „ჰეზბოლას“ მხოლოდ პოპულარობა შეჰმატა და ანტისახელისუფლო გამოსვლების შესაძლებლობა მისცა. აპოგად 2008 წლის შეიარაღებული შეტაკება იქცა. მაშინ ნასრაღამ ხელისუფლებასა და თავის მოძრაობას შორის ომი ოფიციალურად გამოაცხადა. შედეგად ლიბანში შეიქმნა ნაციონალური ერთობის მთავრობა, რომელშიც შიიტებმა წარმომადგენლები შეიყვანეს და ვეტოს უფლება მიიღეს. 2009 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ეს მდგომარეობა არ შეცვლილა. იმავე წლის ნოემბერში ნასრაღა კიდევ ერთხელ აირჩიეს „ჰეზბოლას“ მეთაურად.

გაგზიხაროთი უგზიხაროთი თგიხაროთი

ივლის-აგვისტოს გაგზიხაროთი სიცხე თგიხაროთი ცოგველთვის დამარცხებულთა ხოლმე. ამიტომ ამგზიხაროთი ვახუშტი ბატონიშვილი: „ხოლო ესე თგიხაროთი არს ზაფხულ ფრიად მგზიხაროთი, გაგზიხაროთი, ყვავილოგზიხაროთი, წყაროთიანი“. ასეთ მგზიხაროთი ჰავას არა მარტო ზეგანის სიმღლე, არამედ თავად თგიხაროთის ქედის ფილტვები განაპირობებს.

არგვეგან-სარგანიდან (ზღვ. 1700 მ.) ბარეთში (ყოფილი ბაშკოი) ჩამოსულები მთელი 100 მეტრით დაბლა ვეგვებით, მაგრამ კლდეკარიდან მონაბერი სუნთქვა მაინც თან მოგვედევს. თგიხაროთი წამოსვლის წინ მეუფე ანანია (ნალკა-მანგლისის მიტროპოლიტი) მეუბნებოდა — ნალკის რაიონს ვეღარ იცნობ, ისე იბრუნებს ქარულ სახესო. ეს რომ ასეა, ბარეთის მაგალითიც კმარა, სადაც ქართული ეკლესია ამოქმედდა და ახალგაზრდა მღვდელი თორნიკე გამოჩნდა. გარდა ამისა, თუ აქამდე სოფელში, მთელი 180 წლის მანძილზე, მხოლოდ ურუმები ცხოვრობდნენ, ახლა აქ ქართველებიც გამოჩნდნენ. მათ შორის ვასთენთი ჭაბუკიანის ოჯახიც ვნახეთ, რომელიც გრძელ და მზიან დღეს ეშურებოდა და თივას აბულულებდა. სწორედ ამ ოჯახის წევრებმა მიგვასწავლეს სოფლის აღმოსავლეთ უბანში არსებული ნაეკლესიარი ალაგა. აქ, შემალეულ ადგილზე, ძველი ეკლესიის ქვეით, პატარა სამლოცველოა აწყობილი. იქვე, რამდენიმე მეტრში, 3 მეტრი სიგანის ბალავრის ლოდია. მასზე ვერ კიდე იკითხება ასომთავრული წარწერის ყველაზე მნიშვნელოვანი მონაკვეთი:

„სახელითა ღმრთისათა, მე — ანტონი მანგლელმან აღვაშენე ეკლესია ესე...“

ეს ანტონ მანგლელი ეპისკოპოსი რუსუდან დეოფლის დროს მოღვაწეობდა, რასაც გუდარების ეკლესიის წარწერა ადასტურებს. ამდენად, ბარეთის დანგრეული ეკლესია XIII საუკუნის შუა ხანებში ყოფილა აგებული.

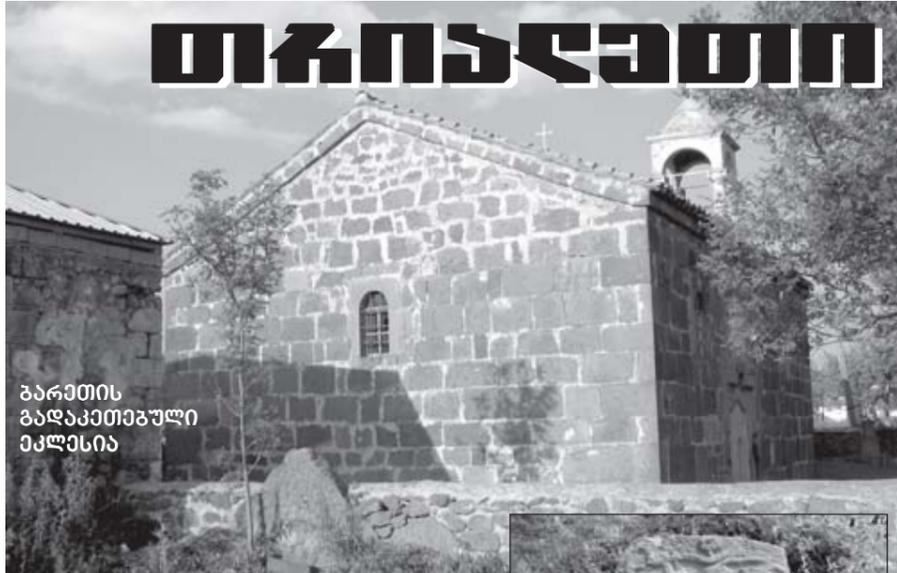
დიდი ყორე-ლოდებით შესასაზღვრულ ბორცვზე, ბალავრის ქვის სიახლოვეს დევს ძალზე ორიგინალური საფლავის ქვა, რომელიც კალატოზს უნდა ეკუთვნოდეს. ადგილი შესაძლებელია, სწორედ ის იყოს XIII საუკუნის ტაძრის მამულები.

რედ ის იყო XIII საუკუნის ტაძრის მამულები. აქედან დასავლეთით, სოფლის ცენტრში, გაღავით შემოფარგლულ ეზოში, დგას ურუმთა მიერ ძველი ქართული საყდრის ქვებით 1846 წელს აგებული ეკლესია.

ქართული სიძველებიდან აქ აღსანიშნავია დასავლეთ ფასადში ჩასმული ტყუპი ჯვარი და ასომთავრულით შესრულებული წარწერის ორი ფრაგმენტი. ამათგან ერთი გარკვევით იკითხება: **„ქრისტე შეიწყალე ზაქარა“**.

ბაშკოის თუ ბარეთი დაუბრუნდა სახელად, ბეშთაშენს მაინცადამაინც არ სჭირდება ეს ცვლილება, რადგან მისი ძველი სახელწოდება ბეშქენაშენი დიდად არ განსხვავდება ახლისაგან. ქართველი მღვდელი ამ სოფელშიც აკურთხა მეუფე ანანია. ბეშთაშენში შესულებს ადგილობრივი მკვიდრები თამაზ იაგუბოვი და მიხეილ ხალილოვი თავდაპირველად სოფლის ჩრდ-აღმ. უბანში, მცირე ფერდაზე, მდგარ ერთ პატარა, ბერძნულ სალოცავში შესვლას გვთავაზობენ — საინტერესო რამეს გიჩვენებთო. სალოცავში მართლაც უალრესად საყურადღებო ძველი გვხვდება — **დაახლოებით 160-170 სანტიმეტრი სიმაღლის ბრუტალური ქვაჯვარი, რომლის მსგავსი აქამდე არსად შეგვხვედრია.**

პოსტამენტი დაწვრილ ვეება ბურთის წააგავს და ზედიხითივე ფორმის ჯვარია ამოკოდილი, როგორც თავზე ადგას. ზედა ჯვრის ფრთებზე დიდი, ნუსხური გრაფემებით შესრულებულია 2-სტრიქონიანი მოკლე წარწერა, რომელიც იოლი გასარკვევი არ არის და პალეოგრაფმა ვალერიან სილოგავამ ჩვენს მიერ გადაღებული რამდენიმე ფოტოს შეჯერებით ასე წაიკითხა: „წმიდა ნათლისმცემელი“. ვ. სილოგავა წარწერას XI საუკუნით ათარილებს, მაგრამ ჩნდება ეჭვი, რომ თავად ქვაჯვარი კიდე უფრო ძვე-

ბარეთის გადაკეთებული ეკლესია

ბარეთის ნაეკლესიარი და მისი ძველი

ლია, რადგან იგი ძალიან არქაულად გამოიყურება. გარდა ამის დამაფიქრებელია წარწერის ტექნიკური მხარე. სალოცავში, რომ პოსტამენტიც ამოკვეთილი ნატიფი ჯვრის ავტორის ასე აცა-ბაცა ამოკოდა მოკლე წარწერა, თუკი ის ამას თავისუფლად, მოხერხებულ პოზაში გააკეთებდა, მონუმენტის აღმართვამდე. არის სხვა ვერსიაც: ქვაჯვარი, ადრე წარმართული მენჰირი, ხომ არ იყო?

ადგილობრივ, მოახალშენე ურუმებს, რომელთაც არც ახალი და მითუმეტეს არც ძველი ბერძნული არ იცინან, ქვაჯვარზე ამოკვეთილი გრაფემები რატომღაც სწორედ ბერძნული ჰგონებიათ აქამდე და გარდა იმისა, რომ მისთვის საგანგებოდ სამლოცველო აუგიათ, ერთი ლეგენდაც შეუთხზავთ: მათ — ბერძნებს (ურუმებს ბერძნული ცნობიერება აქეთ ჩამოყალიბებული, თუმცა სინამდვილეში გადაჯიშებული ლაზები და მესხები არიან) ამ

185 წლის წინათ, ანატოლიიდან გადმოსახლებისას, ეს ქვაჯვარი ხელით უტარებიათ და აქ დაუვანებიათ. როცა ურუმებს ვუსხნით, რომ ქვაჯვარზე ქართული წარწერაა, ისინი ლეგენდას კიდე უფრო უცნაურ სახეს აძლევენ სპონტანურად: ჩვენმა უსხვარმა წინაპრებმა ეს ქვა თავის დროზე აქედან წაიღეს და მერე უკანვე ჩამოიტანესო, ერთი სიტყვით, ჩვენი წინაპრები ოდითგან აქ ცხოვრობდნენ და ჩვენც ჩვენს მამულს დავუბრუნდითო (!). ურუმები თავს რომ ქართველებად თვლიდნენ და არა ბერძნებად, კაცი გულთან ახლოს მიიტანდა მთ მიერ მოგორ მოვიქცეთ? — მაინცდამაინც იაზონის საქართველოში ჩარჩენილ შთამომავლებად მივიჩნიოთ? ***

ბეშთაშენის მამვე უბანში, აქედან დასავლეთით, დაახლოებით 700-800 მეტრში, სასაფლაოსთან ახლოს, არის

კიდე ერთი ასეთი პატარა სამლოცველო, რომლის კედელში 5-ჯვრიანი სტელის ფრაგმენტი მოჩანს. გარდა ამისა ნაგებობის წინ უშველებელი გელაზის (ზეთსახდელი) ლოდია.

ამ თემების ნახვის შემდეგ თავისთავად ჩნდება მოსახრება, რომ სხვა არქეოლოგიურ ძიებათა გვერდით, აუცილებელია თგიხაროთი უხვად მიმოფანტული XIX საუკუნის ურუმთა მცირე სალოცავების გულდასმით შესწავლა. მათში, შესაძლებელია, კიდე ბევრგან აღმოჩნდეს მსგავსი ან სულაც უფრო ძვირფასი ისტორიული ძეგლები. XIX საუკუნეში პასკევიჩის მიერ აქ ჩამოსახლებული ურუმები, ეტყობა, ასეთი მეთოდით ცდილობდნენ ისტორიის შექმნას და საკუთარი ფეხების გამაგრებას, რაც ერთგვარი სიბრალულით ალგავებს ადამიანს. ***

კიდე უფრო სამხრეთ-დასავლეთით, 200 მეტრში, ნამომართულია ბეშთაშენის უმთავრესი ისტორიული და ქრისტიანული ძეგლი — თგიხაროთი ერთადერთი ორნავანი ტაძარი — წმ. გიორგის ეკლესია. როგორც სა-

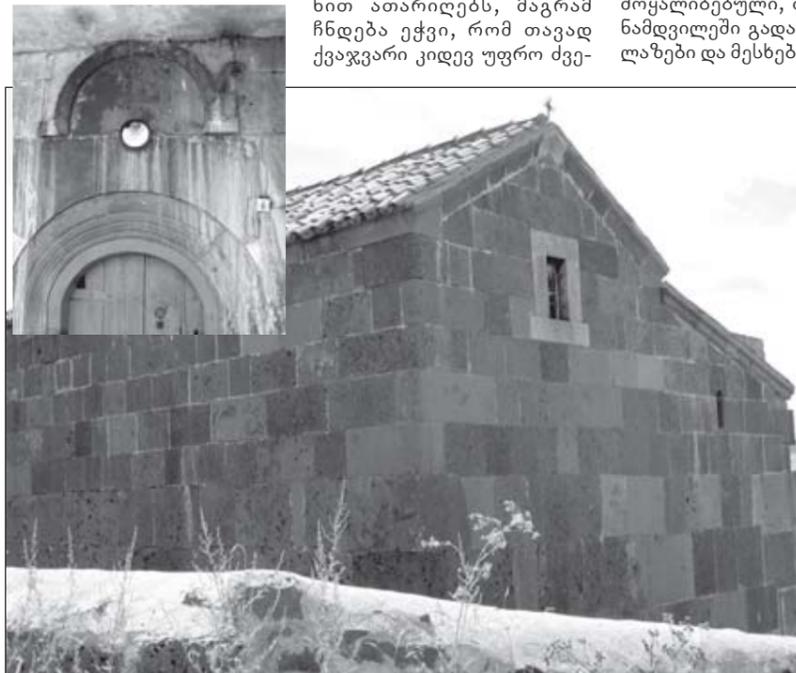
მხრეთ ფასადის აღმოსავლეთ მონაკვეთში გამოშვრილი თალის ფრაგმენტი მიგვანიშნებს, ჩვენს წინაპრებს ამ მხარეს დამატებითი სამლოცველოს მიდგმა ჰქონიათ განზრახული, მაგრამ ჩანაფიქრის განხორციელება ვეღარ მოუხერხებიათ.

ამჟამად, სახელმწიფოდ, ეკლესია სახელმწიფოს მიერ გამაგრებული და გადახურულია. რაც შეეხება ურუმებს, მათ ამ ტაძრის ფასადებისათვის ბევრი არა უფნიათ რა. გარედან სამსართულიანი სამრეკლოს მიდგმა ჩაუფიქრებიათ მხოლოდ, მაგრამ ეს საქმეც ბოლომდე ვერ მიუყვანიათ. სანაცვლოდ თავიანთ გემოვნებაზე შიგნიდან მოურთავთ ტაძარი და ორთავე ნავი ლურჯ-თეთრად გადაულებავთ. ურუმებს ერთ ადგილზე ფასადზეც წასცდენიათ ხელი და პორტალის ნაწილიც ლურჯად შეუღებავთ. არადა, ძველ ქართველ ხელოვნებაში კარის ლიობის თაღოვანი ფორმით და მის ზეფით დამატებით ჩასმული ნალისებრი მოყვანილობის ქუსლებიანი არქივოლტით მშენიერი, ჰარმონიული, განვითარება მიუცია სამხრეთ ფასადისათვის. სხვათაშორის, ბეშთაშენის ეს ნალისებრი არქივოლტი არგვეგან-სარგანის ეკლესიის ბალავარს გაგახსენებს და ადრეუასაუკუნეებიდან გამოყოლილი სტილია.

ჩნდება ეჭვი, რომ აქ, ნალი-სებრი თავსართის მარჯვნივ არსებულ ქვაზე, რაღაც ენერა, მაგრამ დრო-ჟამმა დაადნო. სანაცვლოდ ჩინებულად შემონახულა მამვე ფასადის დიდი ასომთავრული წარწერა: **„სახელითა ღმრთისათა ესე ეკლესია ჩუენ — გუროვისნივთ ავაგეთ ერისთავი ვახტანგისა ბრძანებით. თანადგომით, სალოცველად მათთვის ქუასა შემოწირა დ (მ.ი. 4) დღის ყანა, დაიდუა ყოველი წელიწადი დღე აღუსების ხუთშაბათს. არა შეუცვალოს ესე ლოცვაი და ყამის წირვაი, ვიდრე ეკლესია ესე დგას, მღვდელი ვინცა შიგან ყამს წირავდეს. ვინ შეუცვალოს, ღმერთმან მიაგოს. გუროგენ მღვდელმან დაწერე ცოდვილმან, უცებად ვჩხრიკე. ლოცვა ყოთ ვინ, ღმერთმან კურთხოს. ამინ იყავნ“**.

ამ წარწერაში ყველაზე დამაფიქრებელი ვახტანგ ერისთავის (და არა ერისთავთ-ერისთავის) პიროვნებაა. მატინეებს ასეთი სახელის ერისთავი, მითუმეტეს ბალავაშთა გვარში, არ შემოუნახავთ. მამასადამე, ტაძარი აგებული უნდა იყოს ან X-XI საუკუნეთა მიჯნაზე, როცა ბალავაშთი დროებით გაძევებული არიან თგიხაროთიდან, ან სულაც XII საუკუნეში.

გალა ქოქიაშვილი
ავტორის ფოტოები

გაგზიხაროთის, წმ. გიორგი

გაგზიხაროთის ძველი წარწერით: „წმიდა ნათლისმცემელი“

ახალქალაქი და სერთვისი

დასასრული. დასაწყისი №36-37

სამხედრო თვალსაზრისით, ახალქალაქის აღებასთან დაკავშირებული ზოგიერთი სიტუაცია განსაკუთრებით ყურადსაღებია. შესაძლოა, თურქთა გარნიზონმა ნამდვილად სამართლიანი გადაწყვეტილება მიიღო — სიცოცხლის ფასად დაეცვა ქალაქი, რომელიც მათ მშობლიურ ბუდეს წარმოადგენდა, მაგრამ სიტყვასა და საქმეს შორის დიდი მანძილია. ბოლო წუთამდე მათ ვერ შეძლეს, თავი გაენიროთ — როცა წარმოიდგინეს, წინ რა მოელოდათ, ზოგი გაიქცა, ზოგიც ტყვედ ჩაბარდა.

ამ დღის ნამდვილი გმირი შირვანის ის ორი ასეული იყო, რომლებიც კედელზე აცოცდა და ქალაქში შეაღწიეს. მათ დახმარების არანაირი იმედი არ ჰქონდათ, რადგან რუსთა შენაერთები ქალაქში ვერ შევიდოდნენ, ერთადერთი გზა ხომ კედლებზე „გადიოდა“. იმ დარჩენილ სამას თურქსაც იარაღი რომ არ დაეყარა, რუსები ქალაქს მაინც აიღებდნენ, მაგრამ მაშინ გამარჯვების სიხარულს უფრო ცოტა ვინმე თუ გაიზიარებდა, ვიდრე ახლა.

პოლკოვნიკი ბოროდინი წმ. გიორგის მესამე ხარისხის ორდენით დაჯილდოვდა (თუმცა ამ ვილდომ მას ცოცხალს ვერ მოუხსნო, რადგან 15 აგვისტოს ახალციხის შტურმისას დაიღუპა), საკენის — წმ. ანას პირველი ხარისხის ორდენის ალმასის ნიშანი გადასცეს; პასკევიჩი კი შირვანის ქვეითთა პოლკის შეფად დაინიშნა.

ამ გამარჯვების შემდეგ რუსთა კორპუსს გზა გაეხსნა ახალციხისაკენ. მაგრამ ამ გზაზე ახალქალაქიდან 25 კერსის მოშორებით კიდევ

ერთი ციხესიმაგრე — ხერთვისი იყო. რუსებმა მის შესახებ დეტალური ინფორმაცია შეაგროვეს.

ხერთვისი იდგა მდინარე ახალქალაქს-ჩაის მარჯვენა სანაპიროზე, სადაც იგი მდინარე მტკვარს ერთვოდა. ხეობაში შესასვლელი — 2 ვერსი სიგრძის გზა იმდენად ვიწრო იყო, რომ მეომრებს „ძაფვიით განელილს“ უნდა გაეცლოთ. იგი ციტადელის სამიზნეს წარმოადგენდა. არსებობდა სხვა გზებიც, მაგრამ ისინი უფრო უარესი იყო. თავად სიმაგრე არ წარმოადგენდა ძნელადასაღებ ნაგებობას. მისი კედლების სიმაღლე არ აღემატებოდა 1 ან 1,5 საყენს, კოშკები არტილერიის განსათავსებლად მოუხერხებელი იყო, ერთადერთი დიდ კედელზე მდგარი ციტადელი იყო მნიშვნელოვანი. ხერთვისში მხოლოდ ორასკაციანი გარნიზონი შეეძლო დიდხანს გამაგრება.

აქ იყო მეჩეთი, ყაზარმები და 20-30 საცოდავი ნაგებობა. მოსახლეობა ცხოვრობდა ციხესიმაგრის კედლის სამხრეთ და ჩრდილოეთ მხარეს. აქ იყო 100-მდე სახლი, მეჩეთი, სინაგოგა და მდიდრული ბაღები (განთქმული მთელს ახალციხის საფაშოში). თითოეულ სახლსა და ლოპეს მეომარი იცავდა. ადგილობრივი მოსახლეობა ნაკლებად იყო საბრძოლველად განვრთნილი. იგი შედგებოდა თურქებისგან, ქართველებისგან, სომხებისგან, ებრაელებისგან. შესაძლოა, ეროვნებათა

ჯარს უაღლესი მთავარსარდლის ბრძანება გააგნეს, როგორც მთავარად სიტყვაებით: „რამდენიმე დღე და ჩვენ ვიქნებით ახალციხის კედლებს შიგნით, აზიის ამ ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან სიმაგრეში. დეარტი იყოს ჩვენი უაღლესი“

სერთვისის დაპყრობის შემდეგ ბაღის განსაზღვრავი მნიშვნელოვანი იყო. ადგილობრივი მოსახლეობა დაბრუნდა მთავიდან, აიღო პარის მოსაპალი და ჩუსულ ბანაქი დააბინა. ამგვარად, სერთვისში გაჩნდა პროექტების მნიშვნელოვანი საწყობი.

და რწმენის ასეთი აღრევის გამო, თავად თურქები აქ ისე არ გამოირჩეოდნენ ჩვეული ფანატიზმით, როგორც მაგ., ახალციხეში. ციხესიმაგრესაც ნამდვილად არ გაუწევია არანაირი წინააღმდეგობა.

26 ივლისს რუსთა კორპუსი ხერთვისისკენ დაიძრა. ჯერ კიდევ 25-ში ღამით ხერთვისის მოსახლეობა შეშინებული იყო ახალქალაქიდან გამოქცეული რამდენიმე კაცის მონათხრობის გამო. მათ უკვე აღარ ჰქონდათ თავიანთი ციტადელის იმედი და ჯგუფებად გარბოდნენ მთებში. პოლკოვნიკმა რაევსკიმ გადაწყვიტა, გაქცეულებს დადევნებოდა და შემთხვევით აღმოჩნდა ხერთვისის კედელთან. არც კი დაფიქრებულა, აღმართა თეთრი ბაიროლი და კომენდანტს მოსთხოვა, დახმარებოდა. ციხის კარი გაიღო. ხერთვისი ერთი გასროლის გარეშე ჩაბარდა.

სერთვისის დაპყრობის შემდეგ ბაღის განსაზღვრავი მნიშვნელოვანი იყო. ადგილობრივი მოსახლეობა დაბრუნდა მთავიდან, აიღო პარის მოსაპალი და ჩუსულ ბანაქი დააბინა. ამგვარად, სერთვისში გაჩნდა პროექტების მნიშვნელოვანი საწყობი.

რუსთა მთავიდან, აიღო პარის მოსაპალი და ჩუსულ ბანაქი დააბინა. ამგვარად, სერთვისში გაჩნდა პროექტების მნიშვნელოვანი საწყობი.

მაშინ, როცა რაევსკიმ ხერთვისი აიღო, რუსული ბანაკი კვლავ ახალქალაქთან იდგა. მას შეუერთდა საქართველოდან წასული რეზერვები. ნალკიდან გადმოიყვანეს ხერსონის გრენადერთა ორი ასეული, მანგლისიდან და გუმრებიდან — ერევნელთა ბატალიონი და კოზლოვსკის პოლკის ორი ასეული, ბაშკირეთიდან — 41-ე ეგერთა პოლკის ბატალიონი 21-ე საარტილერიო ბრიგადის ორი მსუბუქი ქვემეხი; მათზე ადრე გამოცხადდნენ 250 დონის კაზაკი და 200 ბორჩალოელი მხედარი — თათარი. მოქმედი კორპუსი 2300 კაცით გაიზარდა.

რუსული იარაღის ახალი წარმატებები 30 ივლისს იზიარეს. ჯარს უმაღლესი მთავარსარდლის ბრძანება გააცნეს, რომელიც მთავრდებოდა სიტყვებით: „რამ-

დენიმე დღე და ჩვენ ვიქნებით ახალციხის კედლებს შიგნით, აზიის ამ ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან სიმაგრეში. დეარტი იყოს ჩვენი უაღლესი“

ახალციხის ალყა, რომლისთვისაც ემზადებოდა პასკევიჩი, გაბედული ნაბიჯი იყო, რადგან მოპოვებული ინფორმაცია ამტკიცებდა, რომ რუსულ კორპუსს იქ დიდი სიძნელებები და ბრძოლები ელოდა. თვითონ პასკევიჩმა ხელისუფალს შეატყობინა, რომ ახალციხე მორალური თავდაცვისათვის ემზადებოდა, რომ ციხესიმაგრეში უკვე თავმოყრილი იყო ათი ათასი კაცი და კიდევ ორმოცათასიან არმიას მოელოდნენ არზრუმელები.

მიუხედავად ამისა, რუსული კორპუსის რწმენა არ შეწყვეულა, ღვთის წყალობითა და დახმარებით ისინი მზად იყვნენ სიძნელებთან გასამკლავებლად და მამაცი ბრძოლისთვის.

ახალციხის შორიზონტზე მრისხანე საომარი ღრუბლები გროვდებოდა.

ისტორიული მემკვიდრეობა
34-32-95
www.geworld.net

ისტორიული მემკვიდრეობა
34-32-95
www.geworld.net

გამოვიდა
სამხედრო-პოპულარული
ჟურნალის
«ისტორიული მემკვიდრეობა»
მეათე ნომერი

ჟურნალი დღევანდლობის აქტუალურ საკითხებსაც ეხმიანება და ქვეყნის ახლო თუ შორეულ წარსულსაც ვრცლად მიმოიხილავს. პრობლემები, რომლებზეც „ისტორიული მემკვიდრეობის“ ფურცლებზე მსჯელობენ, უთუოდ მიიქცევა მკითხველთა ყურადღებას, რადგან „ისტორიული მემკვიდრეობა“ საქართველოს წარსულსა და აწმყოს ობიექტურად ასახავს. ჟურნალის რედაქტორია თამაზ შორიძე.

ისტორიული მემკვიდრეობა

ისტორიული მემკვიდრეობა

არასამთავრობო ორგანიზაცია — „ისტორიული მემკვიდრეობა“ — გამოსცის ისტორიული დოკუმენტების კრებულთა სერიას, რომელიც XVII-XIX საუკუნეების საქართველოს ისტორიის უმნიშვნელოვანეს მოვლენებს ასახავს. კრებულში გამოცხადებული მკითხველთა უარყოფითი წერილობითი, რამდენიმე პოლიტიკური კონსულტაციის გარეშე, მხოლოდ ისტორიულ ფაქტებსა და დაყრდნობით ასახავს წარსულ სინამდვილას. თუკი გავითვალისწინებთ ისტორიული ფაქტებით მნიშვნელოვან მზარდ და საუბრ ტანდემს, გამოცემა უარყოფითი და აქტუალურია. მსურველებს კრებულის შექმნის შედეგად უნდა მიმართონ და მისი მისაღებად დაგვირეკონ: 34-32-95.

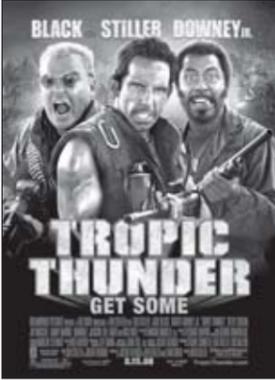
ყველა ღრის ყველაზე სასასილო 10 ფილმი

ადამიანებს, როგორც წესი, ხანდახან რეალობისგან გაქცევა, ყოველდღიური ტვირთისგან გათავისუფლება სჭირდებათ. განტვირთვის საუკეთესო საშუალებად კომედია ითვლება. სწორედ ასეთი ფილმები აიძულებს ადამიანებს, იცინონ მაშინაც კი, როდესაც შეიძლება საქმე სატირლად ჰქონდეთ. კინოს მოყვარულებმა და სპეციალისტებმა ის საუკეთესო ათეული შეადგინეს, რომლის ნომინანტებიც თვით ყველაზე სევდიან და მოლუშულ მიზანთროპსაც აუმაღლებს გუნება-განწყობილებას.

მეათე ადგილი

უილგლო ჯარისკაცები (Tropic Thunder), 2008 წელი

ეს არის რამდენიმე მსახიობის ისტორია, რომლებსაც ვინტანამელი ჯარისკაცების შესახებ ფილმში იღებენ. გადაღების დროს მათ ნამდვილი ნარკომოვაჭრეები უტყვენ და მსახიობებს ნამდვილი ჯარისკაცობა უწევთ. ფილმის ერთ-ერთ გმირს ნარკომოვაჭრეები იტაცებენ. თავად გატაცებული დარწმუნებულია, რომ ეს გადაღების ნაწილია, მაგრამ მისმა მეგობრებმა იციან, რომ საბრალლო მსახიობი სინამდვილეშია მძევალი და მისი გათავისუფლებაა საჭირო. „უილგლო ჯარისკაცებში“ შესრულებული მეორეხარისხოვანი როლისთვის მსახიობ რობერტ დაუნ უმცროსს 2008 წელს ოსკარი მიანიჭეს.

მეშვიდე ადგილი

ცხოველთა სახლი (Animal House), 1978 წელი

ეს არის ისტორია იმის შესახებ, თუ როგორ ცდილობს კოლეჯის დეკანი, საძმოს „სახლი დელტა“ ყველა წევრი სხვა ორგანიზაციის დახმარებით მოიშოროს. ამ ორგანიზაციაში თითქოსდა ყველა წევრი მდიდარი მშობლების ამპარტავანი ბავშვია. ეს ორი საძმო კი ათასგვარი ხრიკით აბსოლუტურად საწინააღმდეგო მიზნების მიღწევას ცდილობს. მთელი აურზაური განაღობული გამოსაშვები საღამოთი მთავრდება.

მეოთხე ადგილი

თივზი, სახელად ვანდა (A Fish Called Wanda), 1988 წელი

უმშვენიერესი ამერიკელი ვანდა თავის ოტოსთან ერთად ინგლისში ჩადის, რათა კენსა და ჯორჯს შეხვდეს და მათთან ერთად 20 მილიონ დოლარად შეფასებული ბრილიანტები მოიპაროს. საქმის წარმატებით განხორციელების შემდეგ თალითები ცდილობენ, როგორმე ყველაფერი ჯორჯს დააბრალონ, ციხეში გაუშვან და მისი წილი გაინაწილონ. მაგრამ ჯორჯმა ნადავლი დაპატიმრებამდე ცოტა ხნით ადრე სადღაც გადაშალა. იმისთვის, რომ განძს მიაგნონ, ვანდა ჯორჯის ადვოკატის მოხიბვლას ცდილობს და მხიარულებაც ამით იწყება. კევინ კლაინმა ოტოს როლის შესრულებისთვის ოსკარი დაიმსახურა.

მეცხრე ადგილი

ზომბი სახელად შონი (Shaun of the Dead), 2004 წელი

ეს იმ ადამიანის ისტორიაა, რომელსაც ცხოვრებაში მძიმე პერიოდი დაუდგა. სწორედ იმ დღეს, როდესაც გადანყვეტს, ძველი შეყვარებული დაიბრუნოს, ზომბი-აპოკალიფსი დგება. იმისათვის, რომ საყვარელ ქალს თავგანწირვა დაუმტკიცოს და მისი სიცოცხლეც გადაარჩინოს, შონი „გაცოცხლებულ მკვდრებს“ ებრძვის და ცდილობს, შეყვარებულთან ერთად ყველაზე უსაფრთხო ადგილამდე მიიყვანოს. ამ სისხლიანი სცენებით სავსე ფილმს შავი კომედიის საუკეთესო ნიმუშად მიიჩნევენ.

მეექვსე ადგილი

ქმები ბლუზები (The Blues Brothers), 1980 წელი

ქმები ჯეკი და ვინუდი ცდილობენ, როგორმე გადაარჩინონ თავიანთი საყვარელი სახლი, რომლის წართმევასაც ბანკი აპირებს. ამ სახლის მფლობელები არიან მონაზვნები, რომელთაც სახლის გამოსასყიდი ფული არ აქვთ. ამიტომ ქმები შეკრებენ თავიანთ ძველ ჯგუფს და კონცერტებით ცდილობენ სახლის გამოსასყიდი თანხის შეგროვებას. მაგრამ მიზნისკენ მიმავალ გზაზე უამრავ მტერს იჩენენ. ფილმში მონაწილეობენ ისეთი ცნობილი მუსიკოსები, როგორებიც არიან ჯეიმს ბრაუნი, რეი ჩარლზი და არეტა ფრანკლინი.

მეხუთე ადგილი

ოქროს ციხე-ცხელიაბა (The Gold Rush), 1925 წელი

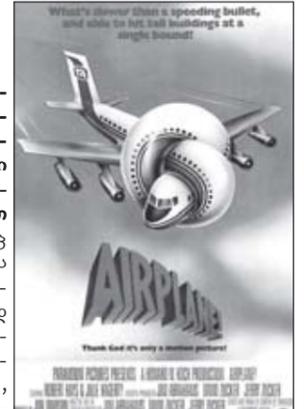
ეს მართლაც უსახლკარო ადამიანის ისტორიაა. იგი ოქროს ციხე-ცხელიების დროს ალიასკაზე მიდის, მაგრამ გზაში ნამდვილი ოქროს — ჯორჯს გადააწყდება და მისი გულის მოსაგებად მთელი თავისი ხიბლის გამოყენებას ცდილობს. ეს ხიბლი კი ნამდვილად მოჭარბებულად აქვს. ყველგან, სადაც არ უნდა მოხვდეს, ადამიანებზე წარუშლელ შთაბეჭდილებას ტოვებს.

მეორე ადგილი

აეროპლანი (Airplane), 1980 წელი

ეს თვითმფრინავთა კატასტროფებზე გადაღებული ფილმების პაროდიაა. თვითმფრინავის ეკიპაჟი და მგზავრები სასიკვდილო ვირუსით ავადდებიან, ვირუსი საკვებით ვრცელდება. მაშინ, როდესაც თითქმის ალარაა გადარჩენის იმედი, აღმოჩნდება, რომ ყოფილი სამხედრო მფრინავი ტედ სტრაიკერი ერთადერთი ადამიანია, რომელიც არ დაავადებულა და რომელსაც შეუძლია, თვითმფრინავი დასვას. ფილმის თითქმის ყველა პერსონაჟი ძალზე ექსცენტრიულია. ისინი აბსოლუტურად ყველა გამონათქვამს პირდაპირი მნიშვნელობით იგებენ და შედეგად გამოდის ერთ-ერთი ყველაზე სასაცილო ფილმი კომედიების ისტორიაში.

მესამე ადგილი

დიდი ლეზოსკი (The Big Lebowski), 1998 წელი

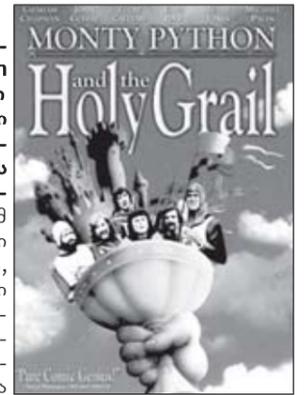
ფილმის მთავარი პერსონაჟი ჯეფრი ლეზოსკი ზარმაციებისა და უსაქმურების ჩემპიონია, მაგრამ მოულოდნელად მას ზუსტად იმავე სახელისა და გვარის მილიარდელად ჩათვლიან. ჯეფრის მოსახელე მილიარდელის ცოლს „ცუდი ბიჭების“ დიდი ფული მართებს. მას შემდეგ, რაც საბრალლო ჯეფრის სახლში მილიარდელის მეგალები შეუვივებებიან და ხალიჩას გაუფუჭებენ, ზარმაციების მეფე ნამდვილ ლეზოსკის მიაკითხავს და მისგან ხალიჩისთვის კომპენსაციას მოითხოვს. მაგრამ მილიარდელსაც სჭირდება მისი დახმარება — გატაცებული ცოლის დაბრუნება სურს. ეს ცნობილი ქმები კონენების საკულტო ნამუშევარია. სულელური მოვლენები ფილმში კიდევ მრავლადაა.

მეორე ადგილი

მონტი პაიტონი და წილად ბრაბლი (Monty Python and the Holy Grail), 1975 წელი

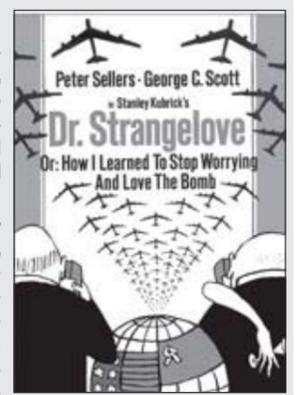
ეს მეფე არტურისა და მისი რამდენიმე რაინდის ისტორიაა. ისინი წმიდა გრაალის მოსაპოვებლად მიდიან, რადგან ღმერთმა ასე უბრძანა. ამ მოგზაურობისას მაცურებელი ნელ-ნელა ეცნობა რაინდებს, რომელთაგან ერთს სერ მამაცი ლენსელოპი ჰქვია, მეორეს რობინი-არც-ისე-მამაცი-როგორც-სერ-ლენსელოპი. ფილმის ბოლომდე თითქმის ყველა რაინდი იღუპება ყველაზე სულელურ-ტრაგიკული სიკვდილით. ეს აბსურდული იუმორის შედეგია, რომელიც სახელგანთქმულმა კომიკ-ჯგუფმა „მონტი პაიტონმა“ შექმნა.

პირველი ადგილი

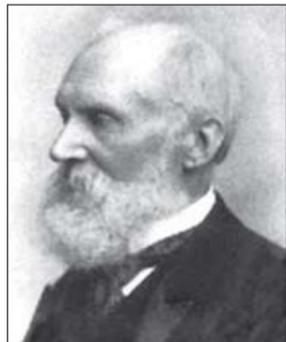
დოქტორი სტრანგილა-ვი, ანუ როგორ ვინაწავლა, არ ვიღებო და როგორ შევიწყვარა ატომური ბომბი (Dr. Strangelove or: How I Learned to Stop Worrying and Love the Bomb), 1964 წელი

ეს გენერალ ჯეკ რიპერის ისტორიაა. გაგიჟების შემდეგ იგი გადაწყვეტს, შეიარაღებული ძალები საბჭოთა კავშირის დაბომბვისთვის გამოიყენოს. საბჭოთა კავშირიც და აშშ-ც კრიზისის გადაჭრას ცდილობენ, მაგრამ გენერალი აცხადებს, რომ მხოლოდ ერთ ადამიანთან სურს საუბარი. თუ ისიც ვერ შეძლებს რიპერის შეჩერებას, პლანეტა დალუპვას ვერ გადაურჩება. მიუხედავად ამ, ერთი შეხედვით ტრაგიკული, სიუჟეტისა, ფილმი ყველა დროის საუკეთესო კომედიადაა მიჩნეული.

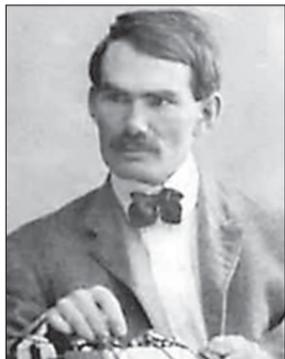
ყველაზე ჭკვიანი ადამიანების ყველაზე სულეური გამონათქვამები

შეცდომა ყველას მოსდის. მაგრამ ხანდახან ავტორიტეტები ძალზე თავდაჯერებით უმტკიცებენ ადამიანებს იმას, რაც გარკვეული დროის შემდეგ უდიდეს სისულელედ იქცევა ხოლმე. ამ ფრაზების ავტორებს, ალბათ, ერჩიათ, არასდროს ეთქვათ ისინი, ანდა მხოლოდ ახლობლებისთვის, ჩუმად გაენდოთ საკუთარი მოსაზრებები და საქვეყნოდ არ ეყვირათ. ამ სიაში გამოგონებების, აღმოჩენებისა და მომავლის შესახებ ყველაზე არასწორი პროგნოზები მოხვდა.

ლორდი კელვინი, ინგლისელი ფიზიკოსი და მათემატიკოსი: „რადიოს მომავალი არ აქვს.“

წყობილობა ჩვენთვის არანაირ ღირებულებას არ წარმოადგენს.“

ლი დე ფორსტი, ამერიკელი პიონერი რადიოს სფეროში, 1926 წელი: „როდესაც ტელევიზია როგორც თეორიულად, ასევე ტექნიკურადაც შესრულებადი საკითხი გახდება, დარწმუნებული ვარ, რომ საამისოდ საკმარისი ფინანსები არ იარსებებს. ეს არის გამოგონება, რომელზეც დრო არ უნდა დავკარგოთ.“

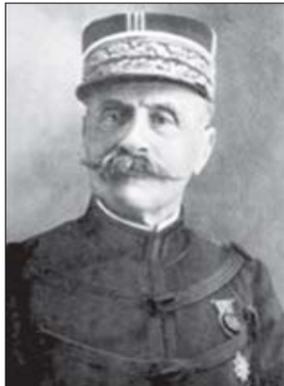
„WESTERN UNION“-ის თანამშრომლის ჩანაწერი, 1878 წელი: „ამ ტელეფონს“ ძალიან ბევრი ნაკლი აქვს საიმისოდ, რომ ის კავშირის პრაქტიკულ საშუალებად ჩაითვალოს. ეს მო-

შურნალ „BOSTON POST“-ის მიერ გამოქვეყნებული სტატიის ნაწყვეტი, 1865 წელი: „სპეციალისტები დარწმუნებულნი არიან, რომ კაბლების საშუალებით ხმის გადაცემა არარეალურია, მაგრამ რომც მოხერხდეს, ეს არანაირ სარგებელს არ მოიტანს.“

საიმონ ნიუჰომი, ამაიკელი ასტრონომი: „ცნობილი ნივთიერებების მანქანათმშენებლობის ცნობილი ტიპებისა და ცნობილი ძალების არანაირი შესაძლო კომბინაცია არ შეიძლება აიწყოს ერთ მანქანად, რომელიც ადამიანს უდიდეს დაშორებებზე ჰაერში ფრენის საშუალებას მისცემს.“

მარშალი ფარდინანდ ფოში, ფრანგი სამხედრო სტრატეგი და სარდალი პირველი მსოფლიო ომის დროს: „თვითმფრინავები საინტერესო სათამაშოებია, მაგრამ მათ ვერანაირად ვერ გამოიყენებ შეიარაღებაში.“

დოქტორი დიონანისი ლარდნერი, ფილოსოფიისა და ასტრონომიის პროფესორი (1793-1859): „დიდი სიჩქარით მატარებლით მოგზაურობა შეუძლებელი იქნება, მგზავრები იმის გამო დაილუპებინან, რომ სუნთქვა არ შეეძლებათ.“

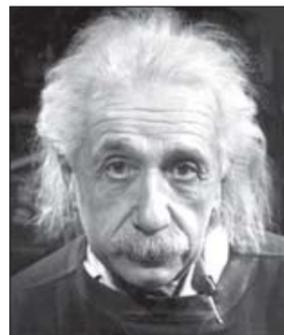
როზარტ მითკალფი, ინტერნეტის გამომგონებელი: „1996 წელს ინტერნეტი არსებობას შეწყვეტს.“

შურნალი „POPULAR MECHANICS“, 1949 წელი: „მომავალი კომპიუტერების ნონა 1,5 ტონას არ აღემატება.“

ჯონ ჯონ ნიუმანი, უნგრელი მათემატიკოსი: „ჩვენ მივალნიეთ ყველაფერს, რისი მიღწევაც კი შეიძლება კომპიუტერების განვითარებაში.“

ალბერტ აინშტაინი, ნობელის პრემიის ლაურეატი ფიზიკის დარგში: „არ არსებობს არანაირი ნიშანი იმისა, რომ ოდესმე ბირთვული ენერჯის გამოყენებას შეეძლებენ.“

მსოფლიოს ყველაზე უხნაური კანონები

საფრანგეთში ღორისთვის ნაპოლეონის დარქმევა კანონით იკრძალება; ფლორიდაში გასათხოვარ ქალებს კვირაობით პარაშუტიანი ხტომის ნება არ აქვთ; ბრიტანეთში ორსულ ქალს უფლება აქვს, პოლიციელს ქუდი სთხოვოს, თუ სიახლოვეს ბუნებრივი მოთხოვნილების დაკმაყოფილებისთვის სხვა საშუალება არ მოიძებნება. მაგრამ მსოფლიოში არსებობს ბევრად უფრო უცნაური კანონები, რომელთაგან „საუკეთესობის“ არჩევა სულაც არაა იოლი საქმე.

იტალია
სპეციფიური, მაგრამ ამავე დროს სავსებით ლოგიკური კანონის თანახმად, ვენეციაში ძველი შენობების შესანარჩუნებლად მტრედებისთვის საჭმლის დაყრა აკრძალულია. ასევე აკრძალულია პერანგის გარეშე გამოჩენა საზოგადოებრივ ადგილებში და ტროტუარზე ჩამომჯობა სენდვიჩის ჭამისას. პალერმოში პლაჟზე აბსოლუტური გაშიშვლების უფლება მხოლოდ ქალებს აქვთ. ქალაქ ტროპეაში მოქმედი კანონის მიხედვით, „მსუქან, მახინჯ ან ულამაზო ქალებს პლაჟზე გახდა ეკრძალებათ“. სამაგიეროდ, ამის უფლება აქვთ „ახალგაზრდა ქალებს, რომლებიც იმსახურებენ ქალის სხეულის მშვენიერების წარმოჩენის უფლებას“. ამ კანონის შესაბამისად, პოლიციელები იძულებულნი არიან, გადაწყვიტონ, რომელი ქალი როგორ უნდა გამოჩნდეს პლაჟზე.

ბერმანია
გერმანიაში მოქმედი კანონმდებლობის მიხედვით, ავტობანზე მანქანის გაჩერება სასტიკად აკრძალულია იმ შემთხვევაშიც კი, თუ მანქანას ბენზინი გამოეღია.

არაბეთის გაერთიანებული საემიროები
მათ, ვინც წმინდა თვის, რამადანის, პერიოდში აპირებს ამ ქვეყანაში მოგზაურობას, აუცილებლად უნდა იცოდნენ, რომ ამ დროს მთელი ქვეყნის მასშტაბით აკრძალულია საზოგადოებრივ ადგილებში საჭმლისა და სასმელის მოხმარება.

ტაილანდი
ქვეყნის კანონით ფულის ფეხქვეშ გათევვა იკრძალება. საქმე ისაა, რომ უკლებლივ ყველა კუპონურასა და მონეტაზე მეფის სურათია გამოზახული, მასზე დაბეჯება კი მონარქისადმი უპატივცემულობად ითვლება და ციხისკენ მიმავალი ერთ-ერთი უმოკლესი გზაა.

შოტლანდია
ამ ქვეყნის მოქალაქეები ვალდებული არიან სახლში შეუშვან ყველა, ვინც დააკაკუნებს და საპირფარეოთი სარგებლობის ნებართვას ითხოვს. გარდა ამისა, ქალაქ იორკში ნებადართულია მოკლა შოტლანდიელი, თუ მას მშვილდი და ისარი აქვს.

შვეიცარია
ამ ქვეყანაში იმდენად ზრუნავენ სიმყუდროვეზე, რომ ათი საათის შემდეგ უნიტაზის ხმაურით ჩარეცხვა აკრძალულია. სამაგიეროდ, უნდა აღინიშნოს, რომ თანამედროვე შვეიცარული სანტექნიკა ამ კანონის დარღვევას, პრაქტიკულად, შეუძლებელს ხდის.

დანია
ქვეყანაში ყველა მანქანამ ანთებული ფარებით უნდა იაროს. ეს იმისთვისაა საჭირო, რომ დანარჩენებმა გაჩერებულ და მოძრავი მანქანების ერთმანეთისგან განსხვავება შეძლონ.

საჩუქარი უკანის არდახნაულს

ფლორიდელმა პასტორმა ტერი ჯონსმა, რომელმაც საბოლოოდ გადაიფიქრა 11 სექტემბრის ტერაქტების წლისთავზე ყურანის დაწვა, საჩუქრად ავტომანქანა მიიღო. როდესაც მსოფლიოს ნამყვანი ლიდერები სკანდალის ჩახშობას ათასნაირი შეგონებით ცდილობდნენ, ნიუჯერსელმა ავტოდირექტორმა ბრედ ბენსონმა ადგილობრივ რადიოში განათავსა სარეკლამო როლი, რომელშიც პირობას დებდა, რომ, თუ ჯონსი მუსლიმანთა წმიდა წიგნის დაწვაზე უარს იტყვოდა, „Hyundai Accent“-ის 2011 წლის მოდელს აჩუქებდა. ბენსონის გაცემას საზღვარი არ ჰქონდა, როდესაც პასტორის წარმომადგენლები დაუკავშირდნენ და ჰკითხეს, როდის შეიძლება ავტომანქანის მიღება. ჯონსი ირწმუნება, რომ ყურანის დაწვა ავტომობილის ხათრით არ გადაუფიქრებია და რომ საჩუქრის შესახებ სკანდალიდან რამდენიმე კვირის შემდეგ შეიტყო. ავტოდირექტორმა რადიომსმენელებს მიმართა კითხვით, ღირს თუ არა პასტორისათვის დანაპირების შესრულება და მას შემდეგ, რაც 2600 მსმენელიდან უმრავლესობამ პირობის შესრულება ურჩია, პასტორისათვის 14 200-დოლარიანი საჩუქრის გადაცემა საბოლოოდ გადაწყდა.

შეხველი მოგზაურობა

საზღვაო მოგზაურობების ორგანიზებაზე ორიენტირებულმა ბრიტანულმა ტურისტულმა კომპანიამ „eWaterways“-მა უჩვეულო კრიზისის ანონსი გამოაქვეყნა. ფირმა თავის კლიენტებს სთავაზობს, შიშველები გაემგზავრონ სკიდედიან მოგზაურობაში. ეს სიამოვნება მსურველებს სულ რაღაც 500 ფუნტი სტერლინგი დაუჯდებათ. ადრიატიკის ზღვაში „შიშველი“ მოგზაურობისას ტურისტები ქალაქებსა და კუნძულებსაც მოინახულებენ, მაგრამ, ვინაიდან დაეგმილ მარშრუტზე უამრავი ნუდისტური პლაჟია, მოგზაურებს სიშიშვლის გამო დისკომფორტი არ შეექმნებათ. კომპანიის წარმომადგენლების განცხადებით, კრუიზში მგზავრები მუდმივად შიშველები იქნებიან, სამოსს კი მხოლოდ მაშინ ჩაიცვამენ, როდესაც სადილად დასხდებიან. ფირმა დარწმუნებულია, რომ შიშველი მოგზაურობა უამრავ ევროპელს დაინტერესებს, მაგრამ, ძირითადად, გერმანელების იმედი აქვს, რადგან მათ შორის ყველაზე მეტი ნუდისტია.

ჩილელი მუშახტები გადამკრეანებთან ფეხბურთს ითამაშებენ

ჩილელი მუშახტები, რომლებიც დიდი ხნის შემდეგ იხსნეს მინისქვეშეთიდან, თავიანთ გადამკრეანებთან ფეხბურთს ითამაშებენ. ამ იდეის ავტორი, არც მეტი, არც ნაკლები, ქვეყნის პრეზიდენტი სებასტიან პინიერა გახლავთ. „გამარჯვებულები პრეზიდენტის სასახლეში მიიღებენ, დამარცხებულები კი შახტაში დაბრუნდებიან“, — იხუმრა პრეზიდენტმა. საგარეუდოდ, მატჩი 25 ოქტომბერს გაიმართება. მუშახტების გუნდის კაპიტანი 80-90-იან წლებში პიროფსიონალი ფეხბურთელი ფრანკ ლობოსი იქნება. ამჟამად ყველა მუშახტე საავადმყოფოშია. შეგახსენებთ, რომ საუბარია იმ 33 მუშახტეზე, რომლებიც 5 აგვისტოს სან-ხოსეს შახტაში 700 მეტრის სიღრმეზე ავარიის შედეგად ჩაიკეტნენ და მინის ქვეშ 70 დღე გაატარეს.

ბოსნია: «კვაზისახელმწიფო-საერთო სასოვრებალი» დასავლეთის მხარეთალოვის ქვეშ

ბოსნიასა და ჰერცეგოვინაში ახლახან საპარლამენტო არჩევნები ჩატარდა. ამ მოვლენამ კიდევ ერთხელ დააყენა დღის წესრიგში საკითხი — ერთიანი დარჩება ქვეყანა თუ ნაწილებად დაიშლება. ფორმალურად, დღევანდელი ბოსნია ორი წარმონაქმნის — ბოსნიისა და ჰერცეგოვინის მუსლიმანურ-ხორვატული ფედერაციის (სადაც ორივე თემს საკუთარი ნაციონალური პარტია ჰყავს) და სერბული რესპუბლიკის კონფედერაციაა. ამ ნაწილებიდან უკლებლივ ყველას თავისი პრეზიდენტი, პარლამენტი და მთავრობა ჰყავს. საერთო-სახელმწიფოებრივი საქმეებით კი დაკავებულია ბოსნიისა და ჰერცეგოვინის პრეზიდენტი, რომელშიც სამივე თემის თითო წარმომადგენელი შედის. შესაბამისად, ქვეყნის პრეზიდენტები რიგრიგობით ხდებიან მუსლიმანები, სერბები და ხორვატები.

ცხადია, ბოსნიის ხალხებს თანაცხოვრების ამგვარი სქემა თავად არ შეუქმნიათ — სასელმწიფოებრივი წყობა 1995 წლის მშვიდობის ხელშეკრულების შედეგად შეიქმნა, ამ შეთანხმების ტექსტში კი ლამის მთლიანად აშუშადა ავტონომიის შესახებ. მაშინ დასავლეთმა გადაწყვიტა, რომ სამ ხალხს, რომლებიც ოთხი წლის მანძილზე განუწყვეტლივ ომობდა ერთმანეთთან, მაინც ერთ სახელმწიფოდ უნდა ეცხოვრა ყოფილი საბჭოთა იუგოსლავიური რესპუბლიკის, ბოსნიისა და ჰერცეგოვინის საზღვრებში. შესაბამისად, სერბებს ჩამოერთვათ სერბეთთან შეერთების უფლება, ხორვატებს — ხორვატიასთან, მუსლიმანებს კი კატეგორიულად აეკრძალათ საკუთარი მონოეთნიკური სახელმწიფოს შექმნა.

ბოსნიელი ხორვატებისთვის ეთნიკური სამშობლო, ცხადია, ბევრად უფრო პერსპექტიულად გამოიყურება. განსაკუთრებული თემაა ბოსნიელი სერბები, რომლებიც 90-იან წლებში პრაქტიკულად ყველაფერს აკეთებდნენ იმისთვის, რომ ბოსნია მავნიდელ „დიდ“ იუგოსლავიას საბოლოოდ არ გამოეყოფოდა.

ბოლო დროს სერბული რესპუბლიკის ავტონომია თანდათან მცირდება და ამის გამო სერბები მიიჩნევენ, რომ ანალოგიურად მცირდება მათი უფლებებიც. მას შემდეგ კი, რაც დასავლეთის ქვეყნების უმეტესობამ კოსოვოს დამოუკიდებლობა აღიარა, სერბი პოლიტიკოსები სულ უფრო აქტიურად ალაპარაკდნენ ბოსნიიდან გამოყოფის შესახებ.

სერბული რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრმა მილორად დოდამ მრავალჯერ აღნიშნა, რომ ბოსნია და ჰერცეგოვინა, როგორც ერთიანი სახელმწიფო, სიცოცხლისუნაროა. მართალია, უკანასკნელი 15 წლის მანძილზე ბოსნიის მიწაზე სისხლი აღარ იღვრებოდა, მაგრამ სამი თემის — მუსლიმანების, სერბებისა და ხორვატების — ურთიერთობა კვლავ უკმაყოფილოა და დანარჩენების ისტორიული დანაშაულებების გამო.

პარლამენტის შენობა სარაევოს ცენტრში 1992 წლის ომის დროს

ამ ფონზე მხარეებს შორის რაიმე შეთანხმების მიღწევის იმედი, პრაქტიკულად, წულის ტოლია და ამის გამო ბოსნია და ჰერცეგოვინა უფრო საერთაშორისო პროტექტორატს ჰყავს, ვიდრე დამოუკიდებელ სახელმწიფოს. **ქვეყანაში რეალური ძალაუფლება საერთაშორისო უმაღლესი კომისიის ხელშია, ის კი ბაიერს თანხმობით ინიშნება.**

ბოლო დრომდე უმაღლეს კომისრად მხოლოდ ევროკავშირის ქვეყნების წარმომადგენელი ინიშნებოდა და მას ენიჭებოდა უმაღლესი არბიტრის ფუნქცია თემთა შორის სადავო საკითხების მოგვარებისას. ის ეუბნება ადგილობრივ პოლიტიკოსებს, როგორ უნდა მოიქცნენ ამა თუ იმ სიტუაციაში და აკონტროლებს არჩევნებს.

დასავლეთის ინტერესები, რისი განმზოვრებელიც არის რეალურად უმაღლესი კომისარი, დიდი ხანია, ცალსახად განისაზღვრა. ავტონომიების გაფართოების საკითხი საერთოდ არ განიხილება, პირიქით, აშშ და ევროკავშირი ყველაფერს აკეთებენ იმისთვის, რომ ბოსნია გახდეს რაც შეიძლება ცენტრალიზებული სახელმწიფო, რომელსაც კვლავაც უმაღლესი კომისარი უმაღლესობა უნდა.

ეკსპერტები მიიჩნევენ, რომ თანამედროვე სერბეთი დასავლური პროექტია და დასავლეთი აბსოლუტურად დიდად ერევა მის საქმეში. დამოუკიდებელ არჩევნებსა და ქვეყნის შიდა საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპებზე საბოსნიელი ხორვატების ლიდერები და ხორვატიის ხელმძღვანელობა თანდათან უარს ამბობენ თავიანთ ნაციონალურ მოთხოვნებზე და ბოსნიის ცენტრალიზებული

მმართველობის იდეას თანხმდებიან. სერბეთის პროდასავლური ხელისუფლება კი, უკვე დიდი ხანია, პრაქტიკულად მხარს არ უჭერს სერბულ რესპუბლიკას.

ეს ყოველივე კი იმის ნიშანია, რომ ამჟამინდელი განლაგების პირობებში ბოსნიისა და ჰერცეგოვინის დაშლა, პრაქტიკულად, შეუძლებელია. იგივე ევროკავშირი ბოსნიასა და ჰერცეგოვინას საკუთარ რიგებში მიღებას პირდაპირ, ცხადია, — სამომავლოდ და არა უანგაროდ. სამისოდ ადგილობრივი სერბები და ხორვატები ცენტრალიზებულ სახელმწიფოს უნდა დათანხმდნენ და სამუდამოდ უარი თქვან თავიანთ ნაციონალურ სახელმწიფოებთან მიერთების გეგმებსა თუ ოცნებებზე.

რაც შეეხება მუსლიმანებს, მართალია, ისინი ქვეყნის მოსახლეობის თითქმის ნახევარს შეადგენენ, მაგრამ გარედან მხარდაჭერის გარეშე თავს ქვეყნის სრულფასოვან ბატონ-პატრონებად მაინც ვერ იგრძნობენ. აქედან გამომდინარე, თავისთავად დგება აშშ-ისა და ევროკავშირის მიზანმიმართული პოლიტიკის საკითხი, შექმნან ბალკანეთში თავიანთ კონტროლს დაქვემდებარებული ისლამური სახელმწიფო.

დასავლეთის გეგმები კი გარკვეულია, მაგრამ ყველაფერიდან ჩანს, რომ ბოსნიასა და ჰერცეგოვინაში სამი ხალხი სიყვარულის ან თუნდაც ანგარიშობის საფუძველზე კი არა, იძულებით ცხოვრობს ერთად. როგორც ამბობენ, იმ 200 000 ადამიანის ოჯახებში, რომლებიც 1992-1995 წლებს ომს შეიძინეს, დღესაც ინახება იარაღი, რომლის ჩაბარებასაც არაფერს აპირებს.

ახლა მშვიდობა დასავლეთის ძალების მიერაა უზრუნველყოფილი, მაგრამ სამი ერთმანეთის მოსისხლე ხალხის ერთობის მაიძულებელი დასავლური პოლიტიკა, შესაძლოა, ახალი სასაკლაოსკენ მიმავალი უმოკლესი გზა აღმოჩნდეს.

არჩევნები ბრაზილიაში და აშშ-ის სპეცსამსახურები

ბოლო დროს ვაშინგტონი განსაკუთრებული პატივისცემით ეპყრობა ბრაზილიას. იმ საქვეყნო ნოტაციებისა და სანქციების ფონზე, რომლებიც მუდმივად უხვად აქვს ლათინური ამერიკის „დემოკრატიულად უმნიშვარი“ სახელმწიფოებისთვის, ბრაზილიისადმი ესოდენი ლოიალობა, მარტივად რომ ვთქვათ, საექვოდ გამოიყურება.

როგორც ცნობილია, „უმნიშვართა“ კატეგორიას ვაშინგტონმა ჯერ კიდევ ბუშ-უმცროსის ეპოქიდან ის ქვეყნები და „პოპულისტური რეჟიმები“ განაკუთვნა, რომლებიც აშშ-ის თვალში შეიცვინებინა გარეშე ცდომილებიდან საკუთარი ეროვნული ინტერესების დაცვას. ბრაზილია ლუის ინასიუ ლულა და სილვას რეგენიანი მმართველობის პერიოდში უმკაცრესად იცავდა საკუთარ სუვერენიტეტს და დამოუკიდებელი პოლიტიკის პრინციპებს უფრთხობდა საგარეო ურთიერთობათა არენაზე. ბევრი მიიჩნევდა, რომ, ადრე თუ გვიან, ბუშს მოთმინების ფაბლა აეცხებოდა და ლულას საკუთარ ადგილს მიუჩნედა, მაგრამ მსგავსი არაფერი მომხდარა. თმთრი სხლის ძორკამბა ვარ ბაბადას, ლათინურ ამერიკაში კიდეც პრტი კონფლიქტი ნამოქმეცხთ, მამონ, რომელმაც ვინაშაულისგანაც საკამარისზე მემტი თავის ტიპილი ჰქონდათ ბარანილი.

2010 წლის მარტში ბრაზილიაში აშშ-ის საელჩოს დიპლომატიურ და „სპეციალურ“ პერსონალთან შეხვედრისას სახელმწიფო მდივანმა ჰილარი კლინტონმა განაცხადა: „ობამას ადმინისტრაციაში ყველა ვცდილობთ, გავაღრმავოთ და გავაფართოვოთ ურთიერთობები მთელ რიგ სტრატეგიულად მნიშვნელოვან ქვეყნებთან და ბრაზილია ამ სის სათავეშია. ეს ქვეყანა მართლაც იმსახურებს ყურადღებას, რადგან მთელი ძალით ცდილობს, შეარულოს საკუთარი ხალხისთვის უკეთესი მომავლის შექმნის პირობა და ამიტომ აშშ-მა და ბრაზილიამ ამ ნახევარსფეროს ყველა ხალხს ერთად უნდა დაანახონ სწორი გზა“.

ჰილარიმ თითქოს აღიარა ბრაზილიის უფლება, აშშ-თან ერთად „უჩვენოს სწორი გზა“ კონტინენტის სხვა ხალხებს, მაგრამ ვაშინგტონის აზრით, ლათინოამერიკელთა „სწორი გზა“ კონტინენტზე ყველაზე აირი სოციალისტური გადანყოფილია.

ბის მცდელობის ჩახშობას, აშშ-ის მონაწილეობის გარეშე ყველაწირ ინტეგრაციულ პროექტზე უარის თქმას, სამხრეთამერიკული თავდაცვის შესაქმნელად „პოპულისტების“ ჩანაფიქრების ბლოკირებასა და რეგიონში ჩინეთის ფინანსურ-ეკონომიკური ექსპანსიის შეზღუდვას ნიშნავს.

ამიტომ, არჩევნების წინ აშშ-მა ბრაზილიაში ახალი ელჩი — მტრედის ბუმბულში შემოსილი ქორი, მდიმწონიანი დიპლომატი, ხანგრძლივი პერიოდის მანძილზე ლათინური ამერიკის ქვეყნების მიმართულებით სახელმწიფო მდივნის მოადგილედ ნამუშევარი ტომას შენივი გაგზავნა.

შენიმა ყველაფერი გააკეთა იმისთვის, რომ პრეზიდენტ ლულა „სწორი გზის“ პოსტულატებზე გადაფერთო, ვაშინგტონმა საამისოდ მთელი რიგი „კონსტრუქციული ნაბიჯები“ გადადგა. მაგრამ ლულა „ჭეშმარიტ გზაზე“ ვერ მოაქციეს. იგი უფრთხად განაგრძობდა მეგობრობას უფო ჩავესსა და იგო მორალესთან, ჩადიოდა ჰავანასა და თეირანში, გმობდა პროამერიკულ გადატრიალებას ჰონდურასში და ნაციონალური ატომური ენერჯის განვითარების გეგმებზე საუბრობდა. ამ ყველაფრის შემდეგ კი თავისი საქმის გამგრძელებლად დილმა რუსეფი აირჩია და ვაშინგტონს საერთოდ თავზარი დაეცა. ამ ქალ ბიოგრაფიაში შავით თეთრზე უწერია, რომ მრავალი წლის შემდეგაც კატეგორიულად უნდა სთუდდეს ამერიკა. იგი ჯერ კიდევ 70-იან წლებში კომპარტიასთან კავშირისა და პარტიზანულ ორგანიზაცია „Vanguardia Armada Revolucionaria“-ში არაღელაური მუშაობისთვის დააკავეს, სამი წლით ციხეში გამოკეტეს, იქ კი ცსს-სა და „ამერიკული სკოლის“ მეთოდებით არაერთხელ აწამეს.

ათწლეულები ამ ტკივილის დასავინყებლად საკმარისი არაა. დილმა რუსეფის მომხრეების თავდაპირველი ტრიუმფალური განწყობაც მიწელდა, მეორე ტური დიდ ძალისხმევას მოითხოვს, მონინაადმეფის მხარეს ხომ, თუნდაც საიდუმლოდ და დაფარულად,

სწორედ ამ რუსეფის მხარეს იყო წარმატება ნინასარჩევნოდ. ამერიკულმა აბინტს-

რამ და ძველი გამოცდილების საფუძველზე ცსს-მაც კი დაადასტურეს, რომ „შანა დაკადა“ წოდებული შრომის პარტიის კანდიდატი დილმა რუსეფი მარტივად არასდროს დათანხმდებოდა.

დილმამ ცალსახად დაადასტურა, რომ პრეზიდენტ ლუნას კურსს განაგრძობდა. ცსს-ს სხვა გამოსავალი აღარ რჩებოდა — ელექტრონული და ბექდევითი მედია მისი „ექსტრემიზმის“ შესახებ ინფორმაციით გაივსო.

განსაკუთრებული მონდობებით ვრცელდებოდა ინფორმაცია იმის შესახებ, თუ როგორ ესხმოდა დილმა თავს ბანკებს იმისთვის, რომ ბრაზილიაში „ტერორისტების დასაფინანსებლად“ სახსრები მოეპოვებინა. დიდი წარმატებით მოიქმნენ „მონმეები“ და „თვითმხილველებიც“. ყველაფერი ამერიკელების დიდი ხნის პროტეჟეს, ჟოზე სერას გამარჯვებისკენ მიდიოდა, მაგრამ პრეზიდენტ ლულა დროულად ჩაერია სიტუაციაში და მდგომარეობა თითქოს დასტაბილურდა, მაგრამ რუსეფმა არჩევნების პირველ ტურში გამარჯვება მაინც ვერ მოიპოვა — მას ხმების 3-4% ერგო.

ახლა მთავარი ამომრჩეველთა ის 19%-ია, რომელმაც პირველ ტურში მესამე კანდიდატს, „მწვანეების“ წარმომადგენელ მარინა სილვას მისცა ხმა. აშშ-ის ელჩის, შენივის „ჩრდილოვანი“ რაზმების ყველაფერს გააკეთებენ, რათა სერასა და სილვას შორის ალიანსს მიაღწიონ.

დილმა რუსეფის მომხრეების თავდაპირველი ტრიუმფალური განწყობაც მიწელდა, მეორე ტური დიდ ძალისხმევას მოითხოვს, მონინაადმეფის მხარეს ხომ, თუნდაც საიდუმლოდ და დაფარულად,

მაგრამ ცალსახად და დაჟინებით, იბრძვის მთელი იმპერია თავისი ფინანსურ-ორგანიზაციული და საკადრო პოტენციალით. ამ იმპერიამ კი არაერთხელ მოუტანა გამარჯვება კანდიდატს, რომლის მხარესაც მის მეტი არავინ იყო. ბრაზილიის წამყვანი მასმედია, უდიდესი გამოცემები და მთავარი ტელეარხები უკვე დაკავდნენ მისი კანდიდატის „დამუშავებით“.

შენიწისა და მისი რაზმის ამოცანაა, შიქმანს საჭირო პირობები იმისთვის, რომ ბრაზილიის ხალხს უფლებაში მარტივად მისწავლინა „შეთანხმების“ მისწავლი. ამ მხრივ „მწვანეთა“ პარტიას „მწვანეები“ პერსპექტივები აქვს — ცსს-ს რეზიდენტურას მასში მყარი ოპერატიული პოზიციები უჭირავს, რაც აშშ-ის მხრიდან ბრაზილიის ეკოლოგიური პრობლემებისადმი დიდი ხნის დანიტერესებით აიხსნება. ახლა ძველნაში მოქმედი ამერიკული სპეცსამსახურები „მწვანეთის“ ლიდერებთან მუშაობაზე არიან ორიენტირებული, მაგრამ მათი კანდიდატი მარინა სილვა 2008 წლამდე ლულას მთავრობაში მუშაობდა, ამდენად, მწვანეების ელექტორატის გადაბრების არანაკლები მანისი ლულას კურსის გამგრძელებელ დილმა რუსეფსაც აქვს.

უშუალოდ „საველე სამუშაოებისთვის“ — თვალთვალის, სახლებში შეძრომის, „დასამუშავებელი ობიექტების“ კომპიუტერებიდან ფაილები კოპირების, შანტაჟისთვის საქმეების მომზადებისა და მსგავსი საქმეებისთვის ამერიკის სპეცსამსახურები ახლა იმ ბრაზილიელ პოლიციელებს იყენებენ, რომლებიც ამა თუ იმ მიზეზით აღარ მუშაობენ პოლიციაში. ამერიკის აბინტსურა მუშაობს ბრაზილიის უკლებლივ ყველა სამინისტროში, სადაზვერვო და კონტრადაზვერვის ორგანოებში, მსოფლიოდ აშშ-ის საელჩოს შარკავს ცსს-ს მინიშრო 40 თანამშრომელი ბუფოს.

ახლა, მიუხედავად იმისა, რომ სახელმწიფო დეპარტამენტის საერთო გეგმის მიხედვით, მთელ მსოფლიოში დიპლომატიური წარმომადგენლობების შემცირება გათვალისწინებულია, ბრაზილიისთვის გამოწაკლისი დიშვა და ქვეყნის 10 უდიდეს ქალაქში აშშ-ის ახალი საკონსულოების გახსნა იგეგმება. ბრაზილია 15-20 წელიწადში, შესაძლოა, აშშ-ის რეალურ საპრონუნდ იქცეს დასავლეთ ნახევარსფეროში. ასე რომ, ამერიკა მასზე „მუდმივი მზრუნველობისთვის“ კიდევ უამრავ გამოწაკლის დაუქმებს.

ქალური უკვდავა

როტველერი სახელად მია რამდენიმე წელი ავადმყოფობდა და მისმა პატრონმა მეთ ოლივერმა მისთვის სასიკვდილო ინექციის გაკეთება გადაწყვიტა. ცხოველისთვის ტანჯვის შემსუბუქების მიზნით დეტროიტის გარეუბნის მკვიდრმა ის ვეტერინარულ კლინიკაში წაიყვანა და სასიკვდილო ინექცია გაუკეთა, შემდეგ კი სახლი წამოიყვანა, რათა გამომწვიდობოდა და დაემარხა.

მაგრამ რამდენიმე საათის შემდეგ მია გამოიღვიძა. საბრალო ოლივერესს შიშისაგან ელდა ეცა, როგორც თავად ამბობს, თავი საშინელებათა ფილმში ეგონა. კლინიკაში დაადგინეს, რომ ძალი ნამდვილად ცოცხალია და საშინელებათა ფილმების მოჩვენებები არაფერ შუაშია. ამის შემდეგ პატრონმა მისთვის განმეორებით პროცედურის ჩატარების გადაწყვეტილება ვეღარ მიიღო და გადაწყვიტა, ვინაიდან თავად სათანადოდ ვერ უვლის, ძალს ახალი პატრონი მოუძებნოს.

აპრიკალაბა ნათესაის ფაფი გაყიდვს

ფლორიდის შტატში მცხოვრებმა წვეილმა შეცდომით თავიანთი ნათესავის ფერფლი გაყიდეს. როგორც ისტორიის მთავარი მოქმედი გმირი პაიპერ გაფრი ყვება, ბებუის ფერფლი შემთხვევით აღმოჩნდა წვეილმანების ბაზრობაზე, რომელიც მან საცხოვრებელი ადგილის შეცვლის გამო მეუღლესთან ერთად მოაწყო. საქმე ისაა, რომ ქალმა იების ქოთანს ძირში ბებუის ფერფლი ჩაუყარა, შემდეგ ქოთანში ის გაახარა, წვეილმანების გაყიდვისას კი სხვა დანარჩენ ნივთებს ეს ქოთანიც თან გააყვოდა.

პაიპერი ამბობს, რომ ეს იები ბებუის საყვარელი ყვავილები იყო და ამიტომაც გადაწყვიტა, მის ფერფლზე სწორედ ია ეხარებინა, მაგრამ მისმა ქმარმა ამის შესახებ არაფერი იცოდა და ია დანარჩენი წვეილმანებივით გაყიდა. ამის შემდეგ პაიპერმა „Facebook“-ში საკუთარ გვერდზე განათავსა ეს ისტორია და იის ახალ მფლობელს სთხოვა, კარგად ეზრუნა ყვავილებზე. სულ მალე ბებუის ფერფლი კანონიერ მფლობელებს დაუბრუნეს.

თვითნაკიკაული ვაპიკაუი

არიზონას მკვიდრი — ამანდა უილიამსონი და აარონ ჰომერი დარნმუნბული არიან, რომ ადამიანთა სისხლით უნდა იკვებონ. პოლიციამ ისინი მაშინ დააკავა, როდესაც თავიანთ საბრალო მეზობელს „საკვების“ მოპოვების მიზნით დაესხნენ თავს და დანი რამდენიმე წრილობა მიაყენეს.

თავდასხმის მსხვერპლი, 25 წლის რობერტ მაილი ამბობს, რომ თვითნაკიკაული ვამპირები იძულებულნი გახდნენ, ძალა გამოეყენებინათ, ვინაიდან ნებაყოფლობით სისხლის მიცემა მან თავად არ ისურვა. არადა, თავიდან თანახმა იყო, მაგრამ შემდეგ რატომღაც გადაიფიქრა. დაჭრილმა მაილიმ გარეთ გაქცევა მოახერხა და მის შესახებ პოლიციას აცნობეს. პოლიციასთან ვამპირებმა სიმართლე არ აღიარეს, 21 წლის უილიამსონმა განაცხადა, რომ მაილი თავად დაესხა თავს გოგონას და ის მხოლოდ თავს იცავდა. „ვამპირებმა“ სამართალდამცავები ვერ დაარწმუნეს და საპატიმროში ამოყვეს თავი.

საინფორმაციო
ანალიტიკური
სააგენტო

უნივერსალური წყალი
„ისიდა“

მათვის, ვისთვისაც
კვირვასია ჯანმრთელობა

სუფრის წყალი „ისიდა“ აკმაყოფილებს ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის („ჯანმო“) მოთხოვნებს. სერტიფიცირებულია და დღიური ნორმის ოდენობით შეიცავს ადამიანისთვის აუცილებელ და შეუცვლელ მიკროელემენტებს (J, F, Mn, Ca, K, Mg, Na, Zn).

ქ ი ო დ ი — ხელს უწყობს დედის ორგანიზმში ნაყოფის განვითარებას (დეფიციტი იწვევს კრეტინიზმს); მოქმედებს მოზარდის ნორმალურ განვითარებაზე; იცავს ადამიანს ჩივივისგან; მოქმედებს გულსისხლძარღვთა და ცენტრალურ ნერვულ სისტემაზე.

F ფ ტ ო რ ი — მინერალიზაციის პროცესების ბიოკატალიზატორია. მისი დეფიციტი იწვევს მინერალიზაციის დარღვევას, კბილის კარიესს.

Mn მ ა ნ გ ა ნ უ მ ი — მოქმედებს ჰორმონებსა და ფერმენტებზე. მისი დეფიციტი იწვევს ინსულიარული აპარატის მოშლას, პოტენციის დაქვეითებასა და პათოლოგიურ სიმსუქნეს.

Ca კ ა ლ ც ი უ მ ი — მონაწილეობს ძვლის უჯრედების წარმოქმნაში. მოქმედებს სისხლის შედეგებაზე, ნერვული იმპულსების გადაცემაზე, ფერმენტული პროცესების აქტივობაზე.

K კ ა ლ ი უ მ ი — უზრუნველყოფს გულის კუნთის მუშაობასა და მის ბუნებრივ აქტივობას, ხელს უწყობს მეხსიერების გაუმჯობესებას.

Mg მ ა გ ნ ი უ მ ი — ამაგრებს ჩონჩხის ძვლებს, კბილის მინაქარს. ხელს უწყობს თირკმელების, ღვიძლის, გულისა და ტვინის ნორმალურ ფუნქციონირებას.

Na ნ ა ტ რ ი უ მ ი — ფიზიოლოგიური (უჯრედგარეთ) სითხის ძირითადი შემადგენელი ნაწილია. არეგულირებს სისხლის წნევას და იცავს სისხლის ბუფერობას.

Zn ზ ი ნ კ ი — შედის თითქმის ყველა უჯრედის შემადგენლობაში, არეგულირებს მოზარდი ორგანიზმის ნორმალურ განვითარებასა და სქესობრივ მომწიფებას.

საპართო მინერალიზაცია შეადგენს 350 მგ/ლიტრზე, რაც უზრუნველყოფს გულის კუნთის ნორმალურ მუშაობას, ტვინის ქერქისა და ქერქქვეშა ცენტრების აქტივობას, თირკმლის ნორმალურ ფუნქციონირებას, ზრდის ღვიძლის დეტოქსიკაციურ ფუნქციას და ინარჩუნებს ძვლოვანი ქსოვილების ნორმალურ შემადგენლობას.

სასმელად გამოსადეგი არც ერთი სხვა წყალი (არც მდინარის, არც ტბის, არც ჭის და არც წყაროსი) არ შეიცავს ჩამოთვლილ მიკროელემენტებს ერთდროულად და საკმარისი რაოდენობით, ამიტომ მათი ყოველდღიური და ხანგრძლივი გამოყენება ორგანიზმში რომელიმე ელემენტის დეფიციტს იწვევს, შესაბამისად, — ფუნქციონალურ დარღვევებს, რასაც ეწოდება მიკროელემენტოზი. მას მიეკუთვნება ენდემური ჩივივი, კარიესი, ფსორიაზი, პათოლოგიური სიმსუქნე და სხვ.

„ისიდა“ გამიზნულია ოჯახური მოხმარებისთვის, ისხმება ხელის ტუმბოთი ალჭურვილ 20-ლიტრიან ბალონებში.

მსაკვეთებზე დაკავშირებული თბილისში: 899-16-30-21.

890-26-15-15 (ოფისი); რუსთაველი: 890-11-50-99; 895-91-24-14.

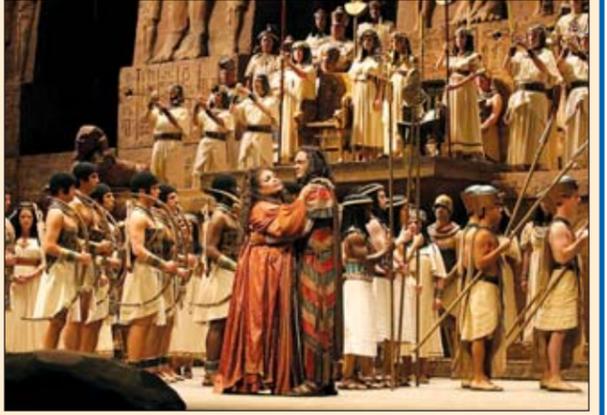
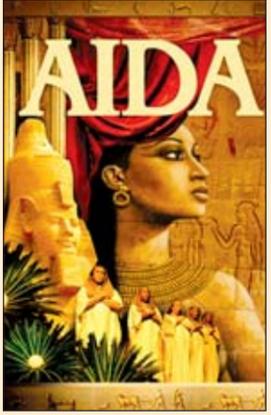
თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის
ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი

«აიდას» უსოეთში
მოღვაწე ქართველი
მომღერლები შეასრულებენ

თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი დედაქალაქის მერიის მხარდაჭერით 21 ოქტომბერს წარმოადგენს ჯუზეპე ვერდის ერთ-ერთ საუკეთესო ოპერა „აიდას“.

მთავარ პარტიებს შეასრულებენ უცხოეთში დიდი წარმატებით მოღვაწე ქართველი მომღერალი, ტენორი გიორგი ონიანი (რადამესი) და ოპერის აკადემიის სტაჟიორი, მეცოსოპრანო ირინე ალექსიძე (ამნერისი), თბილისის ოპერის თეატრის სოლისტები — მაყვალა ასპანიძე (აიდა), სულხან გველესიანი (ამონასრო), კახაბერ თეთვაძე (რამფისი), გორბაძე დავითიანი-ჯილაური (მეფე), ნინო ჩაჩუა (მლოცველი), თამაზ საგინაძე (მაცნე). თეატრის გუნდსა და ორკესტრს წარუძღვება ცნობილი იტალიელი დირიჟორი ჯანლუკა მარჩიანო. „აიდა“ შეასრულდება თბილისის ჯანსუფ კანსის სახელობის ბანასლეაზულ მუსიკალურ-კულტურულ ცენტრში. დასაწყისი 19 საათზე.

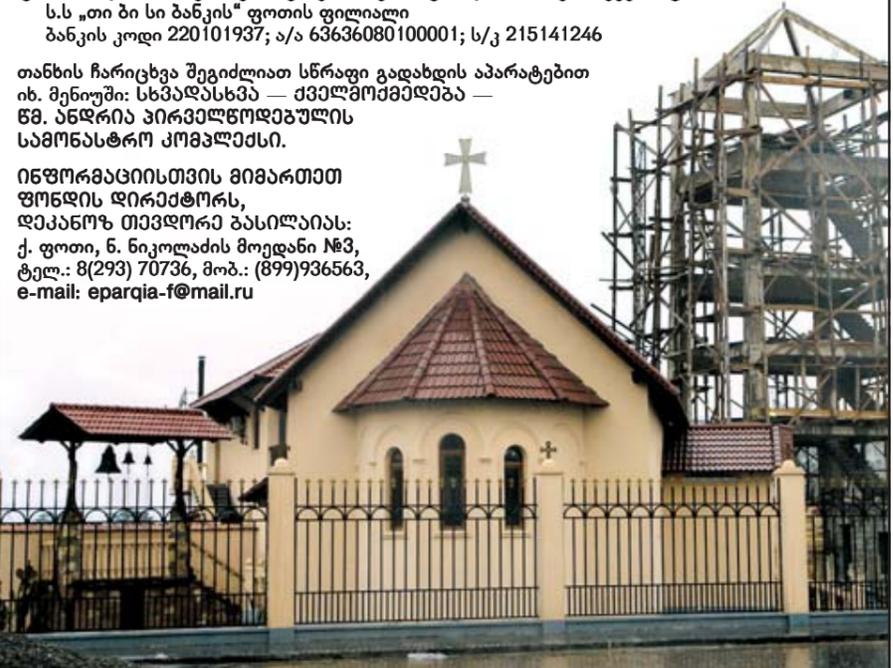
წმიდა ანდრია პირველწოდებულის
სამონასტრო კომპლექსის საბაკლო

ს.ს „გაბრთიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „მათიკომი“	200320
შპს „ჯიოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:
ს.ს „თი ბი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937; ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით
იხ. მენიუში: სხვადასხვა — ძველმომქმედება —
წმ. ანდრია პირველწოდებულის
სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ
ფონდის დირექტორს,
დეკანოზ თეოდორე ბასილიას:
ქ. ფოთი, ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3,
ტელ.: 8(293) 70736, მობ.: (899)936563,
e-mail: eparqia-f@mail.ru

მედიაანიუსი
საინფორმაციო სააგენტო
<http://www.medianews.ge>

პირველი
საინფორმაციო სააგენტო
pirweli.com.ge

www.fact.ge
ACM Group

საქართველო
საინფორმაციო სააგენტო
ესტუბრით ჩვენს საიტს
<http://www.geworld.net>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
მთავარი რედაქტორის მოადგილეები:
არმაზ სანაბლიძე, ზონდო მკინარაშვილი
ტექნიკური რედაქტორი ლევან ზანბურაშვილი
ვებრედაქტორი გორბაძე სპირიდონი
რეალიზაციის მენეჯერი დავით ბუაძე, ოფისმენეჯერი თათია ვაშაძიძე,
გაზეთის ხელმძღვანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 34-32-95; e-mail: info@geworld.net